

NOTES TO ELECTRONIC EDITION

This edition of 370 *Utvalda Svenska Schackproblem* is based on the first edition, published by in 1901. The original text has been followed as far as possible, except that diagrams have been given four per page instead of two, and solutions have been slightly modified for notational consistency.

All problems have been computer-tested, using Heiner Marxen's *Chest*. Found errors have been indicated below the diagram as follows: [†] indicates a problem without a solution in the stipulated number of moves, [*] indicates a problem with multiple solutions, and [§] a problem with short solution(s). [?] indicates some other kind of problem. Details have been added, in brackets, to the solutions.

Known sources have been added, in brackets, to the diagrams.

Minor errors in the solutions have been silently corrected.

In the original, problem 235 was unsolvable. A check against other sources showed that an additional white Rook had been placed on h4. This misprint has been corrected.

370
UTVALDA SVENSKA
SCHACKPROBLEM

SAMLADE OCH UTGIFNA

AF J. A. ROS

[1901]

HERRAR LUDVIG och GUSTAF COLLIJN,

DE NITISKA OCH FRIKOSTIGA BEFRÄMJARNE
AF NORDENS SCHACKLIF SAMT TALANGFULLA
IDKARNE AF CAISSAS KONST, TILLÄGNAS DETTA
ARBETE MED VÄNSKAP OCH TILLGIFVENHET AF

UTGIFVAREN

FÖRORD

Det kan med glädje konstateras, att schacklifvet under de senaste åren gjort ett betydligt uppsving och tagit väsentligen starkare fart än förut ej blott i vårt fädernesland utan öfver hela norden. Nya, lifskraftiga klubbar, centra för det kungliga spelet, hafva i rask följd bildats på olika orter, de äldre existerande hafva vunnit ökad numerär och inre styrka, täflingar af de mest skilda slag hafva aflöst hvarandra, vanliga spelturneringar, korrespondensturneringar, problemturneringar, telegrafmatcher, täflingar mellan enskilda klubbar o.s.v., det ena åt schackkulten specielt ägnade organet efter det andra har dykt upp i de nordiska ländernas press — har icke en svallvåg trängt ända bort till det aflägsna Island, den nordiska kulturens vagga, därifrån man till och med utsänder ett litet prydligt organ, uteslutande bestämdt för vårt ädla spel — och *last but not least* dettas idkare hafva efter kontinentalt mönster sammanslutit sig till ett stort nordiskt schackförbund, hvars horoskop det visserligen ännu är för tidigt att ställa, men hvilket dock af åtskilliga tecken att döma har framtiden för sig. Allt detta visar emellertid tydligt, att äfven hos oss funnits förutsättningar för ett kraftigt pulserande schacklif, att jordmånen är bördig och äger växtkraft och att det endast krafts gynnsamma villkor och en lifgivande värme för att locka den spirande plantan i höjden. Hvilka särskildt gynnsamma omständigheter som den sista tiden samverkat och åstadkommit detta resultat, är någonting inom alla våra schackkretsar väl känt, hvarför det ej här är platsen att orda därom.

Om således det praktiska spelet först nyligen hos oss börjat höja sig till en liknande nivå som det intar i de stora kulturländerna, så gifves det dock en gren af schackverksamhet, hvori vårt land redan

länge kunnat värdigt ställas vid sidan af dessa. Det är problemkonsten. I främsta rummet behöfva vi då blott erinra om Geijerstam, som från kompetentaste håll erkänts vara "en af alla tiders störste komponister". Men äfven utom honom har Sverige en rad af framstående problemförfattare att uppvisa, hvilka genom upprepade segrar vid internationella turneringar och en rik konstnärlig produktion öfverhufvud gjort den svenska problemkonsten känd och aktad i utlandet. Under dessa förhållanden torde det vara en naturlig tanke att i en samlad öfversikt söka sammanföra våra mest representativa problemalster, att åt den svenska Caissa uppresa ett något varaktigare minnestempel än det, som står henne till buds i allsköns spridda tidningar och tidskrifter. Att ett arbete sådant som detta förelägges den svenska schackpubliken, kräfver därför knappast någon närmare motivering; då utgifvaren åtog sig att ombesörja dess redigering, skedde det emellertid ej utan en liflig känsla både för de svårigheter, som äro förknippade därmed, och de ej små fordringar, som rättmätigt kunna ställas på ett sådant. För de bristfälligheter, som trots all nedlagd möda tvifvelsutän i ena eller andra afseendet ändå vidlåda samlingen, anhåller utgifvaren om allmänhetens välvilliga öfverseende.

Några ord rörande själfva planen, som ligger till grund för boken, torde vara på sin plats. Först och främst är samlingen uteslutande svensk. Vidare åsyftar den att vara en historiskt trogen spegel af den svenska problemkonstens utveckling från dess första början till närvarande tid och af dess nuvarande ståndpunkt, om ock uppgifterna af flera skäl ej kunnat ordnas i tidsföljd. Från de sista 25 åren äro alla problemförfattare af någon betydighet representerade genom någon eller några uppgifter. Lika stor fullständighet har ej varit möjlig beträffande den äldre tiden, ty detta skulle för mycket ha inkräktat på bokens uppgift att äfven utgöra en elitsamling. Dock äro äfven från denna tid alla mera betydande problemister representerade, till och med ett par af våra allra äldsta. På detta sätt har utgifvaren sökt samtidigt göra rättvisa åt båda huvudsynpunkterna, den historiska och den estetiska. Särskildt må anmärkas, att ej någon viss stilriktning inom problemkonsten fått *ensidigt* göra sig gällande inom samlingen och att den i fråga om svenska prisproblem vid in- och utländska turneringar är i det allra närmaste fullständig.

Det har ansetts, att problemafdelningen borde till tjänst för nybörjare föregås af en inledning till problemkonstens teori. Så har ock skett, men då denna ligger utom bokens egentliga plan, har den gjorts så kortfattad som möjligt och kan hvarken göra anspråk på någon vidare själfständighet eller fullständighet.

Till sist är det mig en kär plikt att uttala mitt hjärtliga tack till dem, som på ena eller andra sättet lämnat mig sitt bistånd under arbetet. Här har jag då allra först att nämna Herr Ludvig Collijn, hvars intresserade initiativ och kraftiga understöd boken har att tacka för sin tillkomst. Herr C. har äfven ställt sitt rikhaltiga bibliotek till min disposition för källstudier. Vidare hembär jag min uppriktiga tacksägelse till problemförfattarne Herrar Kaptén H. von Düben, Herman Jonsson och Fabrikören A. W. Malmström, hvilka ställt ett rikhaltigt urval af sina kompositioner till mitt förfogande, äfvensom till Herrar Fritz Englund och J. A. Blom, som verksamt bistått mig under mitt arbete att samla det behöfliga materialet, den senare särskildt i fråga om vår äldsta problemliteratur.

Måtte nu denna lilla bok i någon mån kunna motsvara sitt syftemål att undan glömskan rädda de bästa af vår problemdiktningens alster och att hos nybörjaren sporra intresset för och öka förståelsen af denna ädla konst, för kännaren den ej minst njutningsrika af det skönas många uppenbarelseformer!

Avesta i juni 1901

Utgifvaren

KORTFATTAD INLEDNING TILL PROBLEMKONSTENS THEORI

§ 1

Bland förströelser och nöjen, som uteslutande taga själens krafter i anspråk, inom området af hvad man kan kalla andlig sport intager tvifvelsutan schackspelet ett fullkomligt enastående rum. Om vi kalla det för det äldsta, högst utvecklade, mest utbredda och ädlaste af alla spel, så hafva vi därmed ingalunda sagt för mycket, utan snarare för litet, ty det är just en af schackspelets utmärkande egenskaper att vara mer än sport, mer än spel. Träffande har det af en bland sina främste kännare karakteriserats såsom på en gång en vetenskap och en konst. Af gammalt har det varit berömdt för sin förmåga att skärpa förståndet, men den utveckling, problemkonsten i våra dagar tagit, visar, att det äger lika rika resurser i fråga om att utveckla konstsinnet och odla smaken. Med stolthet skulle schackgudinnan kunna träda fram och på sig tillämpa det gamla ordet: *nihil humani a me alienum puto*, ty för hvilken sida af mänsklig själsverksamhet är hon väl främmande? Det theoretiska forskningsbegäret har ett snart sagdt outtömligt fält för sin verksamhet i spelöppningarnas analyser, den praktiska energien har sitt i det praktiska spelet, sådant det bedrifves i våra dagars allvarliga partier, turneringar och matcher, och människans estetiska förmåga har åter sitt gifna material i problemkonsten, detta i lika hög grad vare sig det gäller att skapa nya eller att njuta af redan skapade konstalster.

Man har ofta kallat problemkonsten »schackspelets poesi». Poesien

är för öfrigt ej den enda af de sköna konsterna, med hvilken den erbjuder jämförelsepunkter. I själfva detta namn ligger klart och kort uttryckt, hvilket förhållande problemkonsten har till det praktiska spelet, »prosan». Båda höra tillsammans och bilda en enhet samt lyda samma lagar. Men de uppträda och verka väsentligen olika: den förra vänder sig företrädesvis till den estetiska känslan, det senare till det kalkylerande förståndet. Historiskt sedt är problemkonsten en telning från det praktiska spelets redan i höjden uppskjutna stam, men denna telning har svällt ut till en härlig gren, som från att ursprungligen vara någonting under spelet underordnad höjt sig till att blifva någonting med detsamma sidoordnad och likställdt. För att använda en bild: spelet är den tappra riddaren, hvars mandom aflade en fager dotter; denna dotter har nu uppvuxit till en myndig, mogen mö, hvilken tju-sar alla med sin fågring och kräfver skönhetens hyllning vid sin ädle faders sida.

§ 2

Vi hafva först att närmare precisera det moderna schackproblemets begrepp. Lättast torde vi lyckas fastställa detta genom att i stora drag erinra om dess utvecklingsgång från de första famlande försöken till dess närvarande ståndpunkt. Vi kunna hos denna utvecklingsgång urskilja tre särskilda hufvudstadier eller perioder. Under den första af dessa, problemkonstens barndom, anslöt sig problemet helt och hållet till det praktiska spelet och var endast genom sin egenskap af ett fantasiens fria alster skildt från detta. Tanken däri var någon strategisk fint af det slag, som en lycklig ingivelse kunde alstra i ett parti, lösningen kräfde i regeln ett större antal drag, alla forcerade, många öfverflödiga pjäser tillsattes för att ge ställningen ett partimässigt utseende och i någon mån dölja lösningen, af sträfvan efter en förfinad form märkes ännu ej ett spår. Såsom denna riktningens förste grundläggare (och således problemkonstens egentlige fader) betraktas allmänt spanjoren Lucena, hvars verksamhet faller så långt tillbaka i tiden som på slutet af 1400-talet; hans arbete *Repeticion de Amores y Arte de Axedres*, som troligen förskrifver sig från år 1497, är det första kända, som

innehåller fritt komponerade uppgifter. I hans spår trädde under de följande århundradena Damiano (1512), Polerio (1610), Carrera (1617), m. fl., tills denna riktning nådde sin höjdpunkt och fick sin mest typiske representant genom araben Stamma, hvars första gången 1737 utgifna 100 slutspel väckte ett berättigadt uppseende. Efter Stamma fortlevver riktningen med italienarne Lolli och Ponziani såsom sina förnämsta representanter ända till ett stycke in på 1800-talet, då i engelsmannen Lewis' och tysken Mendheims arbeten tydliga ansatser kunna spåras, som röja ingången af en ny tid.

§ 3

Den andra epoken af problemkonstens utveckling omfattar blott en helt kort tidrymd, omkring 20 år, och har af den engelske mästaren Laws erhållit det betecknande namnet *The transition school* (öfvergångstiden). Den kännetecknas framför allt af en sträfvan att skärpa idéerna, att koncentrera och fördjupa innehållet, men äfven, och detta isynnerhet hos enskilda författare, att förädla formen. Det från föregående tid ärfda råa materialet börjar undergå sofring, slagget skiljes från malmen, och malmen börjar erhålla konstnärlig gestaltning. Från denna period förtjäna flera namn särskildt ihågkommas, bland hvilka vi vilja framhålla: tysken professor Anderssen, den kände genialiske spelaren, fransmannen d'Orville samt engelsmännen Healey och Campbell. Höjdpunkten utmärkes måhända af året 1842, då 1:sta upplagan af Anderssens problemsamling och d'Orvilles *Problèmes d'Échecs* oberoende af hvarandra samtidigt utkommo. Anderssen, alltid snille, har specielt förtjänsten af idénivåns höjande, innehållets förädlande, d'Orville är i minst lika hög grad banbrytande i fråga om formen. Anderssen är den naturlige föregångaren till den förste komponist på rent modern grund, Bayer, och i d'Orvilles små förtjusande alster, där en dittills okänd formskönhet var enda idén, enda målet, ha vi helt enkelt att söka den böhmiska skolans djupaste rot. Allt var sålunda förberedt, det behöfdes endast, att det tyska djupet hos Anderssen förmålde sig med det fransyska behaget hos d'Orville, för att den sista problempperioden, den om medel och mål medvetna klassiska

konstens tid, skulle kunna göra sitt inträde. Knappt tvänne lustrer senare uppträdde ock å skådebanan den man, som först genomförde denna förening, det moderna problemets skapare, Konrad Bayer.

§ 4

Året 1851 är ett inom schackspelets annaler högst minnesvärdt år. Man kan med skäl just härifrån räkna den nya tidens början både i fråga om det praktiska spelet och problemkonsten. Då utkämpades nämligen den stora turneringen i London, den första internationella täflan, där mästare från olika land hade tillfälle att mäta sina krafter med hvarandra, uppslaget till nutidens storartade mästarturneringar. Då utsände ock Bayer de första af sina i problemkonstens historia epokgörande skapelser, i hvilka innehåll och form sammansmälte på ett dittills okänt sätt. Ty om vi fråga oss, hvarigenom Bayer står högre än sina närmaste föregångare, kan svaret ej blifva mer än ett: Anderssen gaf problemvärlden förädladt innehåll, d'Orville förädlad form, men Bayer skänkte henne förädladt innehåll i förädlad form, för honom var skönheten på en gång mål och medel. Idealet blef ett annat och högre: förut hade svårlöstheden varit det snart sagdt enda eftersträfvansvärda hos schackproblemet, nu tillkom fordran på skönhet såsom någonting principiellt nödvändigt. Naturligtvis togs ej steget genast fullt ut; både Bayer och de, som på den af honom lagda grunden i teori och praxis utvecklade den nya riktningen, en Klett, Berger, dubbelstjärnan Kohtz och Kockelkorn o. a. höllo strängt fast vid det gamla krafvet på svårighet, men betonade därjämte kraftigt skönheten, ej minst den formella, såsom ett hos problemet väsentligt, helt och hållet nödvändigt moment. Intressant är att se, hur under problemkonstens nu följande uppblomstring skönheten allt mer och mer blir det dominerande, hur schackproblemet allt mer och mer öfvergår till ett rent konstverk. Sammanfatta vi det föregående, komma vi alltså fram till följande definition af föremålet för vår undersökning:

Det moderna schackproblemet är i första hand ett konstverk, som i full anslutning till spelets allmänna lagar har att gifva förädlade slut kombinationer i idealiserad form och därigenom inverka på losarens

skönhetskänsla, men därjämte äfven ett problem i egentlig mening, som vänder sig till hans skarpsinne och genom sin lösning bereder honom det behag, som alltid ligger i utforskandet af det obekanta.

§ 5

Af det ofvan sagda framgår, att vi hafva att betrakta schackproblemet a) såsom *konstverk* b) såsom ett sin lösning fordrande *problem*.

Såsom konstverk kan det betraktas ur två hufvudsynpunkter, ur innehållets och formens.

I fråga om innehållet ställas följande tre grundfordringar på ett problem: detta måste utmärka sig for *skönhet, korrekthet, originalitet*.

Enligt schackproblemets definition har det att gifva förädlade slutkombinationer. Med kombination förstår man i allmänhet *en sammanhängande serie slutledningar ur en gifven ställning såsom premis enligt spelets lagar*. I det praktiska spelet förlora sig dessa helt naturligt ofta i det oändliga och äro till alla sina konsekvenser omöjliga att öfverskåda. Annorlunda åter hos problemet: där är hvarje kombination matematiskt bestämd, kan i alla detaljer öfverskådas, den leder till matt. Men icke hvilken mattkombination som helst är ett lämpligt problemmaterial. För att kunna bilda ett sådant måste den vara af beskaffenhet att egga fantasien, tilltala skönhetskänslan, med ett ord på något sätt höja sig öfver det alldagliga. Problemet är till sitt innehåll besläktadt med de finaste och briljantaste vändningarna i det praktiska spelet; de mest framstående problem stå dock härvidlag ännu högre och innehålla kombinationer, som väl aldrig äga något direkt motstycke i det praktiska spelet.

Den andra fordran, som ställes på ett schackproblem, är innehållets korrekthet. Därmed förstås, att i den gifna ställningen blott en enda väg, den af författaren åsyftade, i det bestämda antalet drag leder till matt. Kan hela författarens lösning ända från och med 1:sta draget kringås på ett af denne ej afsedt sätt, uppstår *bilösning*. En sådan beröfvar naturligtvis ett problem allt värde. Kan en dylik påvisas hos ett problem, gäller det för komponisten att genom en omarbetning förekomma den och sålunda göra det korrekt. Är 1:sta draget i författarens

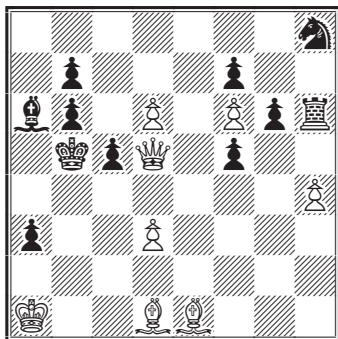
lösning det enda möjliga men kan den åsyftade lösningsprocessen under sin fortgång (t. ex. hos en 3-dragare i 2:dra draget, en 4-dragare i 2:dra eller 3:dje o.s.v.) på något ställe ersättas med ett annat drag än författarens, uppstår *dubbelspel* (på engelska: *dual*). Kan ett åsyftadt mattdrag ersättas af ett annat, uppstår *dubbelmatt*. I 2-drags-problem användes dock i regeln ej denna term, utan uttrycket dubbelspel. Dubbelspel och dubbelmatter göra sålunda ett problems innehåll *delvis* okorrekt. De äro att betrakta som graverande felaktigheter, om den vändning hos uppgiften, som genom dem bortelimineras från totalinnehållet, i sig själf är af verkligt värde ur konstnärlig synpunkt. De äro däremot tämligen resp. alldeles betydelselösa i samma mån ifrågavärande vändning är af ringa eller intet värde i nämnda afseende. Det gifves knappt någon punkt inom problemestetiken, som framkallat så lifliga strider eller där äfven de verkliga fackmännens åsikter skarpare divergerat än i fråga om dubbelspelsteorin. Härom något närmare längre fram i annat sammanhang.

Det säger sig själf, att ett problem äfven då är okorrekt, när författarens lösning öfverhufvud icke leder till målet, i det den antingen kan alldeles hindras genom någon af denne ej uppmärksammas parad eller åtminstone dragas ut öfver det afsedda dragantalet. Uppgiften kallas då olöslig. Bilöslighet och olöslighet äro två farliga »baciller», som särskildt i problemturneringar ofta anställa stor förödelse.

Ett problems innehåll måste slutligen äfven äga originalitet. Däri ligger ej blott, att det måste framstå såsom sin författares särskilda andliga egendom, andliga produkt, utan ock, att till grund för det samma måste ligga en ide af en viss skärpa, någon mera säregen tanke, som formligen aftvingar oss vår uppmärksamhet och värt intresse. Detta uttryckes stundom äfven så: en uppgift är skarpt pointerad, har god point. Originalitet i denna mening sammanhänger ofta nära med skönheten: hos månget problem verkar just det originella skönt, medan det vid ett annat åter har lyckats författaren att afvinna själfva det sköna hos detsamma någon ny, originel sida. Idén eller pointen kan bero på högst olika egenskaper och tar sig hos olika problem de mest växlande uttryck; hos en uppgift utgöres den af en dold och djupt anlagd offerkombination, hos en annan af något pikant stilla drag, hvars styrka man ej fattar, innan man i grund och botten

pejlat ställningen — fina problemdrag se vid första ögonkastet ofta fullkomligt gagnlösa, ja barocka ut — hos en uppgift kan den ligga i ett sinnrikt manövrerande med en enda pjes, hos en annan i sammanförande af symmetriska spel- eller slutvändningar, hos en tredje åter i en svårupptäckt försvarsfint o.s.v., o.s.v. — idéindividualiteterna äro för många och varierande för att mer än i enstaka exempel kunna antydas. De flesta grundidéer kunna dessutom naturligtvis sedan uppträda i ett stort antal former. Den rätta innebörden af begreppet point, originalitet lär man sig bäst förstå genom studiet af goda problem; till tjänst för nybörjaren vilja vi här anföra några få i berörda afseende ganska typiska exempel. Ett noggrant studium af dessa torde ju kunna införa honom i problemidéernas värld.

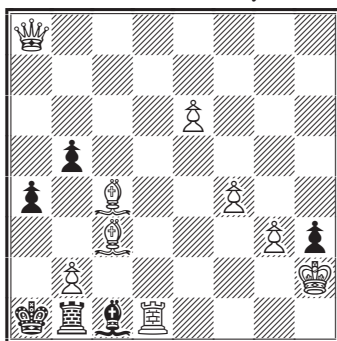
C. Behting

3 drag

Denna uppgift (lösning: 1. Lg4! Ka4 2. Db3†; 1. ... ~ 2. De4!) innehåller en ytterst fin och talangfullt framställd offeridé. Inledningsdraget är här äkta problemmässigt: svarta kungen får ökad terräng, löparen ställes i pris på ett ögonskenligen alldeles meningslöst fält, det följande vackra drottningoffret förberedes med stilla hot. Offermotiv äro ytterst vanliga hos problem och kunna varieras snart sagdt i oändlighet; någon har kallat pjesoffret för problemkompositionens »dagliga bröd». Dessa bilda ock det naturliga föreningsbandet mellan den »högre prosan» och »poesien».

Dr. A. W. Galitzky

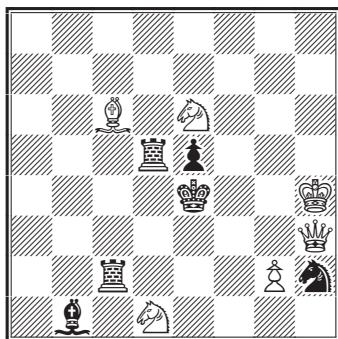

3 drag

(Lösning: 1. Lh8! L×b2 2. Th1!; 1. ... T×b2 2. Dg2!)

En äkta problemtanke! Grundidén ligger här i löparens och tornets kombinerade manöver, efter hvilken drottningen kan utveckla sin fulla kraft.

J. Kohtz och C. Kockelkorn

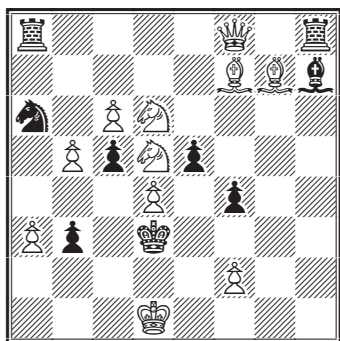

5 drag

(Lösning: 1. Kh5, La2 2. Kh6, Lb3 3. Kh7, La4 4. Kh8, L×c6 5. Dh7+.)

Ett mästerstycke! Pointen utgöres här af den konsekventa och högst effektfulla kungsmarschen. Idén får ett dubbelt värde genom den mästerliga utarbetningen, utförd, som den är, med de enklaste medel och i en fri och naturlig ställning.

J. Nisle

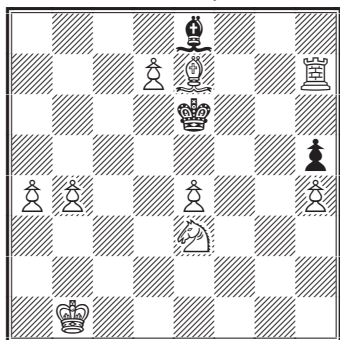
4 drag

rensstämmelse i grundidé. — Bondepromenaden här kan göra anspråk på vårt fulla intresse. Den visar, att schackspelet ej är främmande ens för det rent komiska! Bonden går energiskt på utan att bekymra sig om att vänner och fiender krossas vid hans vilda framfart. Med litet fantasi kan man ju här till och med få fram en ironiskt-symbolisk mening! Hur mången (bonde)politikers bragdrika lefnadsbana liknar ej hjältens i problemet: öfver meningsfränders och motståndares fall går han hänsynslöst fram mot sitt mål, ärans höjder, och kan, då han hunnit detta, liksom denne endast genom de mäktiges skydd och genom att upptaga de förbigångnas idéer uträtta något!

(Lösning: 1. d×e5, Kd4! 2. e6†, K×d5 3. e7†, K×d6 4. e8S‡.)

Grundtanken i denna uppgift är alldeles densamma som i den föregående: det konsekventa utnyttjandet af en enda pjäs, här bonden. Och dock för öfrigt hur alltigenom olika! En jämförelse mellan dessa båda kan alltså skänka en viktig lärdom: *verklig originalitet är icke endast möjlig, utan förekommer till och med i talrika fall trots fullständig öfver-*

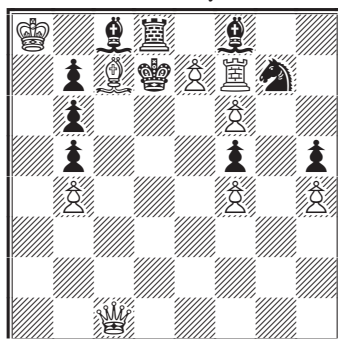
H. F. L. Meyer

3 drag

Denna uppgift är komponerad öfver bondeförvandlingstemat. Idén är, att en och samma bonde i olika varianter skall förvandlas till drottning, torn, löpare och springare. Efter 1:sta draget Ld6 följer på Lg6 2. d8S†, på 1. ... Lf7 2. d8D, på 1. ... Kf6 2. d×e8L och på 1. ... K×d6 2. d×e8T. Besläktad idé finnes i följande uppgift.

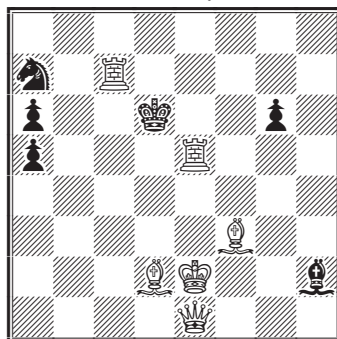
W. Pauly

2 drag

Äfven här spelar en bondes förvandling hufvudrollen. I denna uppgift förvandlas den dock till samma pjes, springare, i 3 olika varianter och på 3 olika fält. (1. Dh1, Ke6 2. e×d8S†; 1. ... K×c7 2. e8S†; 1. ... Te8 2. e×f8S†). Båda uppgifterna äro genomförda med stor talang.

R. Thury

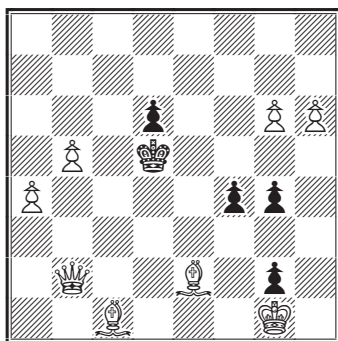

3 drag

(Lösning: 1. Df2, K×c7 2. Db6†; 1. ... K×e5 2. Dd4†.)

Det ledande motivet utgöres här af de båda varianter, som uppstå efter slag af tornen. Såväl de därpå följande damoffren som mattställningarna äro vackra och analoga med hvarandra. Liknande dubbelvändningar äro mycket populära bland nutidens problemister och lämna ett rikt spelrum åt uppfinningsförmågan och formtalangen.

J. Möller

4 drag

Idén representeras här af följande vändningar:

1. Lxf4, Ke6 2. Lxg4†, Kd5 3. Dc3, Ke4 4. Dc4‡
1. ... g3 2. Lf3†, Kc4 3. Le3, Kd3 4. Db3‡
2. ... Ke6 3. Dg7, Kf5 4. Df7‡
1. ... Kc5 2. Le3†, Kd5 3. Df6, Ke4 4. De6‡

Drottningen gör, som synes, matt på 4 olika fält, b3, c4, e6 och f7, men alltid är det en och samma mattställning, som återkommer, fast hvarje gång i olika läge. Summan af dessa symmetriska mattvändningar är tydligen uppgiftens point. Detta slags uppgifter, som i regeln ställa stora fordringar på komponistens formella förmåga, leda sitt ursprung från böhmiska problemförfattare. Denna samling innehåller en del goda exempel i samma genre, särskildt af Brenander och Hallgren.

Med den omfattning, problemkompositionen ernått under de senaste årtiondena, ligger det i sakens natur, att det är så godt som omöjligt att nu för tiden träffa på en uppgift med verkligt ny grundidé. Dessa torde väl redan alla vara förbrukade. Våra dagars originalitetssträfvanden måste därför gå i annan riktning. Den moderne problemisten får ådagalägga sin originalitet genom uppfinnande af alltjämt nya former för de ursprungliga idéerna, en alltmera subtil behandling af desamma i formelt hänseende och en till mästerskap drifven kombinerings af redan bekanta vändningar. Denna senare, hvarpå hos

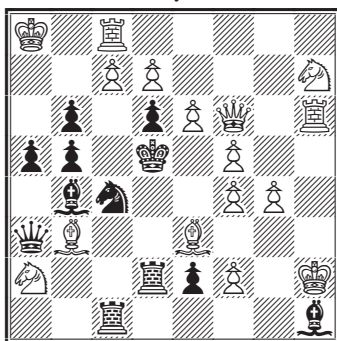
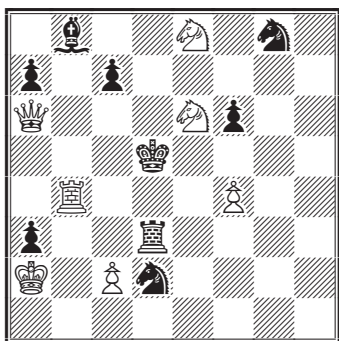
nutidens problem i regeln ligger stor vikt, har hos enskilda författare utbildats till verklig virtuositet. Det är klart, att hos uppgifter med ett dylikt omfångsrikt innehåll en del är mera centralt, en del åter mera periferiskt i förhållande till själfva idén. Den eller de vändningar, som äro densamma egentliga bärare, kallas med en vanlig term *hufvudspel* (*hufvudvarianter*), de öfriga rätt och slätt *varianter*. Att med ett hufvudspel sammanbinda så många konstnärligt utarbetade varianter som möjligt är ett af den moderna problemkompositionens utmärkande drag. Stundom har en uppgift alla (eller åtminstone de flesta) vändningar så utarbetade och relativt jämnogoda, att man där ej kan tala om något markeradt hufvudspel. Somliga stämpla detta som en brist, andra anse det åter för en förtjänst. Riktigast är väl att låta båda slagen af problem gälla för hvad de i verkligheten äro, olika typer som kunna och böra gå hand i hand, då de hvart och ett enligt sin inneboende lag sträfva mot samma mål, skönhetsidealets förverkligande.

§ 6

De tre huvudbetingelserna i formelt hänseende för ett godt problem äro *ställningens korrekthet*, *mattrenhet* och *ekonomi*. Den första af dessa fordringar är absolut lag, de båda senare ha åtminstone karaktären af stränga regler. Rena undantagsfall kunna väl någon enda gång uppvisas, då ett brytande af den ena eller andra af dessa synes befo-gadt, men klokast och riktigast är, i synnerhet för den i komposition ej ännu fullt förfarne, att alltid tillerkänna äfven dem bindande giltighet.

Ett problems utgångsställning är korrekt, om den bevisligen kan vara resultatet af ett parti. Att, såsom t. ex. H. F. L. Meyer gör, vilja lösricka problemet från allt sammanhang med det praktiska spelet, kan omöjligen vara riktigt. En position, som ej uppkommit enligt spelets allmänna förutsättningar och lagar, är icke schack, den vederlägger sig själf. Såsom ex. taga vi problemställningen (se diagram nästa sida). Denna är okorrekt, ty svarta löparen kan ej hafva kommit till b8, så länge bönderna stå på a7 och c7. Flyttas alla pjeserna ett steg från vänster till höger, blir den korrekt. Den utgör då ett litet problem, lösligt i 2 drag genom 1. Tf4. Ett annat praktiskt exempel på omöjlig ställning finnes hos följande 3-dragsmatt af Loyd.

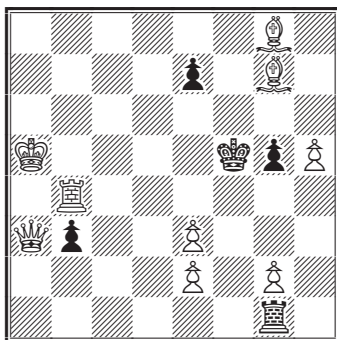
Loyd

#3

Såsom man lätt kan öfvertyga sig, förutsätter de hvita böndernas ställning med nödvändighet 6 slagna svarta pjäser. Då 13 ännu finnas på brädet, kan denna position således ej vara resultatet af ett parti. En ställning anses i allmänhet ej heller tillåten i ett problem, om den endast kan förklaras genom förutgången bondeförvandling. Rörande denna fråga tar sig författaren friheten citera Klett, som med några ord klart belyser densammas innebörd. Han skriver: »Denna relativa lag måste strängt tillämpas redan för att hindra allehanda ofog att inn-ästla sig på problemområdet. Bondens befordran följer i partiet omedelbart efter hans hjältebragd, i deras åsyn, som bevittnat den — *coram populo*. I problemet är nykomlingen misstänkt, hans legitimation tvifvelaktig. Man har ej sett det själf, vän och fiende frågar: hvad är det för en? Dubbelt förhatlig är en sådan figur på fulla diagram, och just där finner man den.» Såsom ex. på detta senare fall vill författaren anföra en af sina egna uppgifter, en 2-dragsmatt, som af förbiseende publicerades i följande form:

Här kan Lg8 ej förklaras annat än genom bondeförvandling.

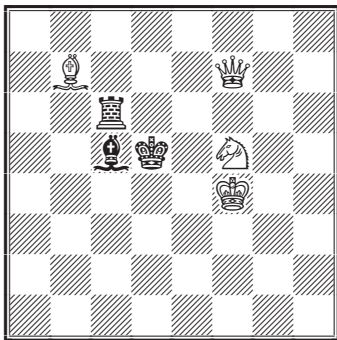

#2

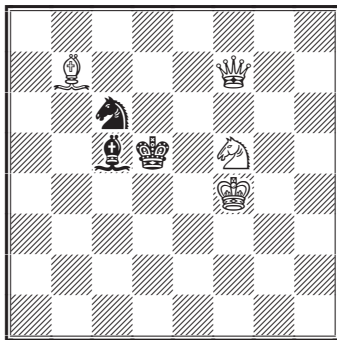
Detta undgick naturligtvis ej länge observation utan anmärktes snart. Sedan Be2 flyttats till f2, är uppgiften korrekt.

En ytterst viktig formregel är följande: *hufvudspelet i ett problem måste innehålla åtminstone en ren och ekonomisk mattställning*. Ett korollarium häraf är, att om en uppgift innehåller analoga eller symmetriska ide varianter, samtliga dessa böra vara mattrena och ekonomiska (härom se sid. XXX). *Ren mattställning är en sådan, där kungen står i schack och där hvarje fält af kungsområdet är spärradt blott på ett enda sätt*. Med kungsområde förstås naturligtvis alla de rutor tillsammans, dit kungen kan gå i ett drag. Ett undantagsfall bör här påpekas: ett fält kan vara spärradt på två sätt utan att mattställningen räknas för oren, om nämligen det är besatt af en *bunden* svart pjäs, som eljest kunde täcka matten eller slå den schackande pjesen. Följande mattställning är alltså ren, följande åter oren: (se diagram).

ren mattställning

oren mattställning

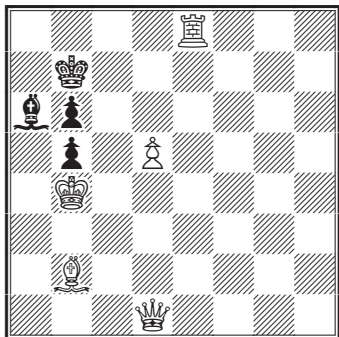
Ett bra ex. på ren mattställning af detta slag ha vi i hufvudspelet till uppgift 4. Det må framhållas, att en mattställning ej anses oren, därför att matt sker genom dubbelschack.

En mattställning är ekonomisk, om alla i problemet förekommande hvita hufvudpjeser medverka i densamma. Från denna regel undantager man bönderna och kungen, de förra, emedan deras verkningsskrets är så liten, den senare både af samma skäl och emedan han i hvarje problem är obligatorisk. Hvita pjeser, som ej medverka

i hufvudspelets matt, kallas ofta statister, äfven »nattväktare» (af det tyska »Nachtwächter»); de utgöra en väsentlig brist.

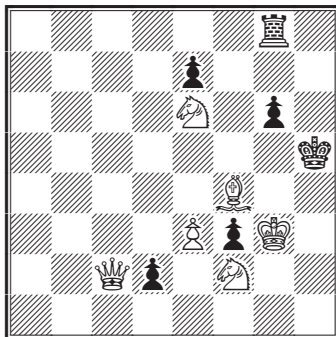
Det gifves emellertid ett och annat undantagsfall beträffande denna regel. Det är, när statistens tillvaro grundar sig på själfva idén och denna är tillräckligt skarp att motivera ett öfverskridande af regeln. Följande 2 ex. härpå äro typiska:

H. F. L. Meyer

Matt i 3 drag
(Lösning: 1. Lh8!!,
Ka7; 2. Da1 o.s.v.)

Aurelio Abela

Matt i 2 drag
(Lösning: 1. Sh1!)

I synnerhet den 1:sta af dessa uppgifter är utomordentligt verkningsfull och fin. Mer klassiskt kan denna idé omöjlig framställas. Ett godt likartadt ex. i samlingen är n:o 211.

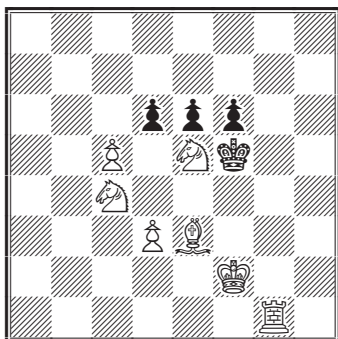
I begreppet ekonomi ingår äfven, att ingen figur, hvit eller svart, i ett problem får vara alldeles öfverflödig, utan att hvar och en måste ha sin gifna bestämmelse för anfall eller försvar och att hvarje pjäs så långt möjligt är bör utnyttjas till sin fulla kraft. Från denna synpunkt är mattrenheten blott en konsekvens af ekonomien.

Till det formela hör slutligen allt det hos en uppgift, som man brukar sammanfatta i uttrycket konstruktion. I afseende på denna är det två fullkomligt olika grundtyper af problem att lägga märke till.

Från det praktiska spelet torde vara bekant, hvad som menas med dragtvång. Det är ju en sådan ställning, där ingen omedelbar fara föreligger, men där ena parten just på grund af sin dragplikt råkar i nackdel på ett sätt, som motparten kan begagna sig af. Detta motiv

är ytterst vanligt hos problem. Sådana problem kallar man ock dragtvångsuppgifter. De problem åter, där hvit genom ett väl genomfördt angrepp skaffar sig seger, brukar man kalla hotuppgifter. I en dragtvångsuppgift är således 1:sta draget icke direkt anfallande. Det kan vara antingen rent afvaktande eller afvaktande och på samma gång förberedande den åtgörande slutvändningen i någon variant.

H. von Gottschall

Matt i 3 drag

(Lösning: 1. Tg8! de! 2. Lg5! o.s.v.)

Här förekommer dragtvång icke blott i 1:sta utan — i hufvudspelet — äfven i 2:dra draget. Hela uppgiften är ett litet mästestycke. Att kunna utföra detta dubbla dragtvång med 2 så vackra drag och därtill kombinera mattrena varianter — det är helt enkelt genialiskt!

Några korta vinkar och antydningar rörande konstruktionen i allmänhet kunna måhända vara af något gagn för nybörjaren. Hvad den yttre ställningen beträffar, söke man göra denna enkel och naturlig; sådant höjer alltid ett problems värde. Där så är möjligt, använde man gärna stilla drag; härpå vinner problemet i svårighet och finhet. Att schacka redan i 1:sta draget är absolut oproblemässigt, detta får under inga omständigheter förekomma. Såvidt ske kan, knyte man någon konstnärligt utarbetad variant till det egentliga idéspelet. Härvid är nogga att ge akt på, att alla författarens intentioner måste vara dubbelspelfria; ju finare den vändning är, som störes af ett dubbelspel, desto mer förlorar problemet i värde: dubbelspel i själfva hufvudvarianten betyder lika mycket som en bilösning. Man må äfven ihågkomma,

att dubbelspel i ett dragtvång är ett svårare fel än i en hotuppgift, där sådana i obetydliga varianter ofta icke *kunna* undvikas. Till sist torde böra framhållas, att man icke kan lägga samma stränga fordringar i fråga om mattrenhet och ekonomi på 2-dragssuppgifterna som på de öfriga; de bilda en särskild genre för sig. Den form, som faktiskt för närvarande är mest gouterad, är ovillkorligen den Taverner-Mackenzieska. Deras problem äro i regeln storartade variantkomplexer, hvars förnämsta attraktion ligger i det mästerliga sätt, hvarpå det väldiga variantmaterialet kombineras och sammanhålles till ett helt. Ett godt inledningsdrag och fullständig frihet från dubbelspel äro ock här af den största betydelse. Förträffliga exempel på dylika, i verkligt »stor» stil komponerade 2-dragare, finnas i samlingen särskildt bland Jonssons uppgifter.

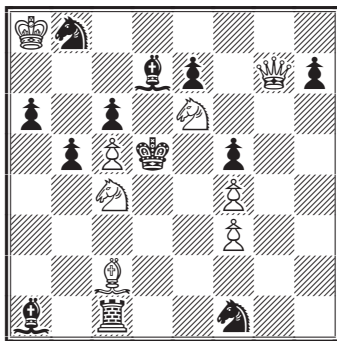
§ 7

Återstår nu att i korthet betrakta schackproblemet såsom problem i egentlig mening. Hos ett sådant förutsattes ju alltid en viss svårighet att finna den rätta lösningen; det är således en egenskap, som bör tillkomma äfven schackproblemet. Såsom förut nämnts, var svårlosheten det enda, man eftersträfvade och satte värde på under tidigare perioder af problemkonstens utveckling. Man använde då äfven ofta allehanda konstlade medel för att nå detta mål, sådana som nutidens problemteknik måste finna alldeles förkastliga. Detta emedan man ännu ej hade fått ögonen öppna för schackproblemet's rätta natur. För att riktigt kunna bedöma svårighetens betydelse hos schackproblemet måste man ha klar blick för dess förhållande till såväl skönheten som originaliteten. Dessa senare äro alltid det primära hos ett problem, svårigheten det sekundära. En uppgift kan vara skön (ja, till och med originel) utan att vara svår och är dock värdefull, den kan vara svår utan att vara skön eller originel och är dock värdelös. Svårighet ensam räcker i våra dagar ej till (såsom en och annan i sin efterblifvenhet tror) för att skapa ett godt problem; det verkliga värdet af ett sådant bestämmes uteslutande af de primära egenskaperna. Emellertid är svårigheten ofta ett godt hjälpmedel för bedömande af ett problem; är detta originell och djupt till idé eller har författaren genom

framstående konstruktiv förmåga lyckats undvika alla svaga sidor, kan man vara säker på, att det äfven bereder lösaren åtskilligt arbete. Svårigheten är då en förtjänst, ty den vittnar om ideskärpa eller konstruktionsskicklighet hos författaren. Men ett problems svårighet *kan* ha helt motsatta grunder: den kan bero på en platt, prosaisk idé och grofva bristfälligheter i konstruktionen; i så fall är den långt ifrån att vara en förtjänst tvärtom att anse för ett afgjordt fel. I korthet: är svårigheten ett resultat af goda egenskaper hos ett problem, blir den en förtjänst, af dåliga åter en brist; i och för sig är den ett adiaforon. En annan omständighet, som medverkar att göra den härtill, är svårighetsbegreppets stora relativitet. Hvad som är svårt för A. kan vara lätt för B. Hvad som är svårt för B. i dag kan vara helt lätt för honom i morgon. Disposition, träning och personliga olikheter spela härvidlag allt för mycket in, för att man vid bedömande af uppgifters svårighet skulle kunna få någon fast hållpunkt.

Till sist en liten illustration af det sagda. I följande problem af

K. Pater

Matt i 3 drag

gör hvit matt i 3 drag genom 1. Sb2 (!?). Förvisso är detta inledningsdrag mycket svårt, men kan svårigheten här räknas som en merit? Säkertligen icke, ty uppgiften är svår endast därför, att lösaren instinktivt tänker: något så fult och oproblemässigt kan omöjligt vara meningen. Detta slags svårighet har intet estetiskt värde, ty den är ej vunnit med konstnärliga medel.

§ 8

Det finnes 2 hufvudslag af schackproblem, *uppgifter med direkt matt och själfmattsuppgifter*. I de förra börjar hvit och gör svart matt i ett bestämdt antal drag, numera vanligen 2, 3 eller 4. Anfallsrolen öfverlämnas nämligen i problem alltid åt hvit, försvarsrolen åt svart. Någon nödvändighet för detta arrangement föreligger naturligtvis icke, utan motsatsen låte väl tänka sig. I själfmattsuppgifterna har hvit äfvenledes 1:sta draget, men spelar så, att svart med eller mot sin vilja *nödgas* att göra matt. I dessa är det således hvit, som *blir* matt. Många finna grundtanken hos själfmatterna konstlad och onaturlig, och de äro därför på en del håll föga populära; det kan dock icke förnekas, att de lämna rikt tillfälle till framställande af särdeles originela och skarpa idéer. På gränsen till det praktiska partiet stå de s.k. *studierna* eller *slutspelen*. Dessa ha endast det gemensamt med problemen, att de äro fritt komponerade ställningar, som åtföljas af en bestämd fordran. De skilja sig från dem däri, att deras syfte uteslutande är didaktiskt, icke estetiskt, att de icke äro underkastade de formella skönhetslagarna, att dragantalet är obestämdt och att i dem ej fordras matt utan enkel vinst eller remis. De stå således betydligt närmare prosan än poesien. Den stora och egentliga kärnan inom problemområdet bildas naturligtvis af de direkta mattuppgifterna.

Om vi närmast utgå från konstruktionen, kunna dessa, såsom vi redan sett, delas i 2 arter: *hotuppgifter* och *dragtvångsuppgifter*. Dessa termer äro i det föregående förklarade. Utgående från idén, delar den framstående problemisten Chocholous dem i 4 hufvudgrupper. Hans indelning synes förf. mycket lycklig, hvarför den här följes.

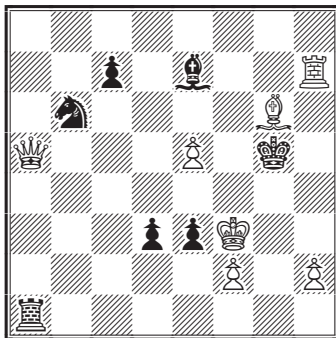
Enligt C. finnes det 4 kategorier af problem:

- 1) Problem med ett idéspel,
- 2) » » två analoga idéspel,
- 3) » två (1 flera) symmetriska idéspel.
- 4) Variantkomplexer.

Den första af dessa torde ej behöfva förklaras eller exemplificeras. Den var ju från början den enda och är väl ännu problemets normalform.

På den andra lämna vi följande prof.

J. Pilnacek

#3

Två vändningar höja sig här öfver det öfriga innehållet. De äro:

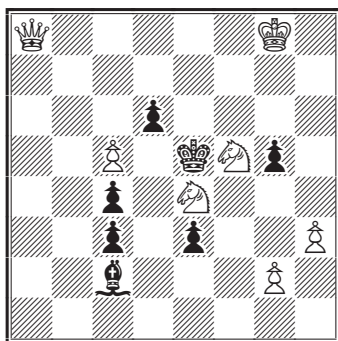
1. Da3, L×D; 2. Lf7, Kf5; 3. Th5†
och 1. ... T×D; 2. Le4, ~; 3. Bh4†

De äro ej så lika, att ren symmetri uppstår, men de äro i värde och skönhet jämgoda. Man ser, att författaren afsett båda, att icke den ena *eller* den andra bildar idén, utan båda tillsammans. Typiska ex. härpå i samlingen äro n:o 125, 138, 192, 235 m. fl.

På den 3:dje gruppen ha vi redan i det föregående lämnat ex. Vi hänvisa vidare till bland andra n:o 101, 116, 139, 200, 219, 258, 292, 299, 326 i samlingen. En säregen ställning intar n:o 174 af Geijerstam. Den har ett utprägladt hufvudspel och dessutom ett par *symmetriska varianter*, mästertligt utarbetade, så att äfven de göra intryck af idé. I själfva verket har denna Geijerstams bitanke sedermera med- eller omedvetet upptagits af flera författare, hos hvilka den figurerar som hufvudspel!

Med en variantkomplex förstår C. ett sådant problem, som består af ett antal ungefär jämgoda, konstnärligt utarbetade varianter, af hvilka ingen bryter af mot de andra såsom utprägladt hufvudspel utan hvilkas ensemble bildar idén. Såsom ex. anföra vi följande uppgift af

Dr. E. Mazel

#3

Här finnes sammanlagdt 11 rena mattställningar, nästan ett record! Ingen vändning kan direkt sättas framför de andra. Alla äro tydligen af förf. åsyftade och ha ungefär enahanda utarbetning. I samlingen hänvisas till bl.a. n:o 109, 222, 240. Denna uppgiftstyp härstammar ursprungligen från Böhmen, där den står högt i kurs och nått en hög grad af utbildning. Den har snabbt utbredt sig och tillhör nu de flesta länders problemliteratur.

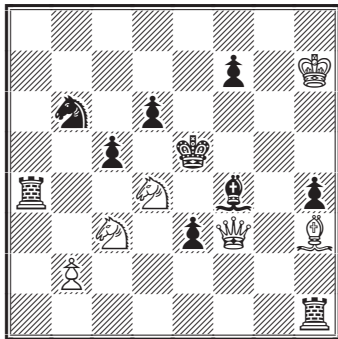
§ 9

Äfven inom problemkonsten ha liksom inom andra områden af konstnärlig verksamhet under tidernas lopp uppstått olika stilriktningar eller »skolor». Tre sådana ha ernått en tämligen typisk utveckling. Dessa äro den tyska, den engelska och den böhmiska. Problem i den tyska stilen innehålla vanligen ett utprägladt hufvudspel, men äro ofta mindre framstående i fråga om varianternas utarbetning. På svårighet, stilla drag och stilla hot lägges stor vikt. Likaså på konstlagarnas stränga tillämpning inom hufvudvarianten. När det gäller underordnade varianter, fästes, såsom tillbörligt är, föga afseende vid dubbelspel. Den tyska stilens förtjänster äro djup och gedigenhet. Den engelska stilen utmärkes särskildt af sin originalitetssträfvän, sitt förakt för de formella konstlagarna och sin rigorösa stränghet beträffande dubbelspel. Enstaka »konstdomare» gå ända så långt i ytterlighet, att

de vid täflingar kassera helt mästerligt anlagda och utförda uppgifter endast på grund af något fullkomligt underordnad dubbelspel. Engelsmännens förkärlek för originella vändningar slår ej så sällan öfver i det rent excentriska. Såsom grundläggare af deras nationella stil kan man betrakta Healey och Campbell, män med en outtömlig grufva af originella, om ock stundom bizarra idéer, hvars verksamhet fått en direkt afläggare i den med all rätt beundrade Loydska sångmön. Sådana traditioner som dessas äro dock ej lätta att uppehålla för mindre begåfvade efterföljare; däraf blef följden ofta urartning. Den engelska skolans största förtjänst är — hos dess bättre alster — dess obestridda idéskärpa och ursprunglighet, dess största fel är den envishet att stå kvar på en föråldrad ståndpunkt och den oförmåga att upptaga det goda hos andra riktningar, hvori från den ej kan fritagas. Den böhmiska skolans utmärkande kännetecken äro dess högt uppdrifna teknik och högeleganta formbehandling. I dessa afseenden stå böhmarne såsom nation oupphugna. De hafva först visat, af hvilken hög utveckling formen i schackproblemet är mäktig; de hafva i praxis bevisat, att detta är en *skön konst*. Deras ideala skapelser hafva vunnit beundrare och efterföljare bland alla länders problemister; däri ligger helt särskildt deras stora betydelse, att de gifvit en mängd nya, intressanta uppslag i formelt hänseende och härvidlag fört hela problemkonsten betydligt framåt.

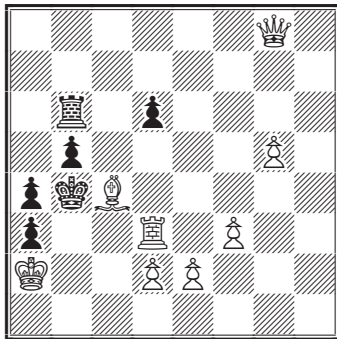
Såsom afslutning på dessa problemteoretiska antydningar vilja

J. Dobrusky

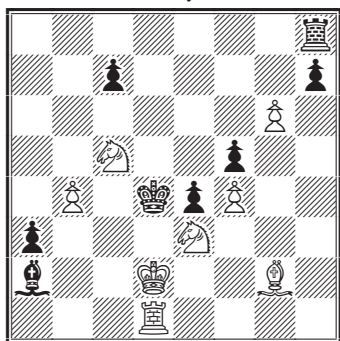
Matt i 3 drag

J. Berger

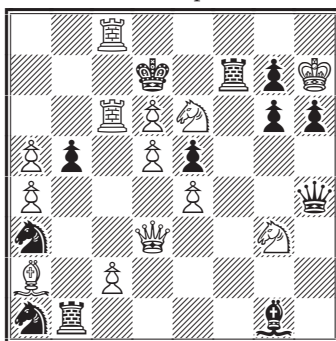
Matt i 4 drag

S. Loyd

Mat i 3 drag

J. G. Campbell

Mat i 4 drag

vi till läsarens begrundande gifva några klassiska uppgifter, som valts med största omsorg och äro särskildt afsedda för jämförelse mellan de olika skolorna. Den första representerar böhmisk, den andra tysk, de två sista engelsk stil. Campbells uppgift torde tillhöra de svårare inom hela problemlitteraturen. Samtliga härröra de från de mest representativa författare och räknas bland dessas bästa arbeten. Den problemintresserade uppmanas att lösa dem och noga studera sig in i deras olika egenskaper.

§ 10

Den svenska problemkonsten har ej synnerligen gamla anor. De äldsta i tryck befintliga spåren af svenskt författarskap torde härröra från senare delen af 1840-talet. Våra första kända problemförfattare äro professor A. F. Svanberg, Upsala, grefve N. Barck, Paris och rektor H. S. Cederschiöld, Växjö. Både Svanbergs och Cederschiölds uppgifter voro för sin tid ej utan förtjänst. Verkliga framsteg gjorde emellertid problemdiktningen först med uppträdandet af J. G. Schultz, som med skäl kan anses för den svenska problemkonstens egentlige grundläggare. Född 1839, publicerade han redan efter nyss fyllda 18 år i slutet af 1857 sin första uppgift och verkade sedan genom sitt snille, sitt varma intresse, sin mångsidighet och sin produktivitet under mer än

ett decennium med stor framgång i olika riktningar för schackspelets, särskildt problemkonstens, höjande i vårt land. Flertalet af sina problem har han sammanfört i sin bok: »100 schackuppgifter», hvilken erhöill ampla loford såväl i Sverige som utlandet, specielt i Tyskland. Schultz hade såsom problemist både rikedom på idéer och lätthet att ge dem uttryck. I fråga om formen stod han efter våra förhållanden strängt taget absolut före sin tid; han var däri en verklig föresyn för sin samtid, och många af hans problem, små mattrena och ekonomiska mönster, försvara än i dag med heder sin plats. Af stor betydelse blef han genom sin publicistiska och literära verksamhet. Det var han, som 1865 startade schackafdelningen i Ny Illustrerad Tidning och gjorde denna till medelpunkten för den inhemska problemkompositionen, hvilken därigenom kom att uppblomma. Redan förut hade han gjort flere förberedande försök i samma riktning, bland annat i Upsala-Posten. Häri var han visserligen icke alldeles utan föregångare. I Göteborg hade lektor Blomstrand redan 1852–54 redigerat en schackspalt i »Illustrerad söndagsmagasin» och »Illustrerad magasin» och likaså Cederschiöld 1855 i Nya Växjöbladet; det var dock först Schultz' sträfvanden förbehållet att likasom sätta det hela i system och gifva det fart. I Ny Ill. Tidn. verkade han med oförminskad ifver till sin död, som inträffade i slutet af Nov. 1869. Under dessa 5 år se vi en hel liten stab af medarbetare samla sig kring hans fana. Utom Cederschiöld, som ännu uppträder med en och annan uppgift, finna vi de kända namnen Hafstrom, C. F. Wennberg och Lemke, den senare 1:sta gången 1867. Jämte dessa träffa vi mer eller mindre talrikt på uppgifter af Barlow, Sandegren, Svensson (Branstaholm), Hallongren, Fischerström, Bergmark, Erdtman, Rydberg, Wockatz samt signaturerna K. N. (Visby), »Den gamle» och »Lolo» m. fl. Efter Schultz' död öfvertogs schackspalten af R. Sahlberg, Stockholms schacksällskaps ännu kvarvarande sekreterare, som, själf en af våra mest begåfvade problemister, med nit och framgång fortsatte arbetet öfver 20 år. Under den första nu följande 5-årsperioden (1870–75) möta vi utom de mindre bekanta Malm, Blidberg, Boman, Linden, Fagerholm och Lundgren för första gången namnen C. R. Lundvall och E. Lindqvist (1871) samt H. von Düben (1872), af hvilka i synnerhet de två senare gjort viktiga insatser i vår problemkonsts utveckling. Flera af den sistnämndes problem

tillhöra de yppersta vi äga. Under åren 1875–80 tillkomma ytterligare Göran Bladin, J. A. Carlborg, Edv. Bäcklin och K. E. Broman. År 1877 synes ock för första gången i Ny Ill. Tidnings spalter namnet F. af Geijerstam. Han hade dock redan några år förut debuterat på annat håll under det blygsamma märket Fr. G. i Ackkärn. Kalla vi med rätta Schultz för den svenska problemkonstens grundläggare, så kunna vi med lika rätt kalla G. dess fullkomnare och högsta exponent. Sina flesta och bästa alster har han publicerat i utländska facktidskrifter, i synnerhet Deutsche Schachzeitung, icke så få ha dock funnit väg till Ny Ill. Tidn. Hans mest lysande författareperiod ligger mellan åren 1880 och 1890, hans dödsår. Såsom problemist har G. i lika hög grad ådagalagt rikedom på tankar som fullkomligt herravälde öfver formen. Icke ens af de mest svårbehandlade idéer lät han afskräcka sig och genomförde dem i regeln segerrikt till sist. Hans skapelser tillhöra nästan utan undantag den tyska stilen; endast i några af de äldre kan man spåra engelskt inflytande. Under 5-årsperioden 1880–85 möta vi bland andra nya namn Chr. Granqvist, E. H—n (1881) och A. Norlin (1883), af hvilka särskildt de två sistas bärare en dag skulle komma att stå i första ledet bland svenska problemister. E. H—n (Hallgren) har speciellt gjort sig känd för sin fina formbehandling och för problem med lyckligt genomförda symmetriska idévarianter, Norlin, kanske ej så synnerligen produktiv, har dock lämnat riklig ersättning genom den mindre vanliga ursprungligheten och gedigenheten i sina prestationer.

Om Stockholm således från början under ett par årtionden varit högkvarteret för den inhemska problemdiktningen, låter det dock icke förneka sig, att detta omkring midten af 80-talet så småningom började glida öfver till Göteborg. Den, som här gick i teten, var A. Arnell. Praktiskt verksam såsom problemist från början af 70-talet, arbetade han dels i denna egenskap, dels såsom medutgifvare af samlingen »Nordiske Skakproblemer», såsom redaktör af olika schackspalter och såsom schackmecenat en lång tid bortåt oafflåtligt till den svenska problemkonstens fromma. Det organ, som efter Ny Ill. Tidn. blef medelpunkten för en krets unga problemförfattare, som där nedlade skatterna af sin uppfinningsförmåga, var den af Arnell grundade schackspalten i »Allehanda för Folket». I synnerhet sedan H. Jonsson år 1884 öfvertagit ledningen af densamma, började

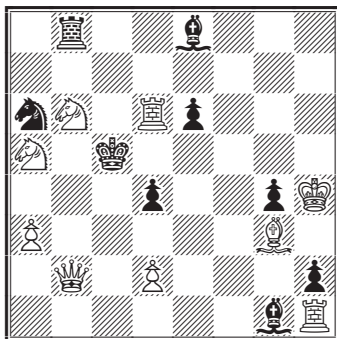
originalproduktionen där taga stark fart. De författare, som under 80-talet här publicerade sina alster, voro utom Jonsson själf K. Stål, A. V. Ohlsson, de förut omnämnda Lindqvist och Norlin, M. Anderson, fru Otterström, Sveriges enda kända kvinnliga författarinna, L. Ahlbom o. a. Särskildt framstående bland dessa äro Jonsson och Stål. Den förre, som ännu leder den ifrågavarande spalten först öfverflyttad till Vårt Land, nu fortsättande i Nya Dagbl. Allehanda, är utan gensägelse Sveriges ypperste 2-dragskomponist. Den i unga år aflidne Stål gjorde sig bemärkt genom framstående originalitet och stor produktivitet; väl hyllar han icke alltid de stränga konstlagarna, men hans problem innehålla dock oftast intressanta drag och tillhöra i flera fall våra bästa. 1890-talet får sin konstnärliga fysionomi bestämd af till stor del nya namn: Fridlitzius, Brenander, Malmström, Bergkvist, Frölander, Ternblad m. fl. Åtminstone de 3 första tillhöra våra alla förnämsta problemister. De äro till hela sin läggning »moderna», ofta med rent böhmisk anstrykning. Fridlitzius är den alstringsrikaste, säkerligen den mest begåfvade, upprepade gånger pristagare i in- och utländska turneringar, äfven god kritiker och framstående spelare. Under de alla senaste åren har slutligen problemkompositionen hos oss gjort två utmärkta landvinningar i herrar L. Collijn och A. Ulander, hvars alster alltigenom röja begåfning och fin smak och hvilka särskildt gjort sig fördelaktigt bemärkta genom en serie förträffligt konstruerade 3-dragare. Den som stark praktisk spelare kände J. A. Grenholm, den unge segerherren i 1900 års turnering, har äfven genom publicering af flere talangfulla uppgifter visat sig vara i besittning af en god, poetisk åder.

REGISTER ÖFVER FÖRFATTARNE I SAMLINGEN

Ahlbom, L.	283	Hansson, J. E.	321
Anderson, M.	3, 103, 104, 284	Helleday, G.	205
Annell, A.	105	Hellström, C. A.	206
Arnell, A.	4, 5, 106-8, 285-90	Jonsson, H.	2, 35-60, 207-10, 322
Bergkvist, E.	109-12, 291	Lemke, C. F.	61, 211, 323-4, 364
B—n, Arnold.	6	Lindqvist, E.	62-4, 212-7, 325
Brenander, O.	7-12, 113-23, 292-7, 351	Lundvall, C R.	218, 358, 362-3
Broman, K. E.	124-7	Malmström. A. W.	65-67, 219-27, 326, 369
Bäcklin, Edv.	128	Norlin, A.	68, 228-32, 327, 353
Cederschiöld, H. S.	298	Ohlsson, A. W.	69, 70, 233-4
Colljn, L.	129-36	Otterström, Augusta	71
von Düben, H.	1, 13-7, 137-46, 299-302, 360-1	Ros, J. A.	72-84, 235-52, 328-33, 347-9, 354-5, 366-8, 370
Ekman. O. E.	147	Sahlberg, R.	85, 86, 253-61, 334-5
Eriksson, K. A.	18	Schultz, J. G.	87, 262, 350, 352
Fahlander, H.	148	Stenbom, E.	88
Fridliziuz, J.	19-26, 102, 149-64, 281, 303, 304	Stjernberg, C. W.	89
Frölander, Th.	27, 28, 165-68, 305	Stål K.	90-7, 263-71, 356
af Geijerstam, F.	29-34, 101, 169-90, 282, 306-15, 339-46	Svanberg, A. F.	272
Grenholm, J. A.	191, 316	Trcnblad, C. A.	98, 99, 273, 336, 337
Hafström, A. W.	317	Ulander, A.	274-80, 338, 357
Hallgren, E.	192-204, 318-20	Wennberg, C F.	100, 359, 365

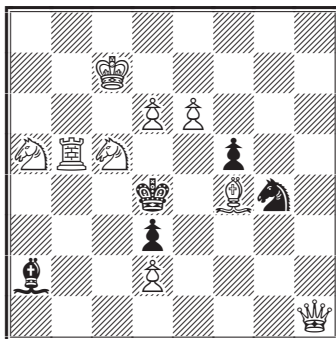
UPPGIFTER I 2 DRAG

1. Kapten H. von Düben, Landskrona

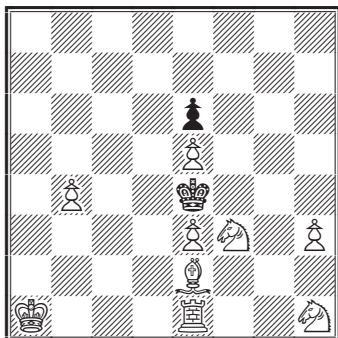
1 pr, *British Chess Magazine*, 1890

2. Herman Jonsson, Partilled

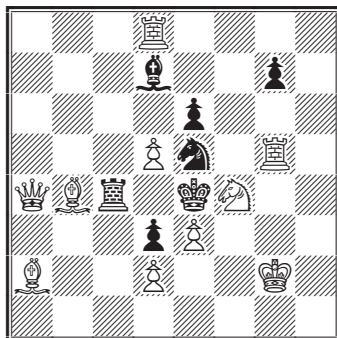

2 pr, *British Chess Magazine*, 1890

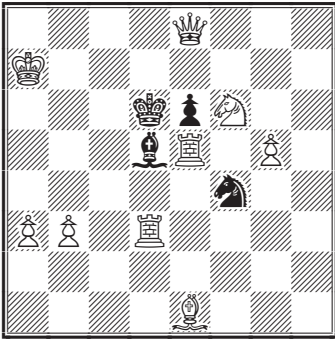
3. M. Anderson, Göteborg

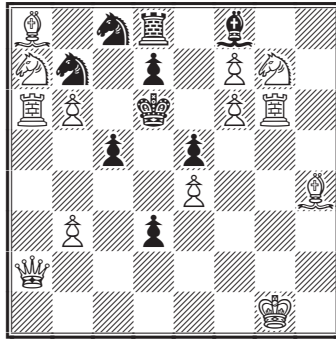
4. A. Arnell, Göteborg

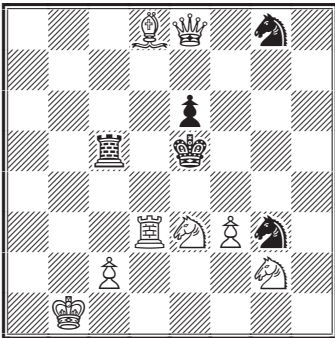
5. A. Arnell

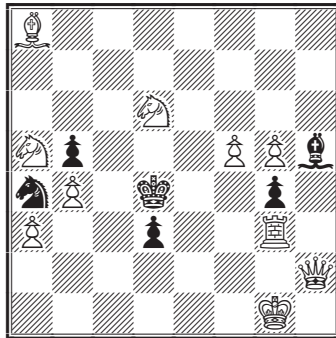
5. Arnold B—n, Stockholm

7. O. Brenander, Hellefors

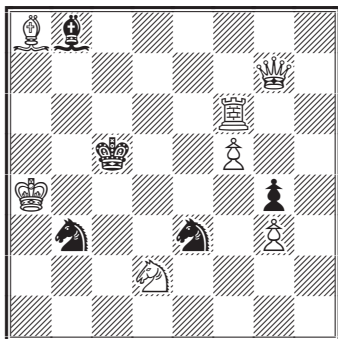

8. O. Brenander

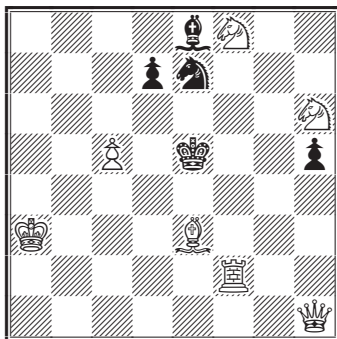

pr, S:t John Globe, 1892

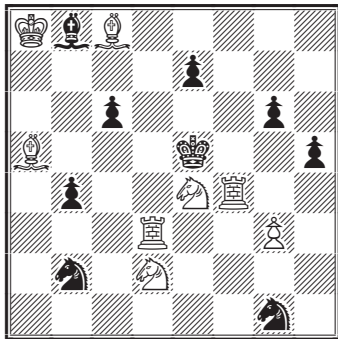
9. O. Brenander

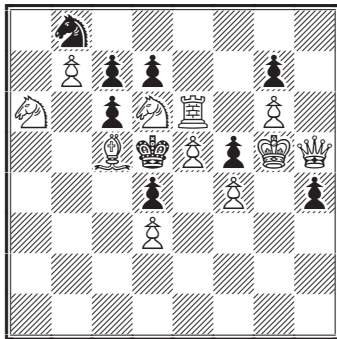
10. O. Brenander

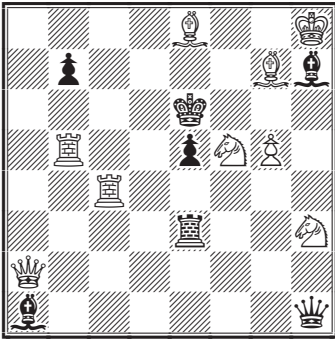
11. O. Brenander

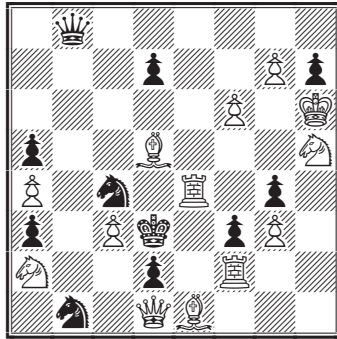
12. O. Brenander

13. H. von Düben

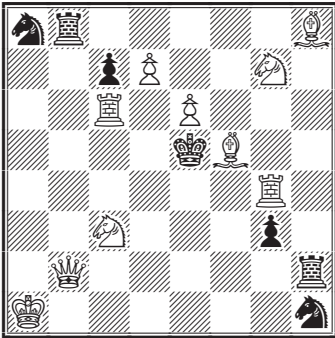

14. H. von Düben

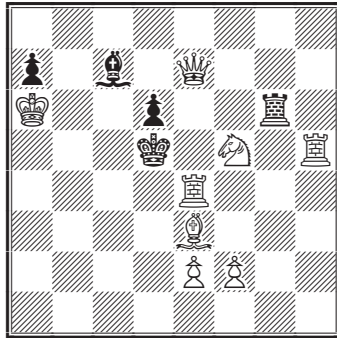

3 pr, *Illustrated American*, 1892

15. H. von Düben

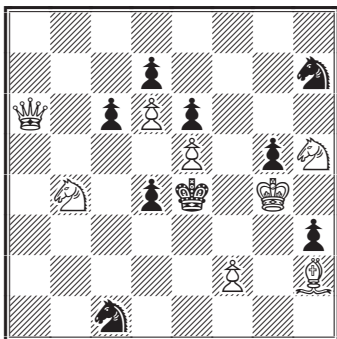

16. H. von Düben

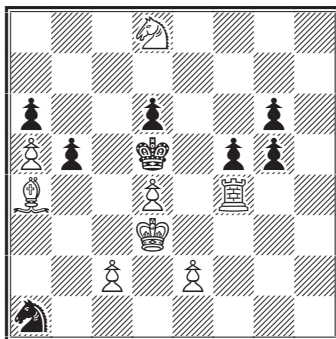

[?]

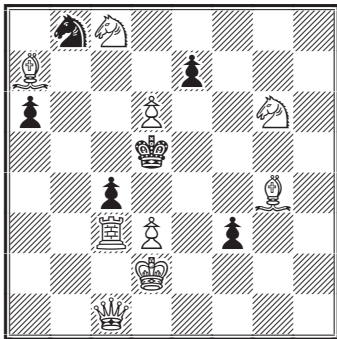
17. H. von Düben

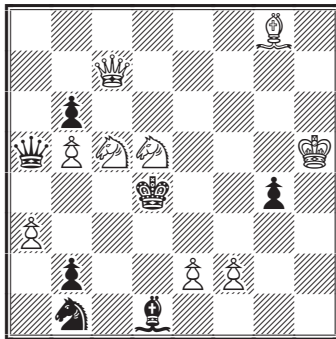
18. K. A. Eriksson, Falun

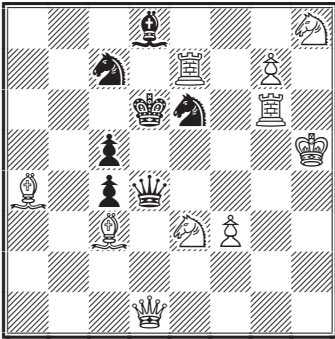
19. J. Fridlitzius

3 pr, *Sporten*, 1893

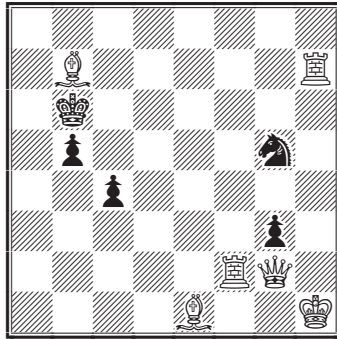
20. J. Fridlitzius

4 pr, *Sporten*, 1893

21. J. Fridlitzius

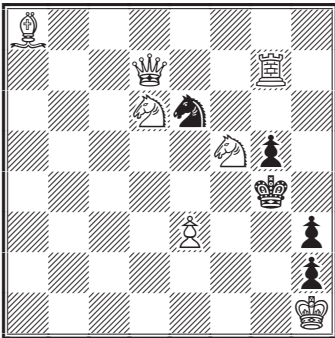

22. J. Fridlitzius

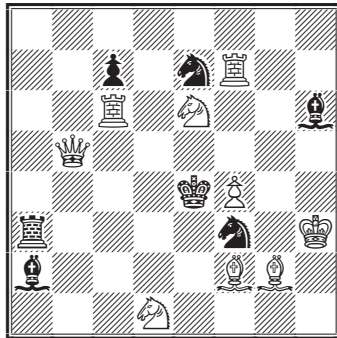

3 pr, *North London
Guardian*, 1894

23. J. Fridlitzius

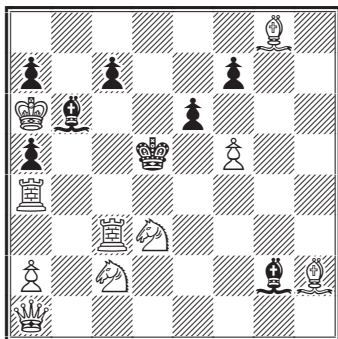

24. J. Fridlitzius

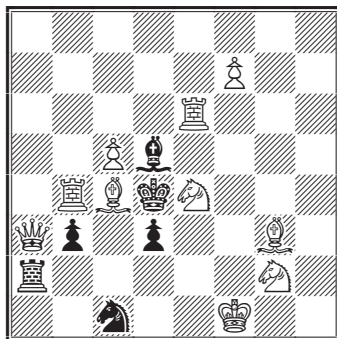

[*]

25. J. Fridlitzius

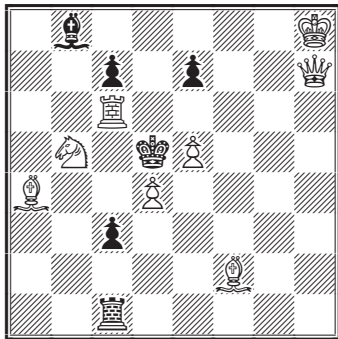

26. J. Fridlitzius

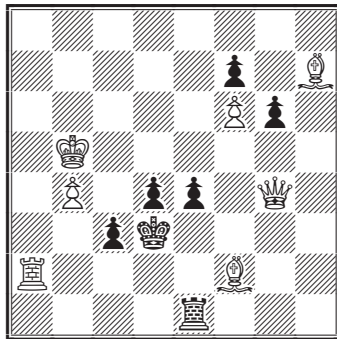

[*]

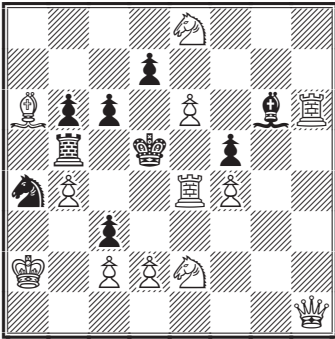
27. Th. Frölander, Gäddede

28. Th. Frölander

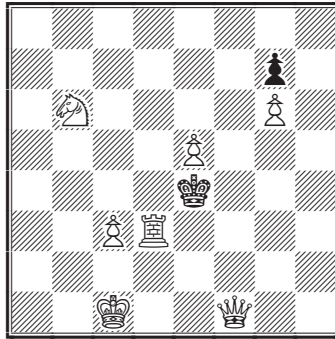

29. F. af Geijerstam, Karlstad

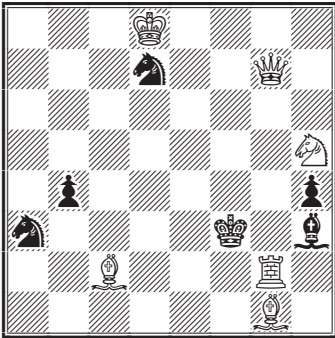
Ur den vid Pariserturningen
1878 med 3:dje pris belönade
sändning

30. F. af Geijerstam

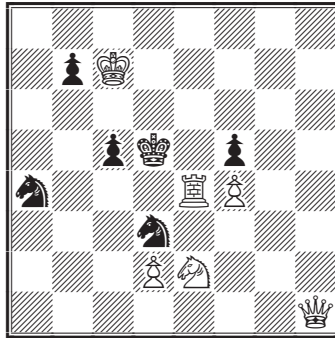

Ur den i *Gazeta Letteraria's*
turnering 1890 med 2:ndra
pris belönade sändning

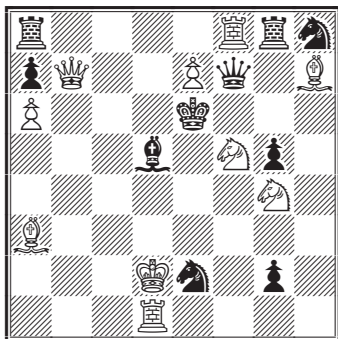
31. F. af Geijerstam

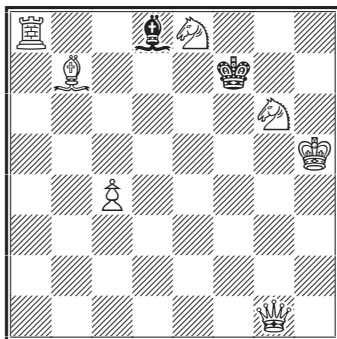
32. F. af Geijerstam

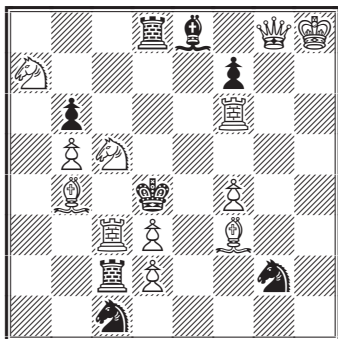
33. F. af Geijerstam

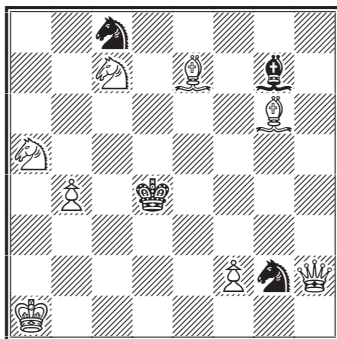
34. F. af Geijerstam

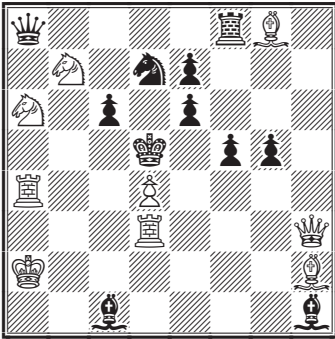
35. H. Jonsson

1 pr, *Three Weekly Gleaner*, 1885

36. H. Jonsson

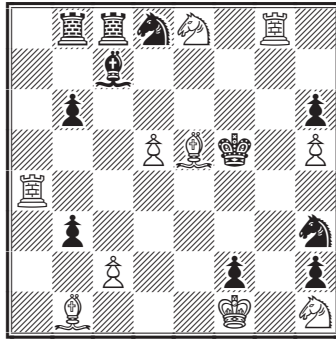
1 pr, *Sporten*, 1893

37. H. Jonsson

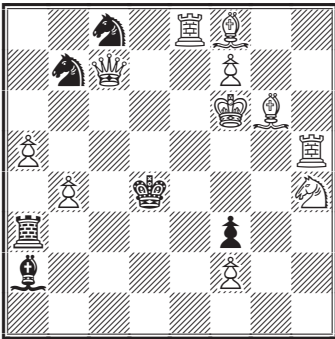
3 pr, *S:t John Globe*

38. H. Jonsson

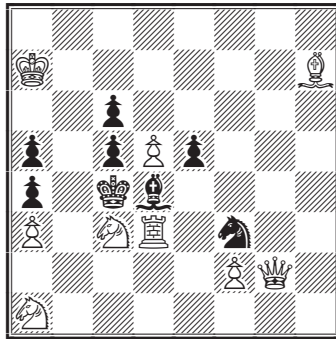

4 pr ex æquo, *Hackney Mercury*, 1891

39. H. Jonsson

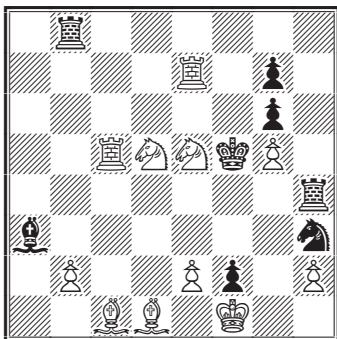

40. H. Jonsson

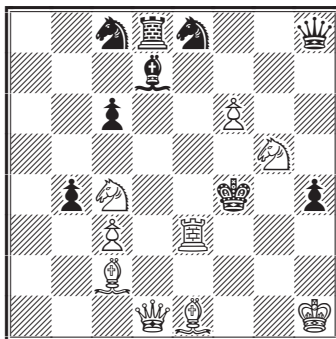

[6289 *Deutsche Schachzeitung*, Maj 1887]

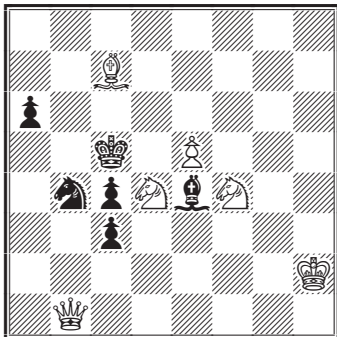
41. H. Jonsson

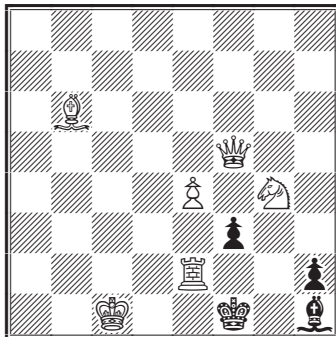
42. H. Jonsson

43. H. Jonsson

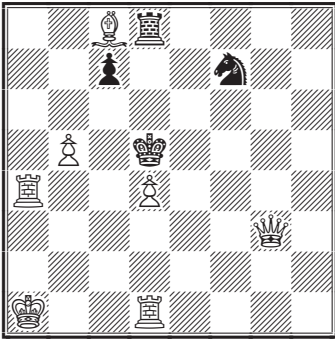

44. H. Jonsson

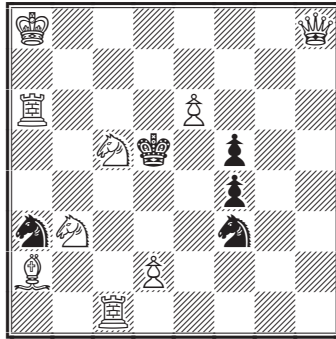
[*]

45. H. Jonsson

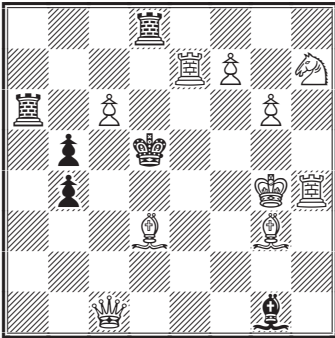
[6288 *Deutsche Schachzeitung*, Maj 1887]

46. H. Jonsson

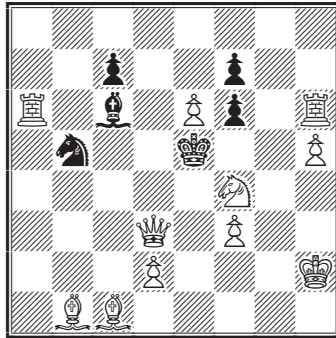

[*Allehanda för Folket*, 1887]

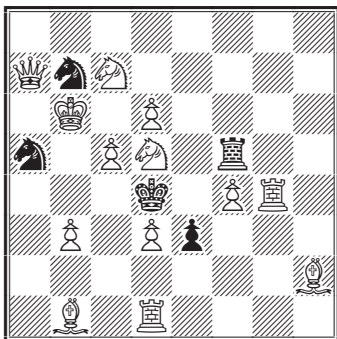
47. H. Jonsson

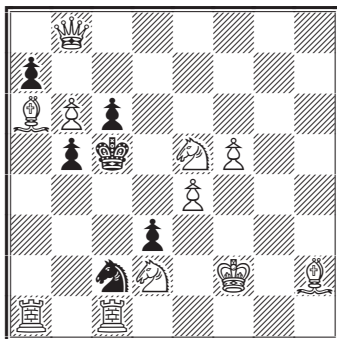
48. H. Jonsson

49. H. Jonsson

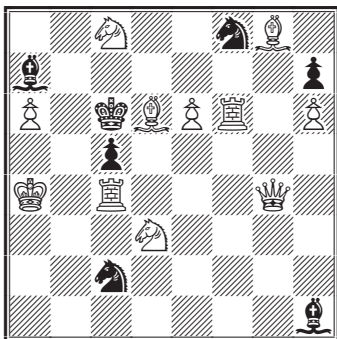

50. H. Jonsson

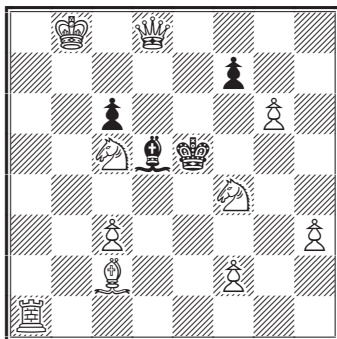

[6448 Deutsche
Schachzeitung, Nov. 1887]

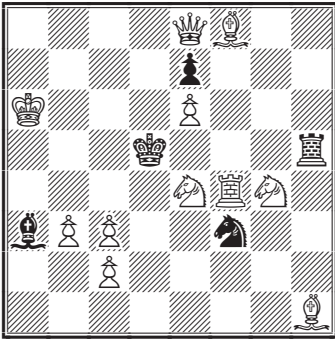
51. H. Jonsson

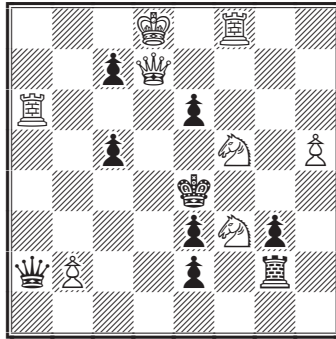
52. H. Jonsson

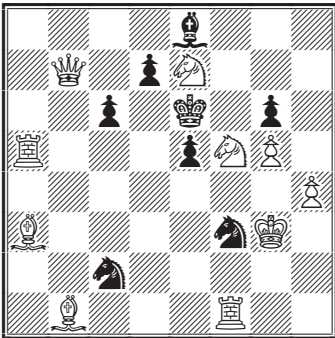
53. H. Jonsson

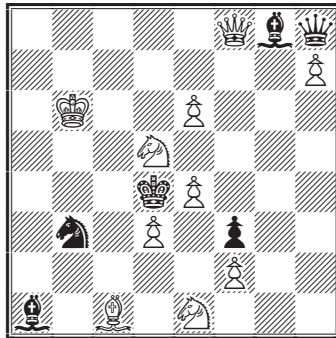
54. H. Jonsson

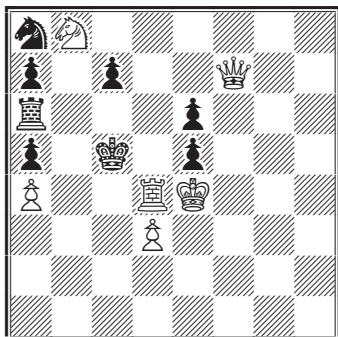
55. H. Jonsson

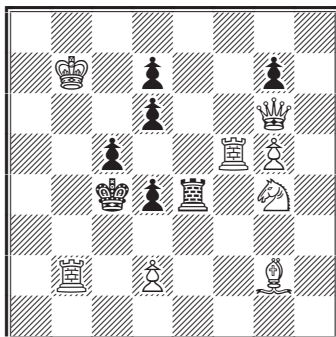
56. H. Jonsson

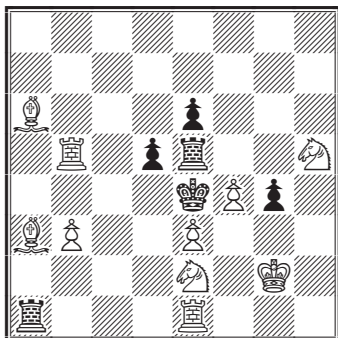
65. A. W. Malmström, Eskilstuna

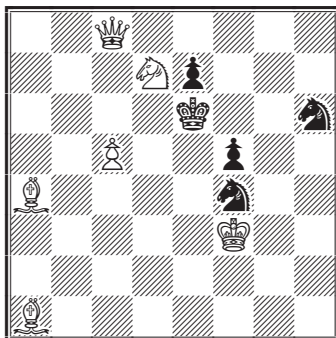
66. A. W. Malmström

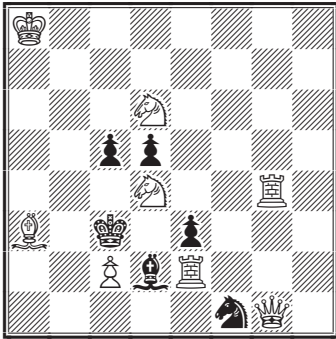
67. A. W. Malmström

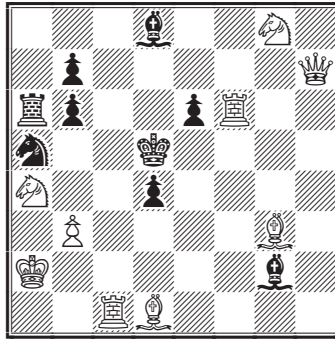
68. Kapten A. Norlin, Stockholm

[*Nordisk Skaktidende*, 1879]

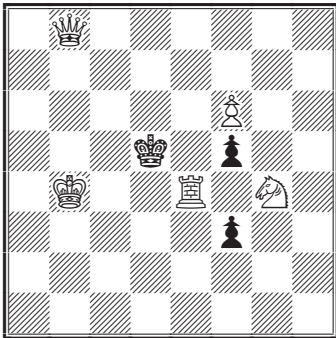
69. A. V. Ohlsson, Born

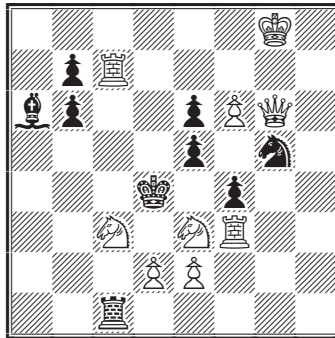
70. A. V. Ohlsson

71. Augusta Otterström, Nohleby

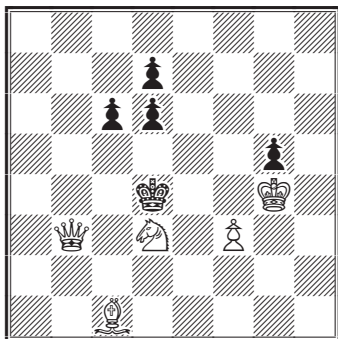

72. J. A. Ros, Alvesta

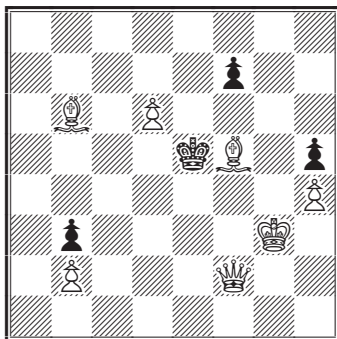

4 pr, *British Chess Magazine*, 1890

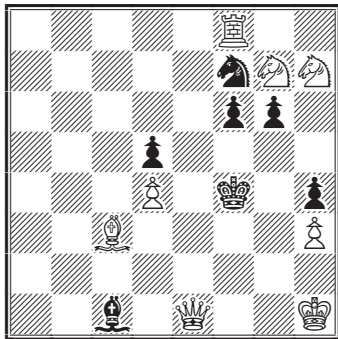
73. J. A. Ros

2 pr, *Allehanda för Folket*, 1888

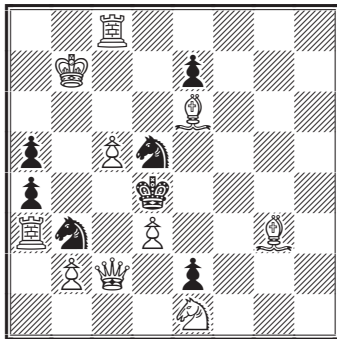
74. J. A. Ros

2 pr, *Sporten*, 1893

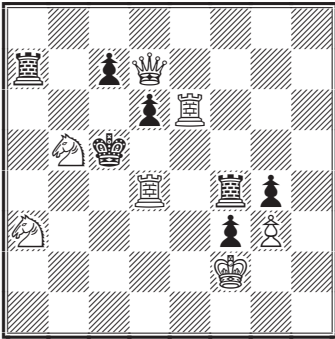
75. J. A. Ros

Hedersomnämnde,
Baltimore Sunday News, 1888

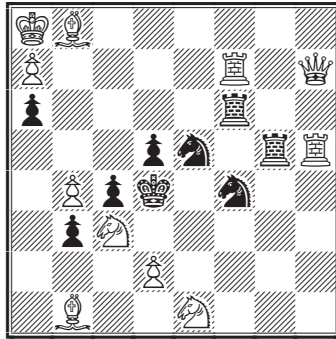
76. J. A. Ros

Hedersomnämnde,
Bahn Frei, 1889

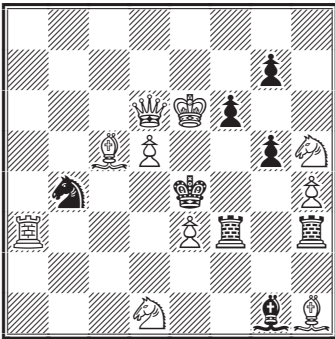
77. J. A. Ros

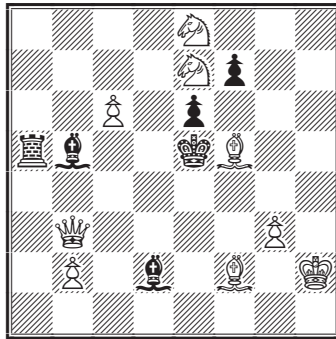
78. J. A. Ros

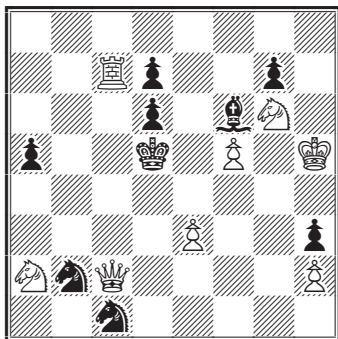
79. J. A. Ros

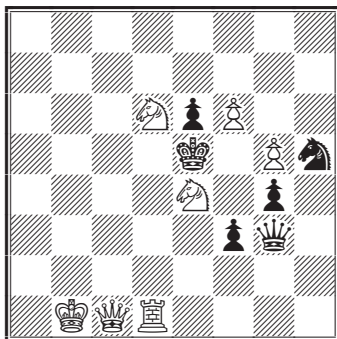
80. J. A. Ros

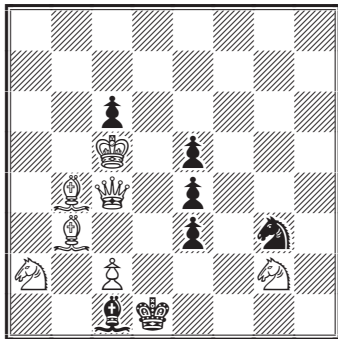
81. J. A. Ros

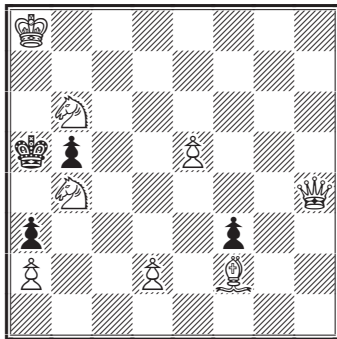
82. J. A. Ros

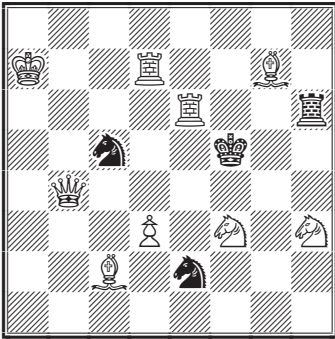
83. J. A. Ros

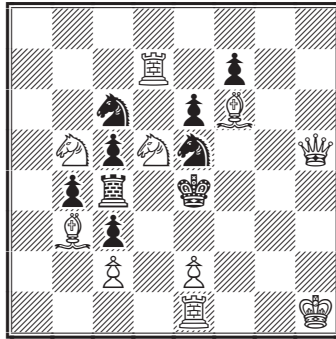
84. J. A. Ros

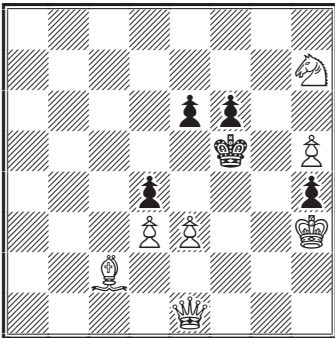
85. R. Sahlberg, Stockholm

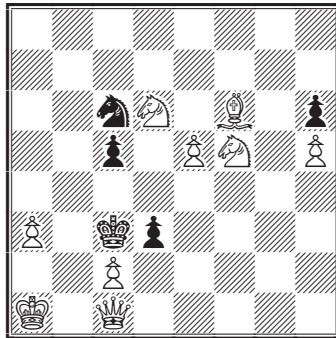
86. R. Sahlberg

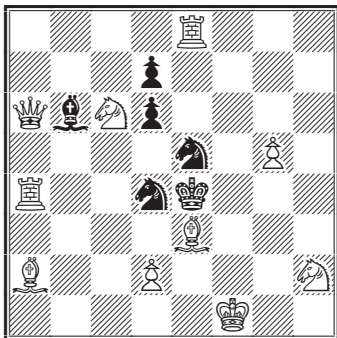
87. J. G. Schultz, Stockholm

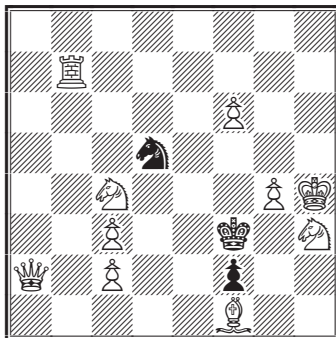
88. E. Stenbom, Stockholm

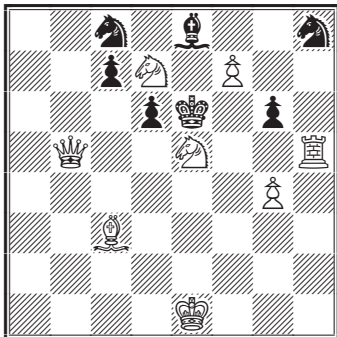
89. C. W. Stjernberg, Upsala

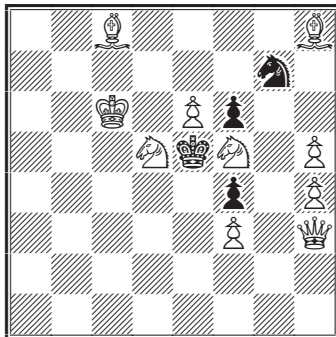
90. K. Stål, Göteborg

3 pr, *Buffalo Sunday Times*, 1886

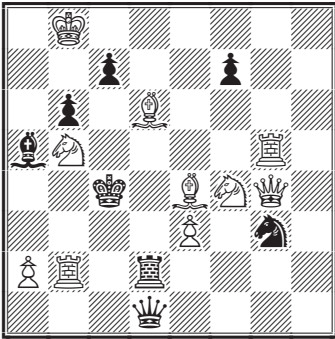
91. K. Stål

1 pr, *Allehanda för Folket*, 1888

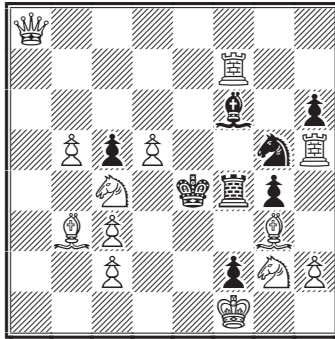
92. K. Stål

3 pr, *Allehanda för Folket*, 1888

93. K. Stål

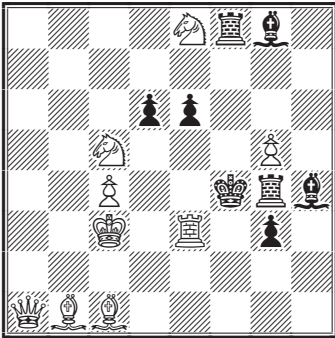

94. K. Stål

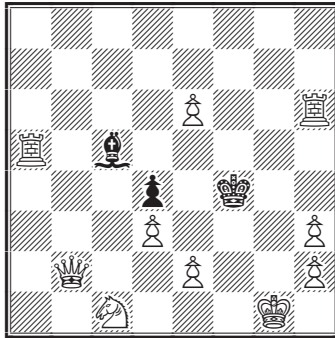

[6290 Deutsche
Schachzeitung, Maj 1887]

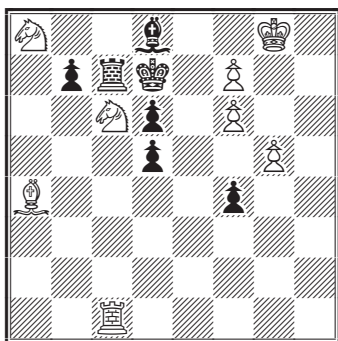
95. K. Stål

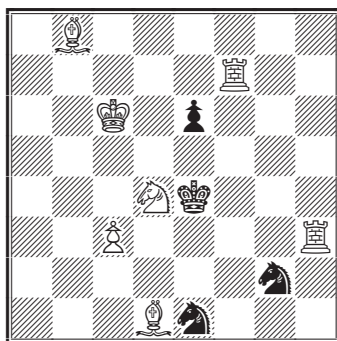
96. K. Stål

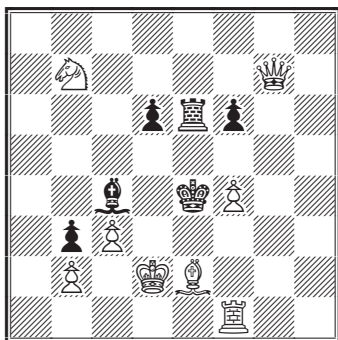
97. K. Stål

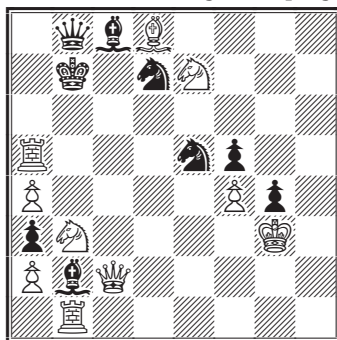
98. C. A. Ternblad, Vrå

99. C. A. Ternblad

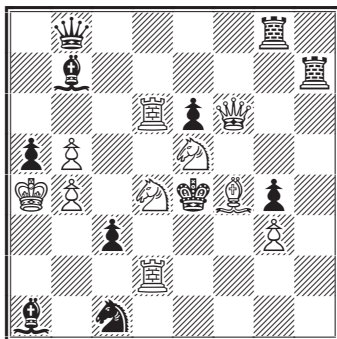
100. C. F. Wennberg, Jönköping

pr, American Chess
Association, 1878

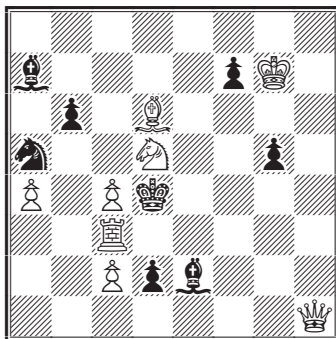
UPPGIFTER I 3 DRAG

101. F. af Geijerstam

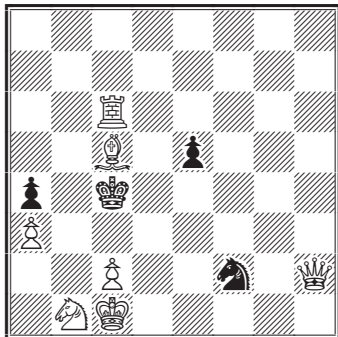

1 pr, tyska schackförbundets turnering 1883

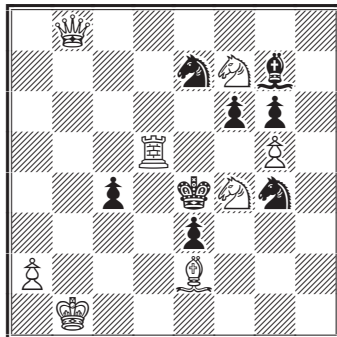
102. J. Fridlitzius

1 pr, *S:t Petersburger Zeitung*, 1898

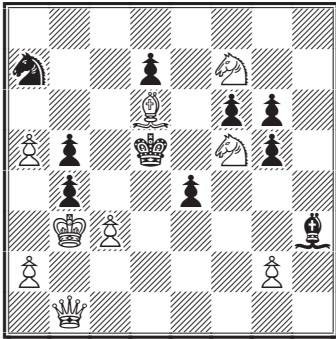
103. M. Anderson

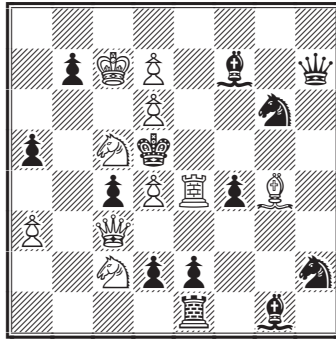
104. M. Anderson

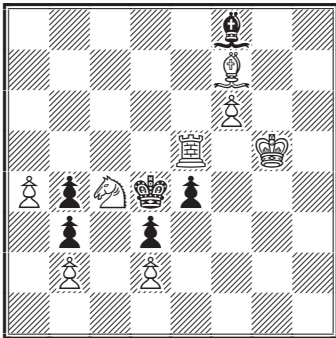
105. A. Arnell, Skogstorp

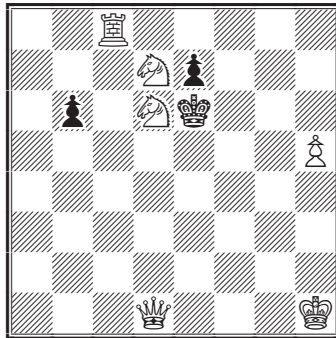
106. Alfred Arnell

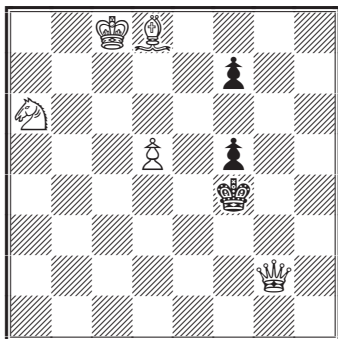
107. A. Arnell

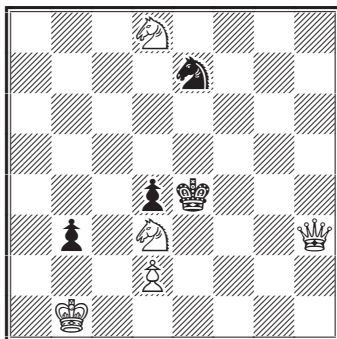
108. A. Arnell

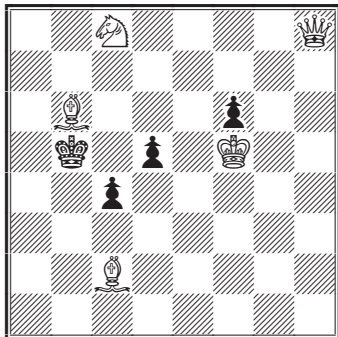
109. E. Bergkvist, Eskilstuna

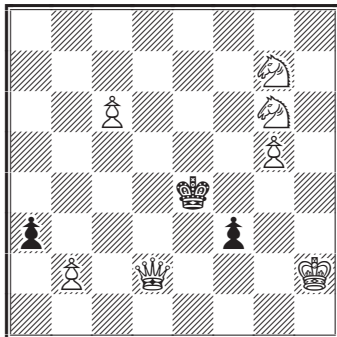
110. E. Bergkvist

111. E. Bergkvist

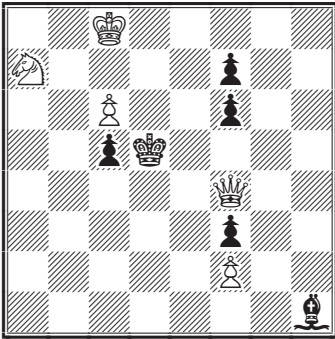

112. E. Bergkvist

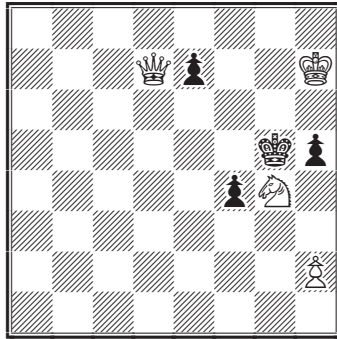

[*]

113. O. Brenander

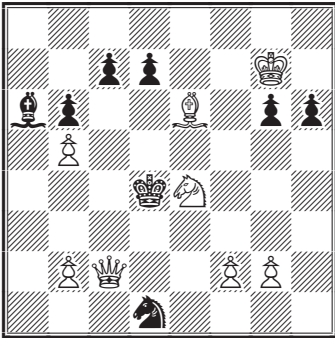

114. O. Brenander

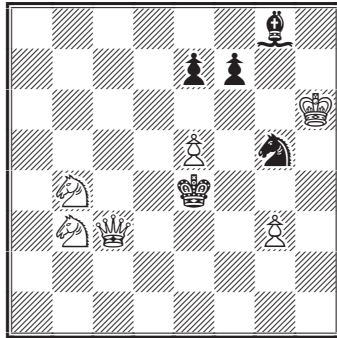

specialpris, *Vårt Land*, 1892

115. O. Brenander

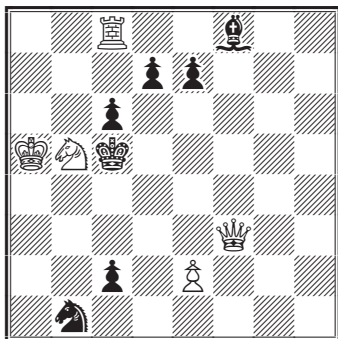

116. O. Brenander

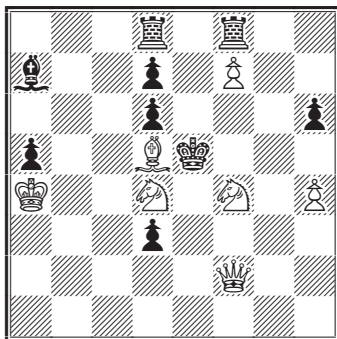

[*]

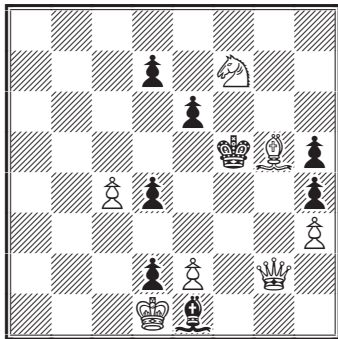
117. O. Brenander

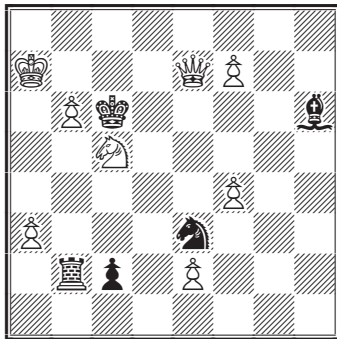
118. O. Brenander

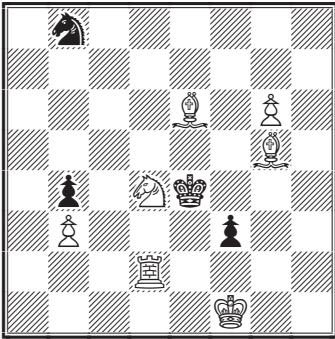
119. O. Brenander

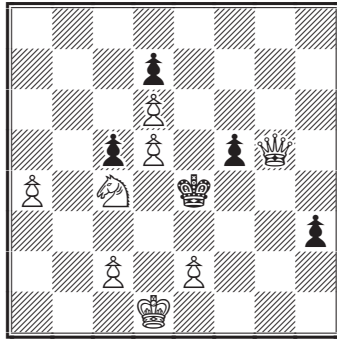
120. O. Brenander

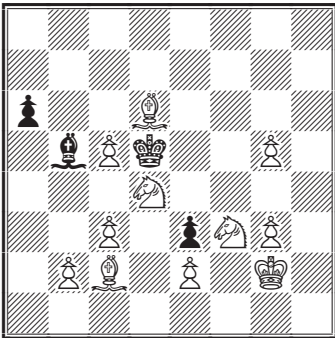
121. O. Brenander

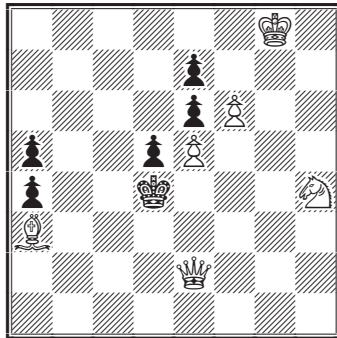
122. O. Brenander

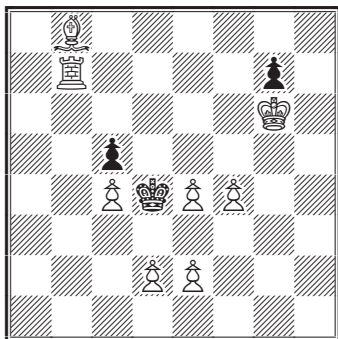
123. O. Brenander

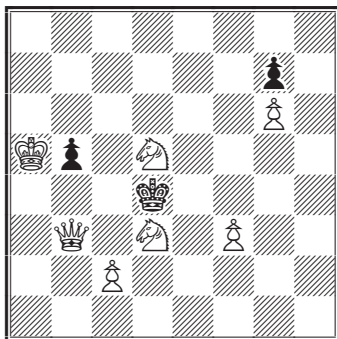
124. Dr. K. E. Broman, Göteborg

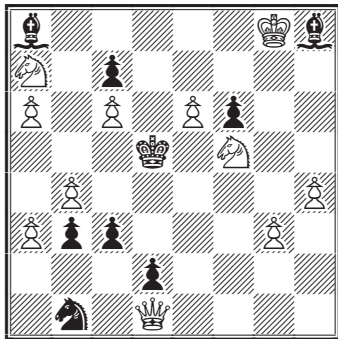
125. K. E. Broman

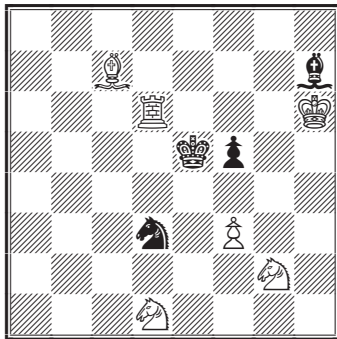
126. K. E. Broman

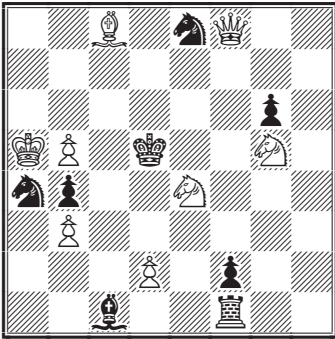
127. K. E. Broman

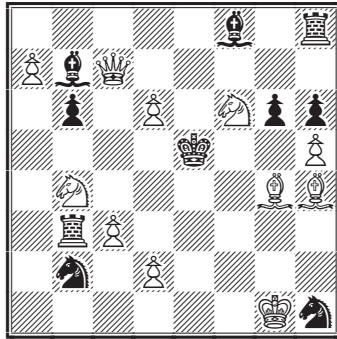
128. Edv. Bäcklin, Nyköping

129. L. Collijn, Djursholm

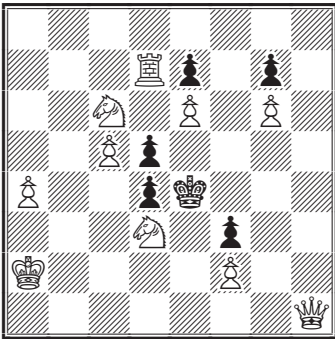

130. L. Collijn

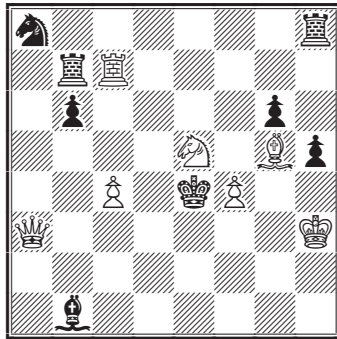

3 pr, *Aftonbladets*
nationella turn., 1900

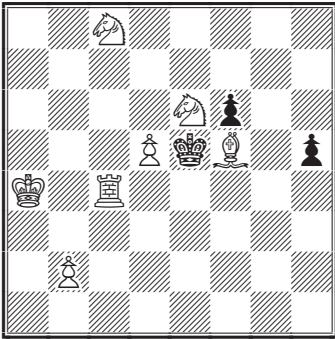
131. L. Collijn

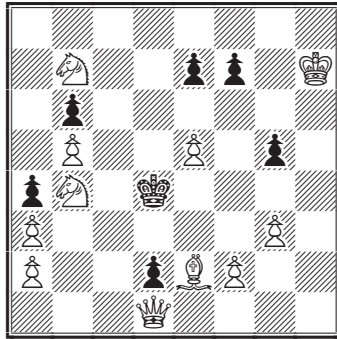
132. L. Collijn

137. H. von Düben

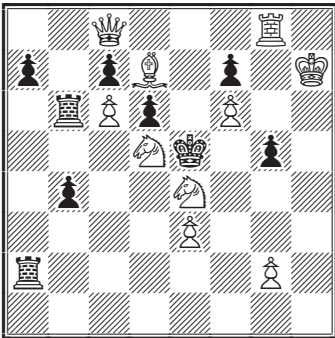

138. H. von Düben

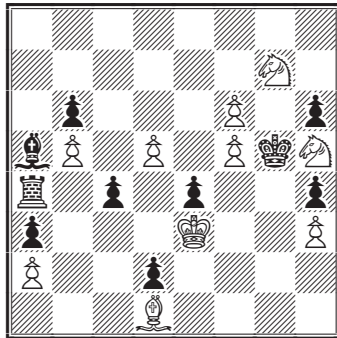

1 pr, *Shakhmatny*
Obosrenie, 1892

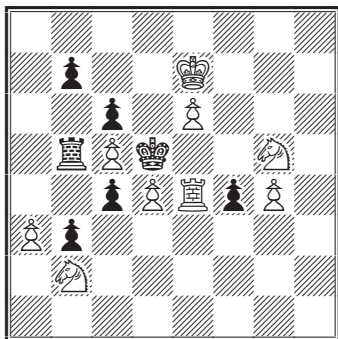
139. H. von Düben

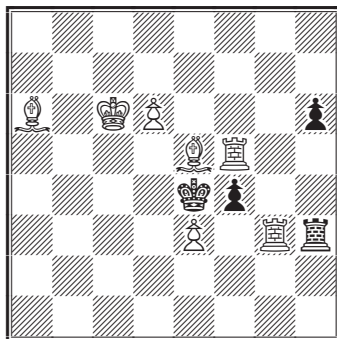
140. H. von Düben

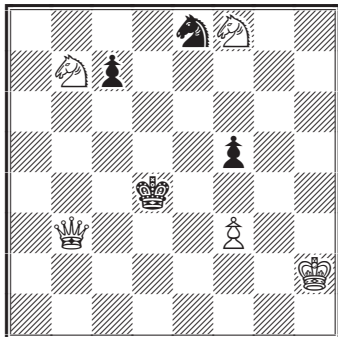
141. H. von Düben

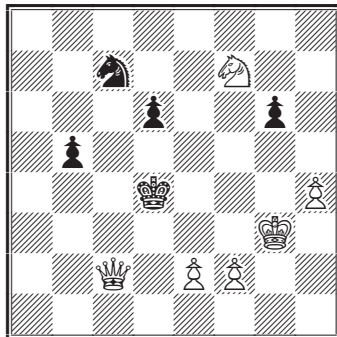
142. H. von Düben

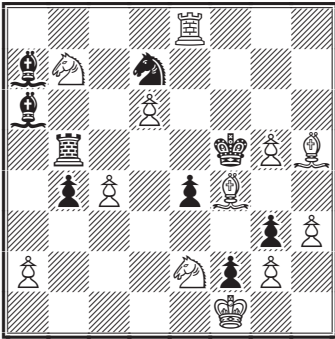
143. H. von Düben

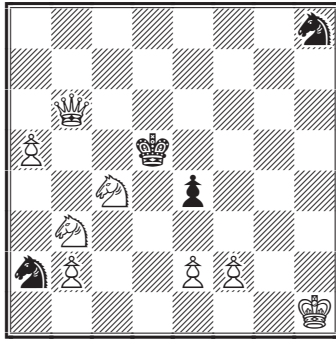
144. H. von Düben

145. H. von Düben

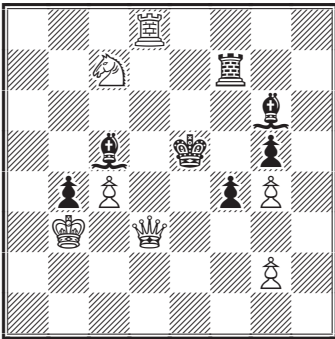

146. H. von Düben

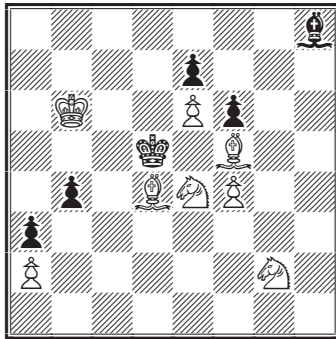

[*]

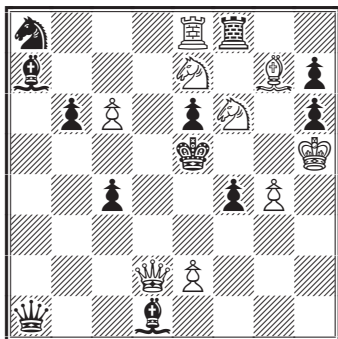
147. H. von Düben

148. H. von Düben

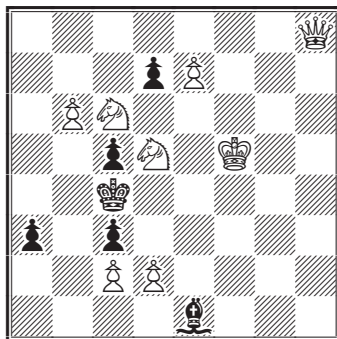

149. J. Fridlitzius

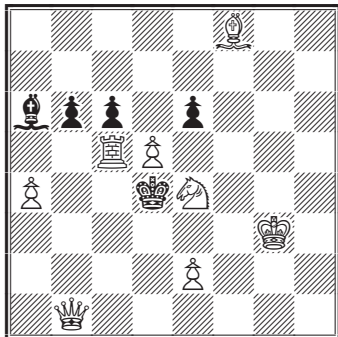
1 pr, *Aftonbladets* nationella
turnering, 1900

150. J. Fridlitzius

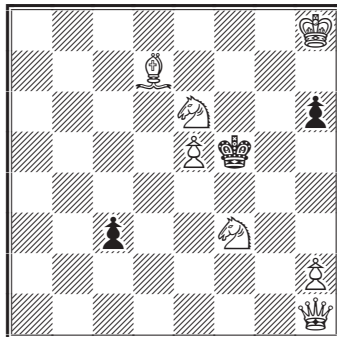
3 pr, *Manchester*
Weekly Times, 1894

151. J. Fridlitzius

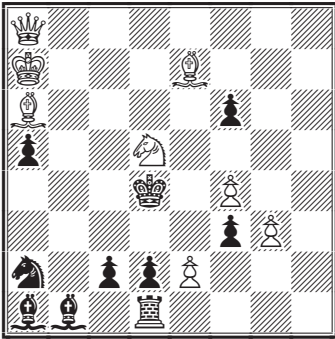

Prisbelönt i en af *Tidskrift for*
Skaks bedömmelseturneringar

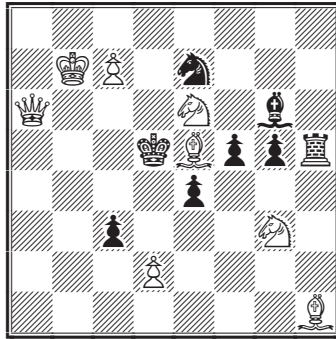
152. J. Fridlitzius

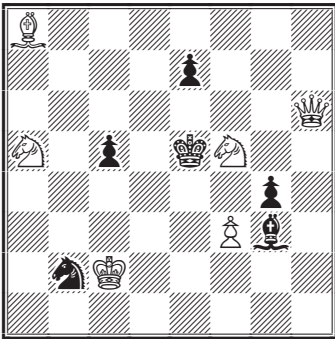
153. J. Fridlitzius

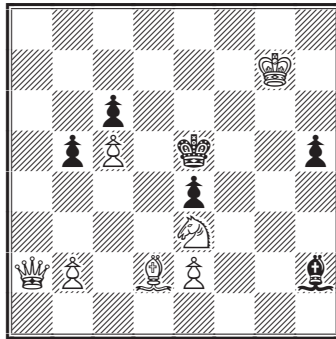
154. J. Fridlitzius

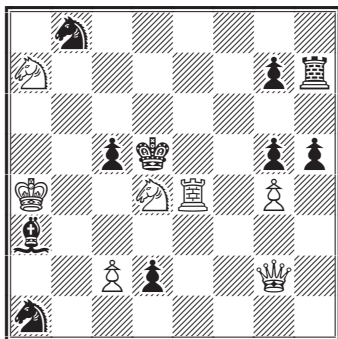
155. J. Fridlitzius

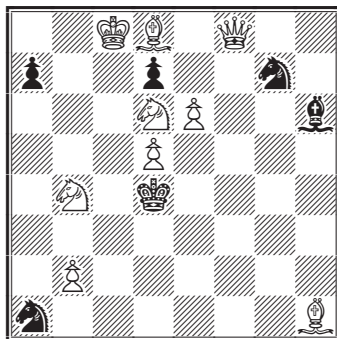
156. J. Fridlitzius

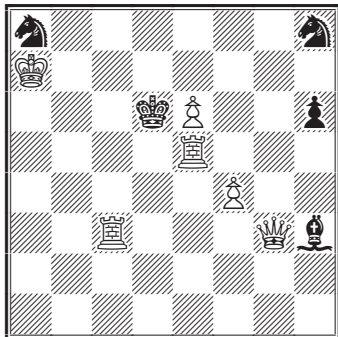
157. J. Fridlitzius

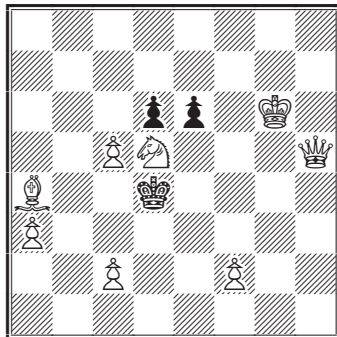
158. J. Fridlitzius

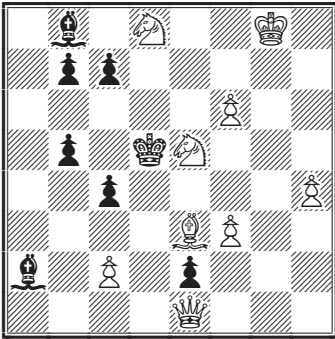
159. J. Fridlitzius

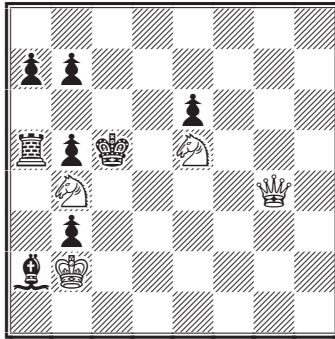
160. J. Fridlitzius

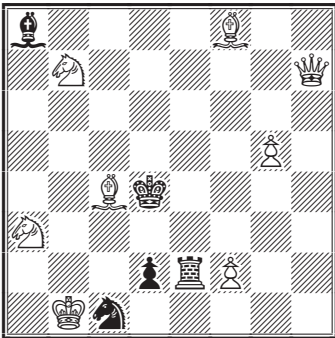
161. J. Fridliziuz

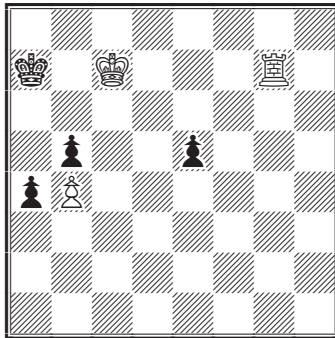
162. J. Fridliziuz

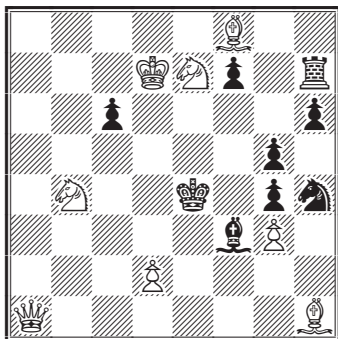
163. J. Fridliziuz

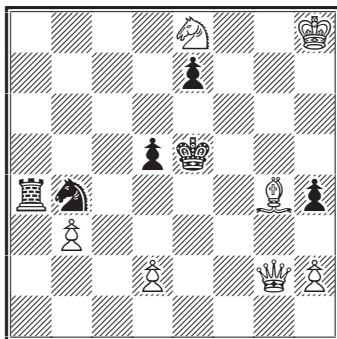
164. J. Fridliziuz

165. Th. Frölander

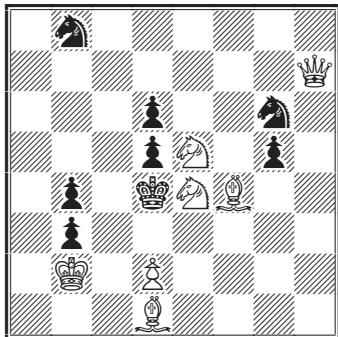

166. Th. Frölander

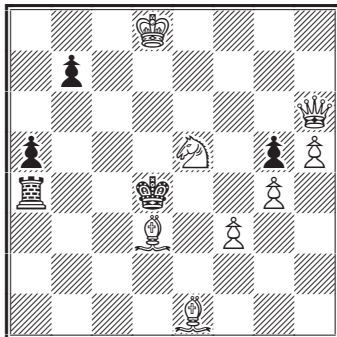

2 pr, *Chess Monthlys*
3:dje turering

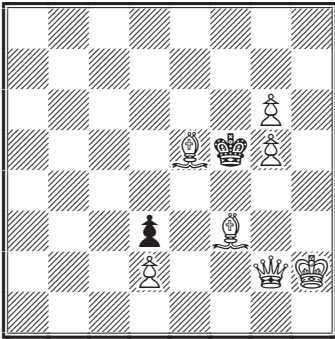
167. Th. Frölander

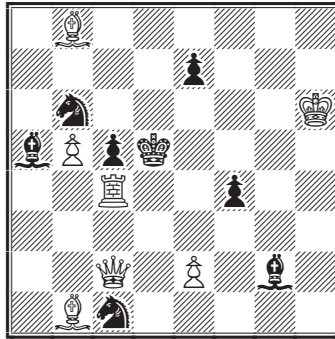
168. Th. Frölander

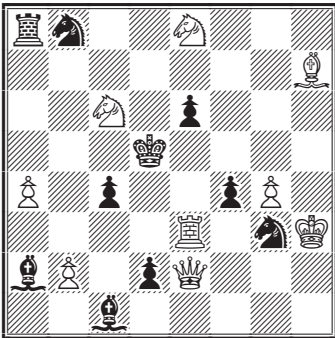
169. F. af Geijerstam

2 pr, *Gazeta Letteraria*, 1890

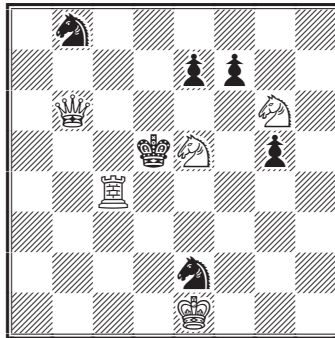
170. F. af Geijerstam

2 pr, *Nationaltidende*, 1881

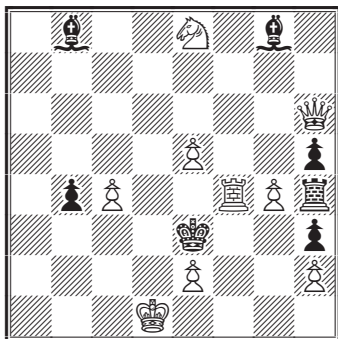
171. F. af Geijerstam

2 pr, schackkongressen
i Köln, 1877

172. F. af Geijerstam

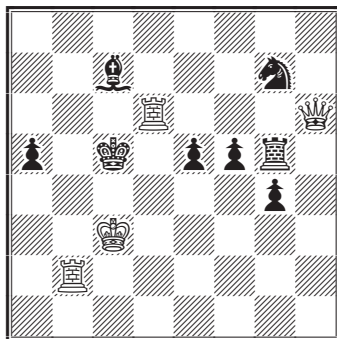
Tillhör förf:s vid
Pariseturneringen 1878
prisbelönta
sändning

173. F. af Geijerstam

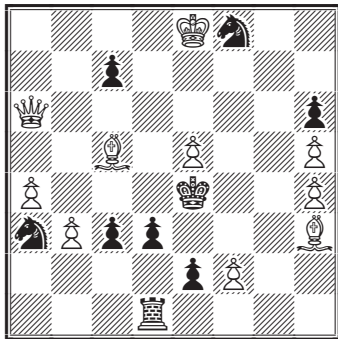
Hedersomnämmande, tyska
schackförbundets turn., 1887

174. F. af Geijerstam

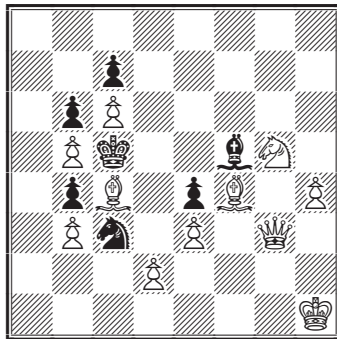

[*British Chess Magazine*,
Januari 1889]

175. F. af Geijerstam

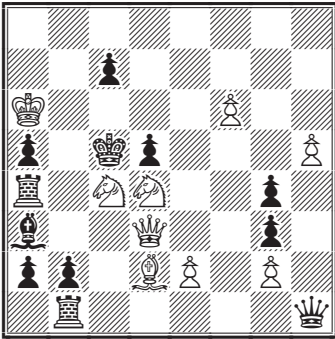

176. F. af Geijerstam

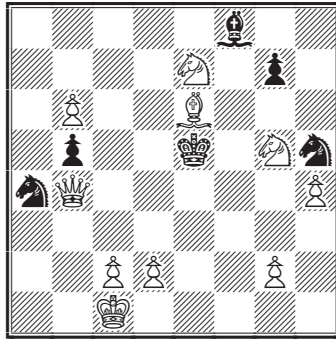

[*]

177. F. af Geijerstam

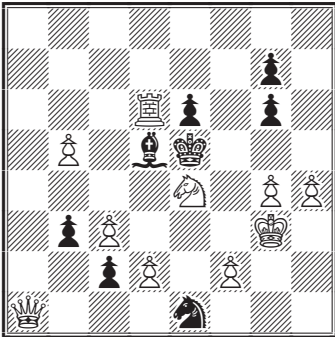

178. F. af Geijerstam

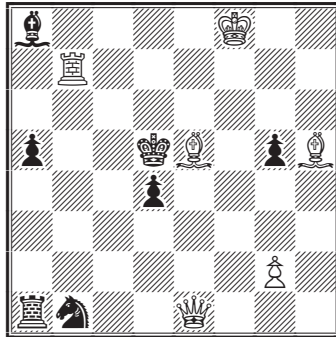

[*]

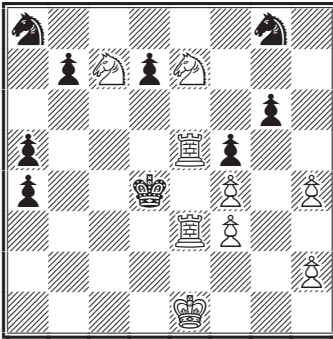
179. F. af Geijerstam

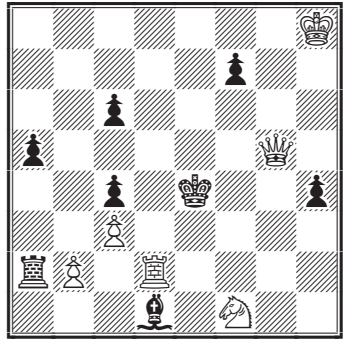
180. F. af Geijerstam

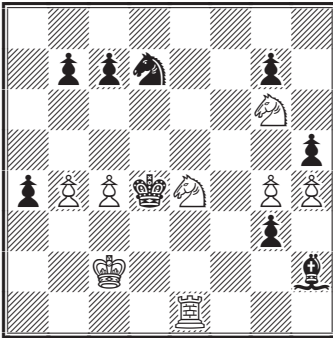
181. F. af Geijerstam

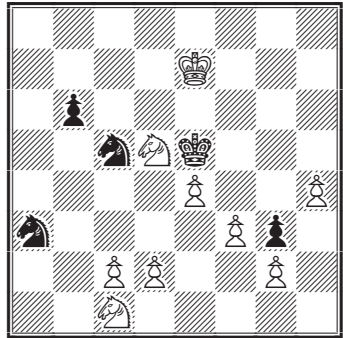
182. F. af Geijerstam

183. F. af Geijerstam

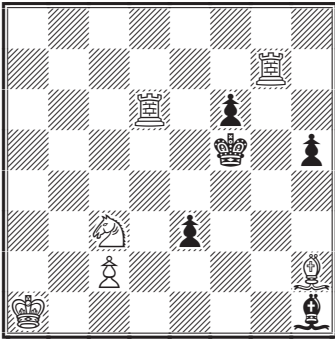

184. F. af Geijerstam

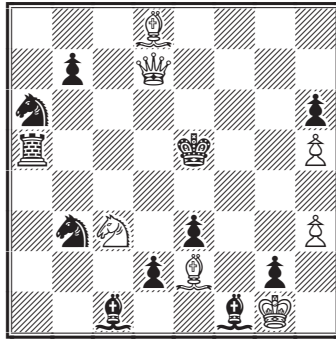

[6374 Deutsche
Schachzeitung, Aug. 1887]

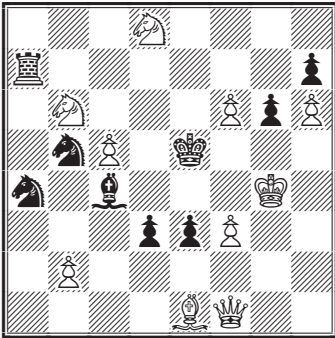
185. F. af Geijerstam

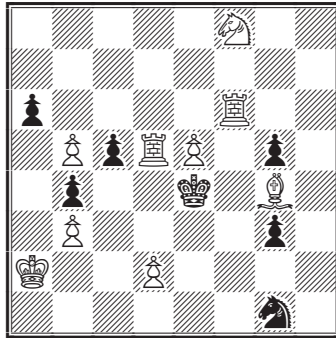
186. F. af Geijerstam

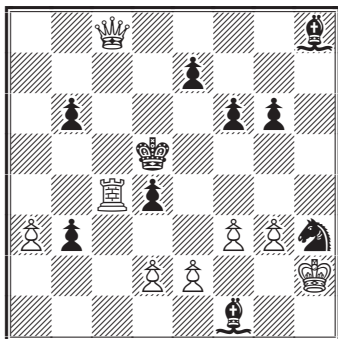
187. F. af Geijerstam

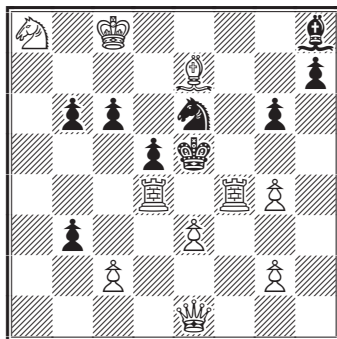
188. F. af Geijerstam

189. F. af Geijerstam

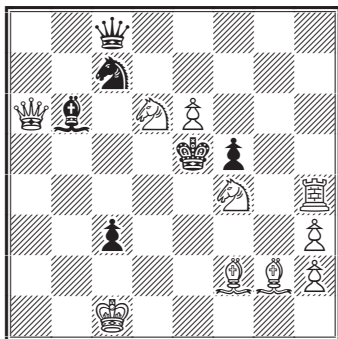

190. F. af Geijerstam

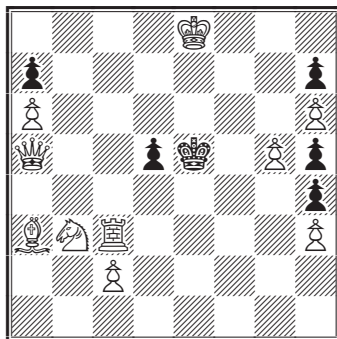
[*]

191. J. A. Grenholm, Mora

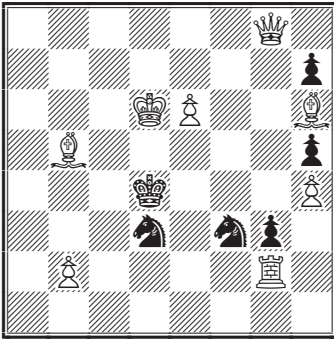
Hedersomnämmande,
Aftonbladets nationella
turnering, 1900

192. Dr. E. Hallgren, Göteborg

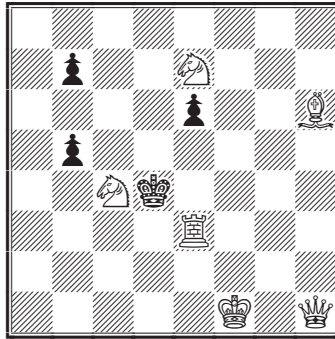

Prisbelönt ss. *Tidsskrift
for Skak's* n:o 1000

193. E. Hallgren

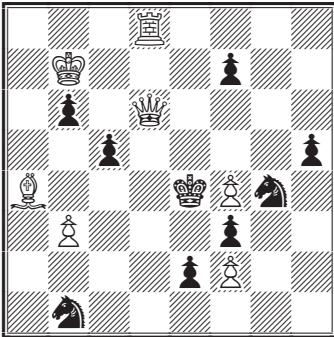

194. E. Hallgren

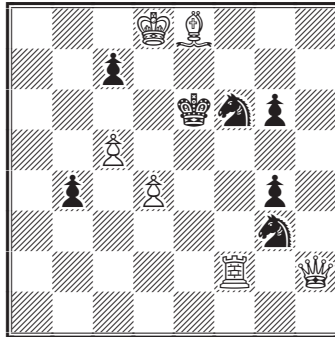

Hedersomnämmande,
*Münchener Neueste
 Nachrichten's* 2:dra turn.

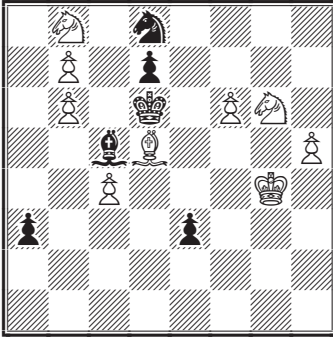
195. E. Hallgren

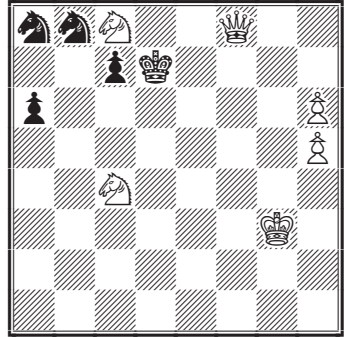
196. E. Hallgren

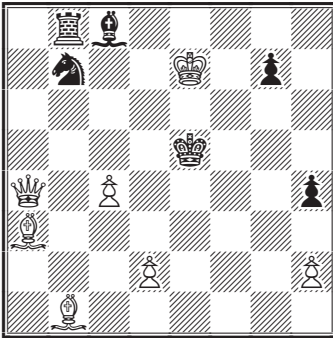
197. E. Hallgren

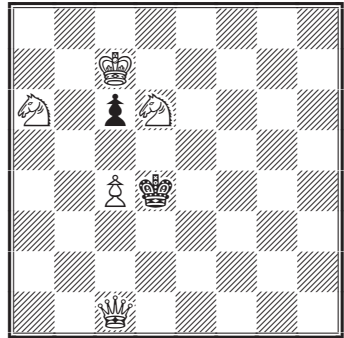
198. E. Hallgren

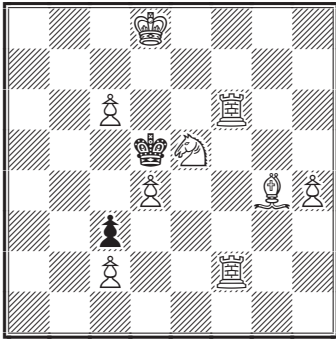
199. E. Hallgren

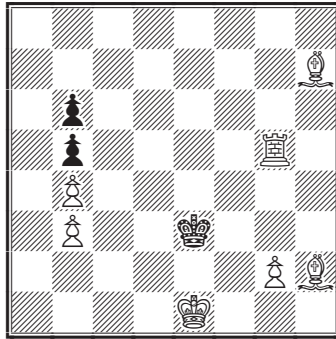
200. E. Hallgren

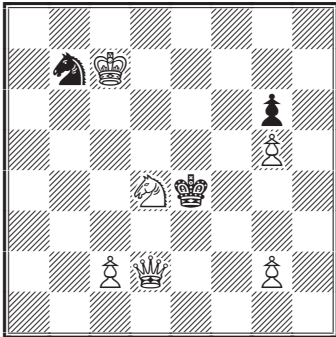
201. E. Hallgren

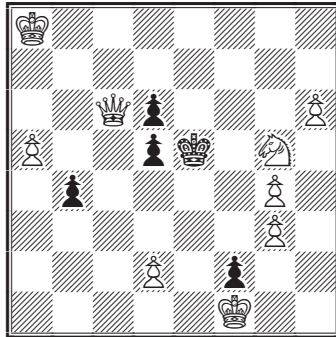
202. E. Hallgren

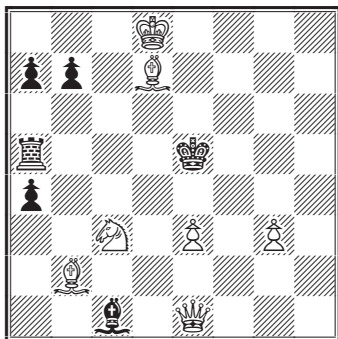
203. E. Hallgren

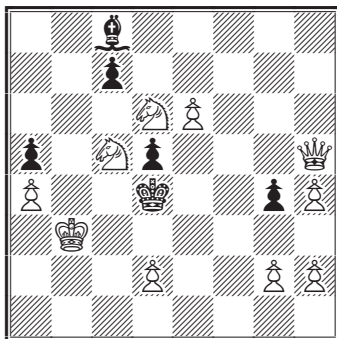
204. E. Hallgren

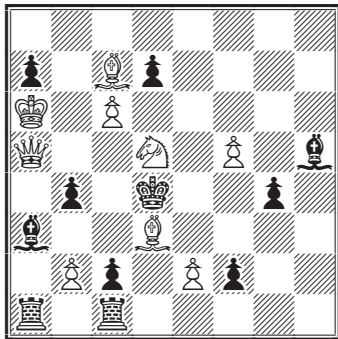
205. G. Helleday, Örebro

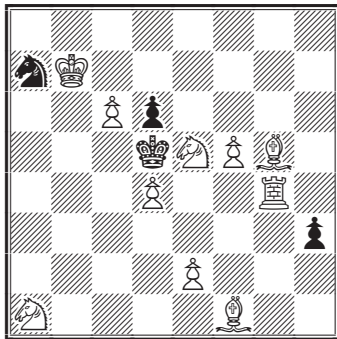
206. C. A. Hellström, Vernamo

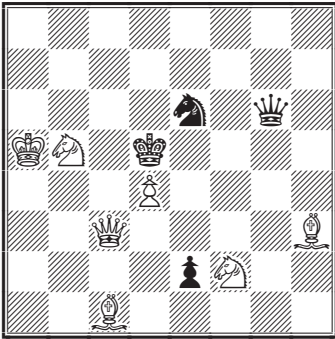
207. H. Jonsson

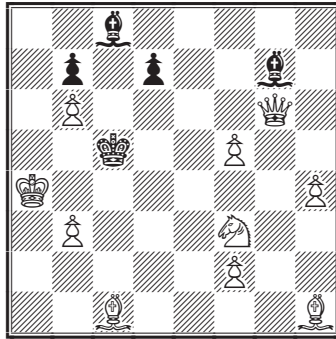
208. H. Jonsson

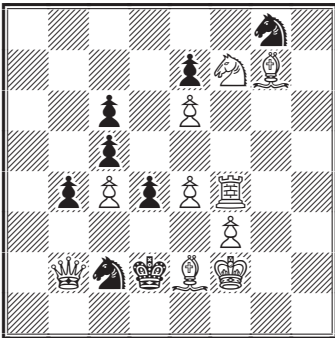
209. H. Jonsson

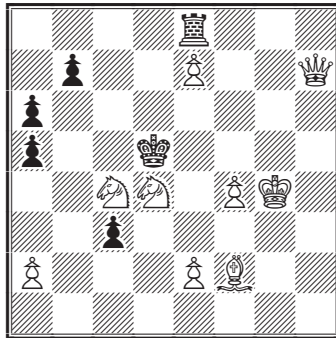
210. H. Jonsson

211. C. F. Lemke

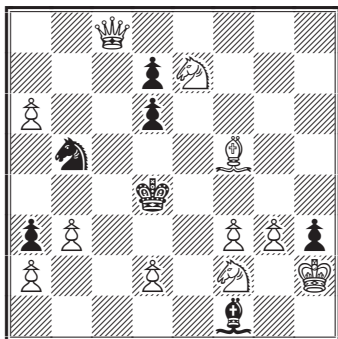

212. E. Lindqvist

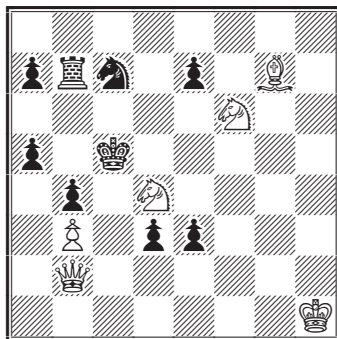

2 pr, *Liverpool Weekly
Courier*, 1886

213. E. Lindqvist

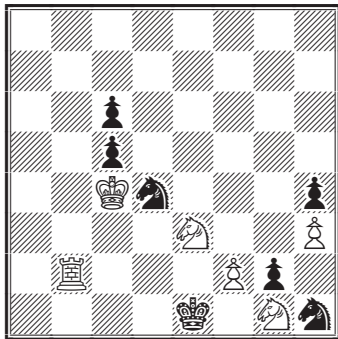

214. E. Lindqvist

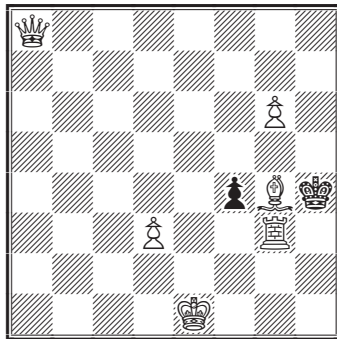

Tillhör den med 2:ndra pris
vid British Chess Association's
turn. 1886 belönade sändning

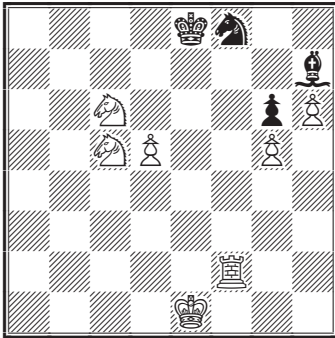
215. E. Lindqvist

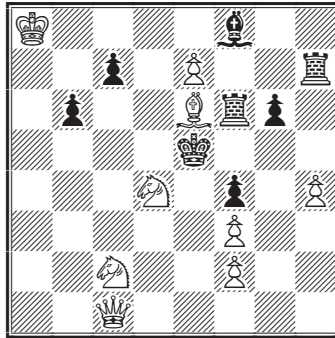
216. E. Lindqvist

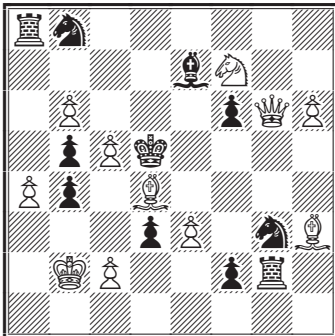
217. E. Lindqvist

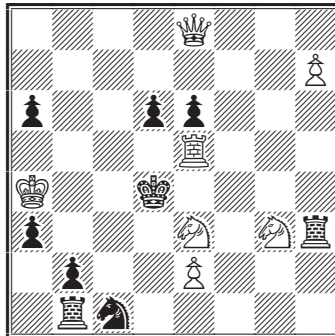
218. C. R. Lundvall, Stockholm

219. A. W. Malmström

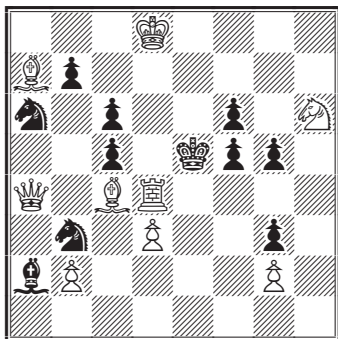
220. A. W. Malmström

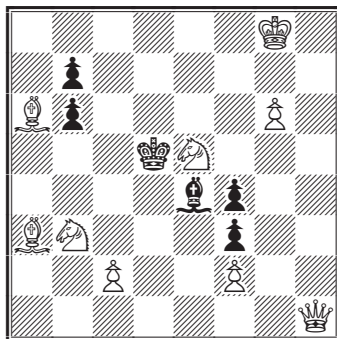
Hedersomnämmande,
Aftonbladets nationella
turn., 1900

Hedersomnämmande,
Aftonbladets nationella
turn., 1900

221. A. W. Malmström

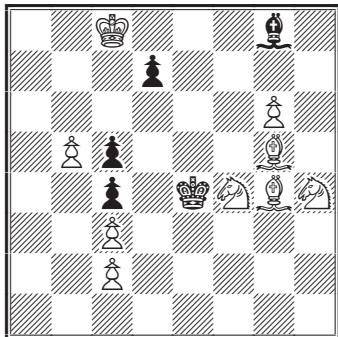

222. A. W. Malmström

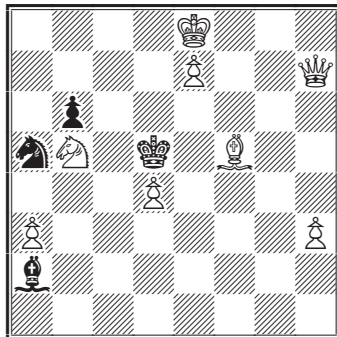

Pris för bästa uppgift i *Allers Familj-Journals* turn. 1899

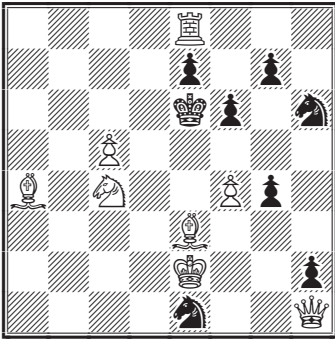
223. A. W. Malmström

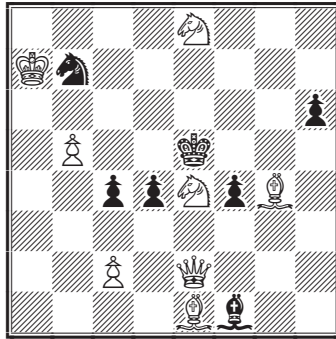
224. A. W. Malmström

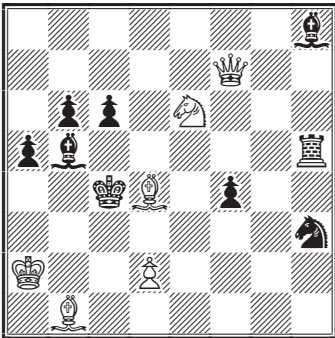
225. A. W. Malmström

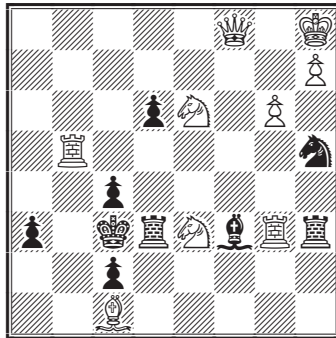
226. A. W. Malmström

227. A. W. Malmström

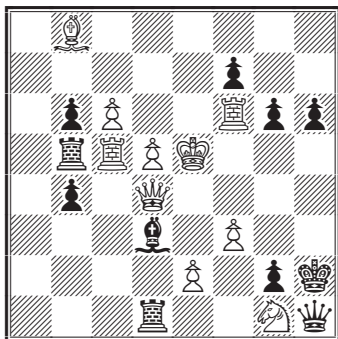

228. A. Norlin

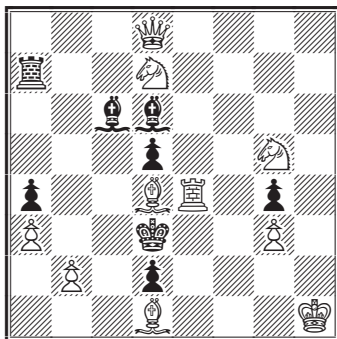
1 pr, *Münchener Neueste
Nachrichten*, 1889

229. A. Norlin

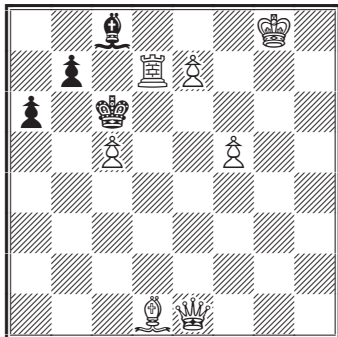
1 pr, *Manchester
Weekly Times*, 1891

230. A. Norlin

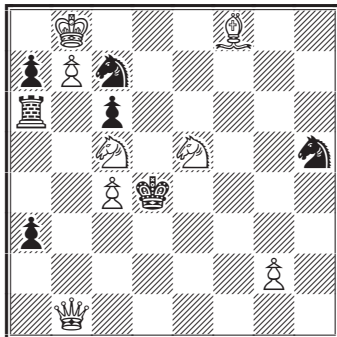

[*]

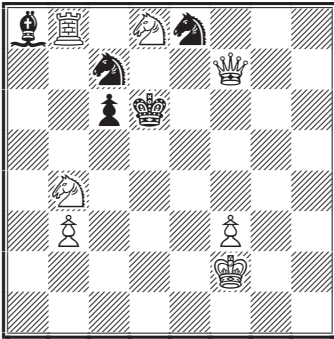
231. A. Norlin

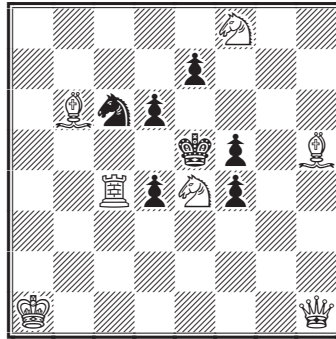
232. A. Norlin

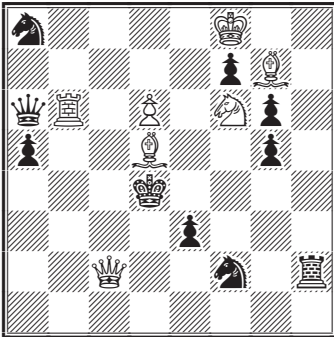
233. A. V. Ohlsson

234. A. V. Ohlsson

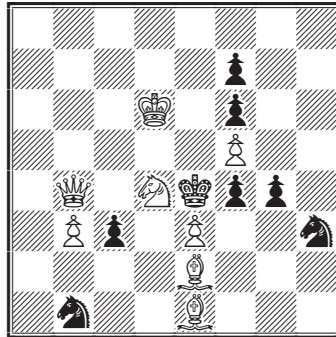

235. J. A. Ros

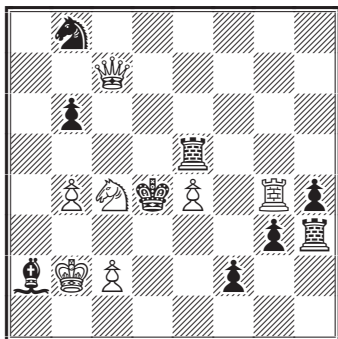
2 pr, *Aftonbladets* nationella
turnering, 1900
[korr.]

236. J. A. Ros

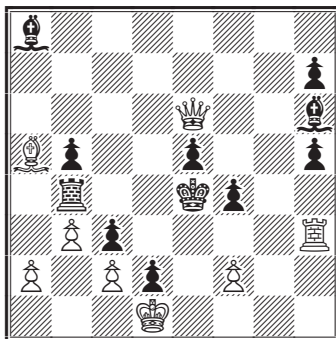
1 pr, *Tidsskrift for Skak*, 1897

237. J. A. Ros

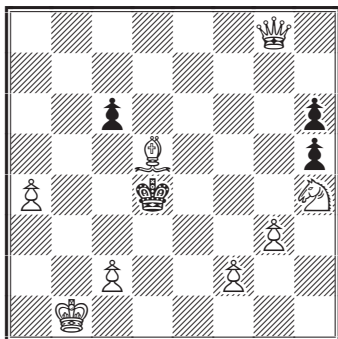
Pris för bästa uppg.
vid täflingen om *Vårt*
Lands n:o 1000.

238. J. A. Ros

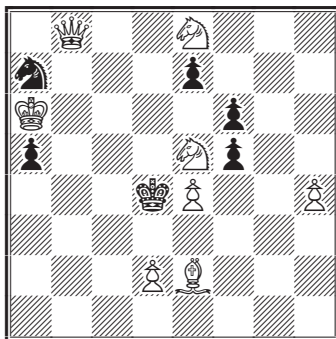
3 pr. *Allehanda för Folket*, 1888

239. J. A. Ros

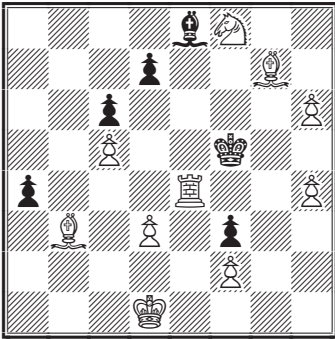
Hedersomnämmande,
Vårt Land, 1892

240. J. A. Ros

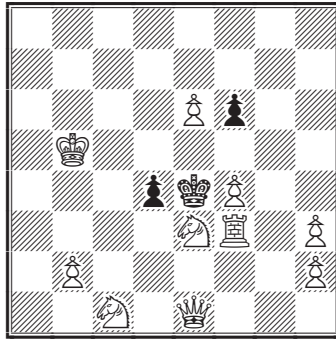

Hedersomnämmande,
Bristol Mercury, 1891

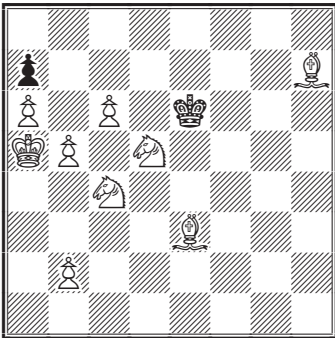
241. J. A. Ros

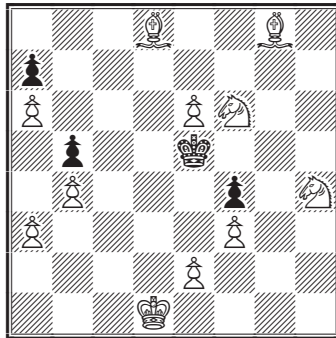
242. J. A. Ros

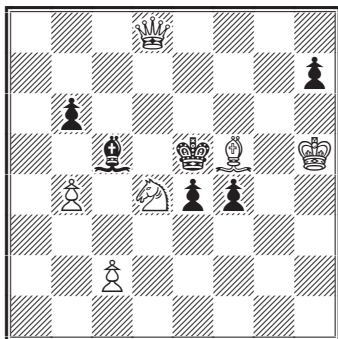
243. J. A. Ros

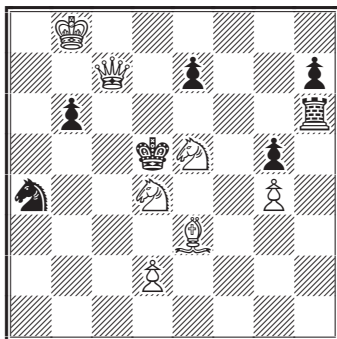
244. J. A. Ros

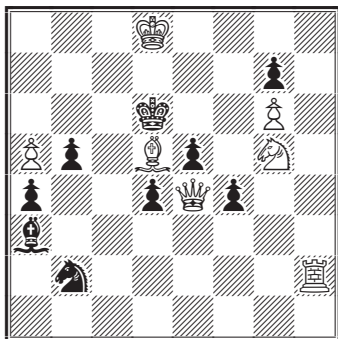
245. J. A. Ros

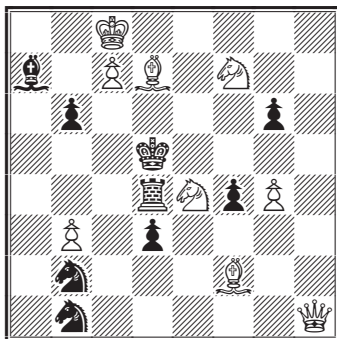
246. J. A. Ros

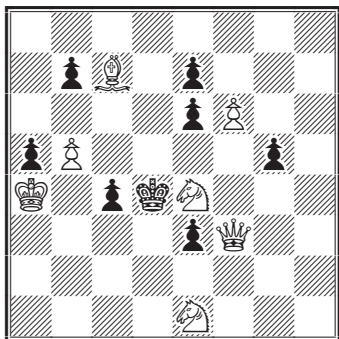
247. J. A. Ros

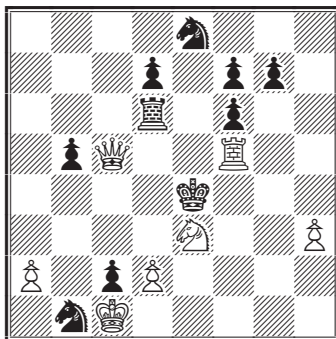
248. J. A. Ros

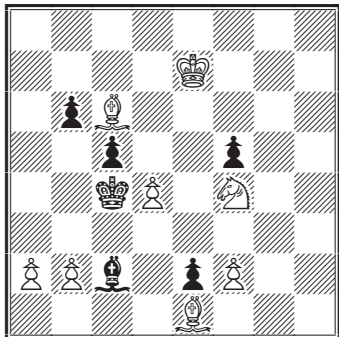
249. J. A. Ros

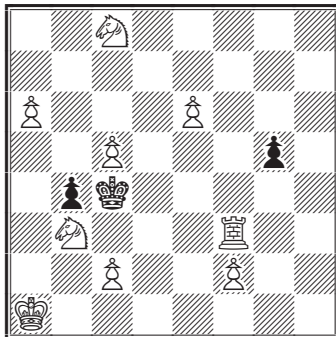
250. J. A. Ros

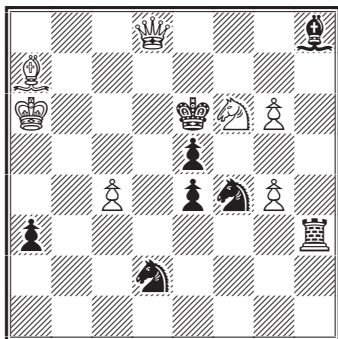
251. J. A. Ros

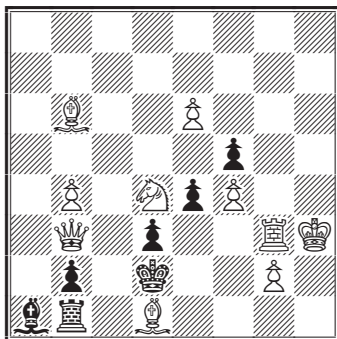
252. J. A. Ros

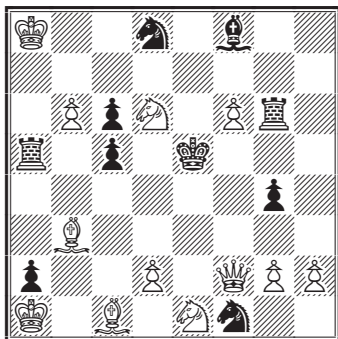
253. R. Sahlberg

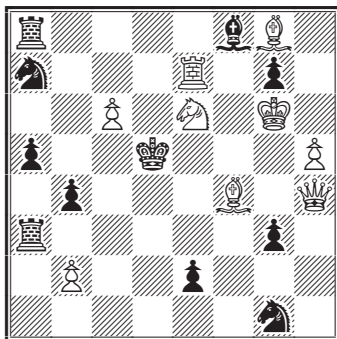
254. R. Sahlberg

255. R. Sahlberg

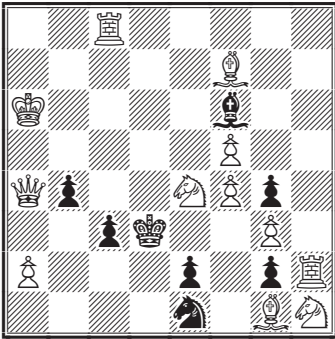
256. R. Sahlberg

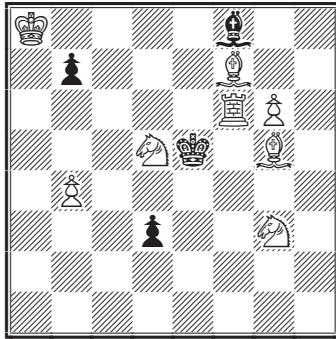
Hedersomnämnnande,
Aftonbladets nationella
turn., 1900

Hedersomnämnnande,
Aftonbladets nationella
turn., 1900

257. R. Sahlberg

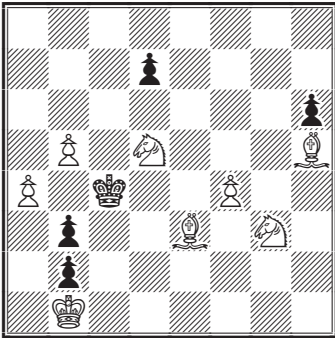

258. R. Sahlberg

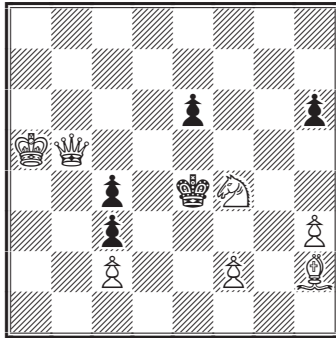

Hedersomnämnnande, tyska
schackförbundet, 1885

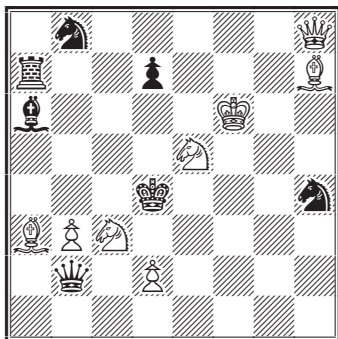
259. R. Sahlberg

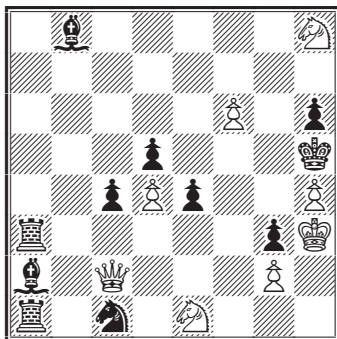
260. R. Sahlberg

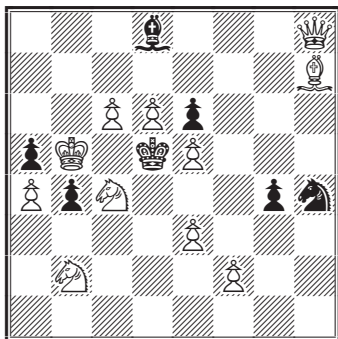
261. R. Sahlberg

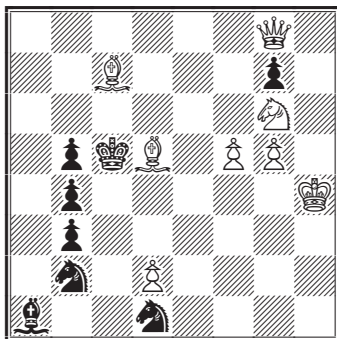
262. J. G. Schultz

263. K. Stål

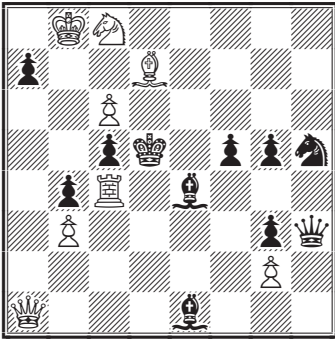
264. K. Stål

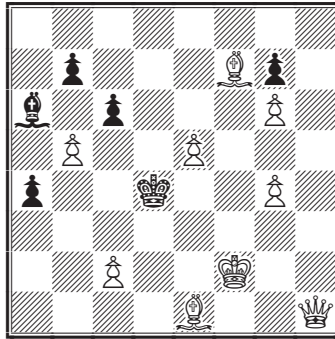
3 pr, *British Chess Magazine*, 1892

1 pr, *Vårt Land*, 1892

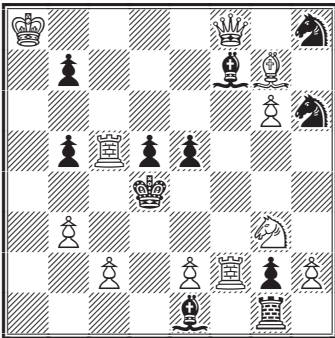
265. K. Stål

2 pr, *Vårt Land*, 1892

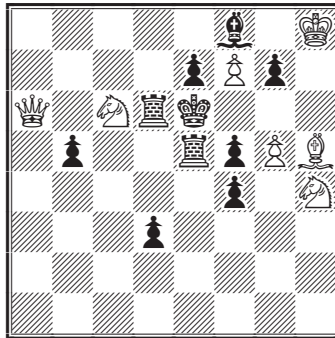
266. K. Stål

3 pr, *Vårt Land*, 1892

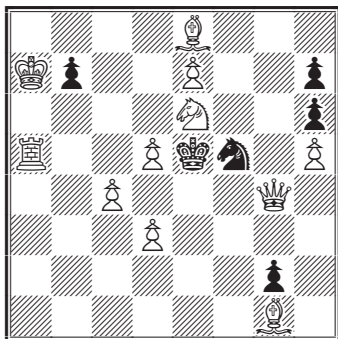
267. K. Stål

1 pr, *The Illustrated American*, 1892

268. K. Stål

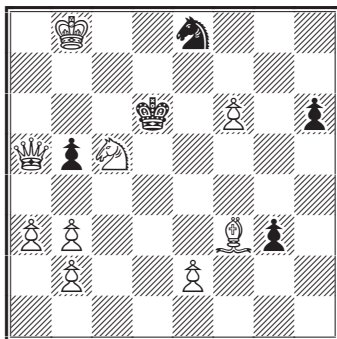
1 pr, *Allehanda för Folket*, 1888

269. K. Stål

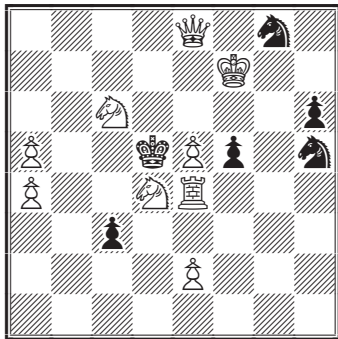
2 pr ex æquo, *Illustrerad
året om*, 1887

270. K. Stål

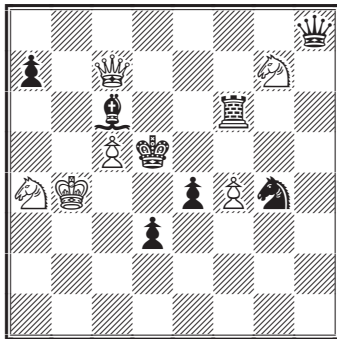

Hedersomnämmande,
Vårt Land, 1892

271. K. Stål

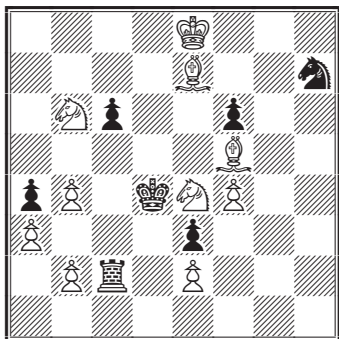

272. A. F. Svanberg

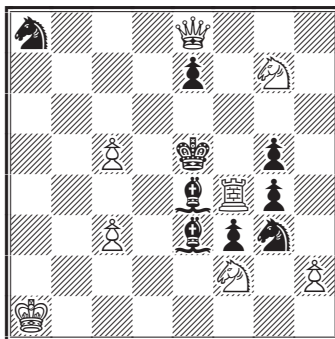

[110, *Schachzeitung*, 1848]

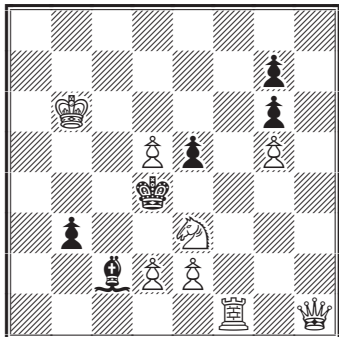
273. C. A. Ternblad

[*Vårt Land*, c.1890]

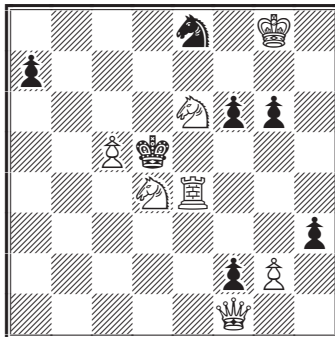
274. A. Ulander, Upsala

Hedersomnämmande,
Aftonbladets nationella
turn., 1900

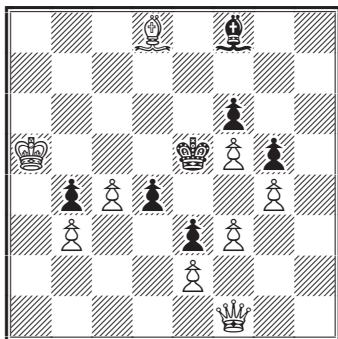
275. A. Ulander

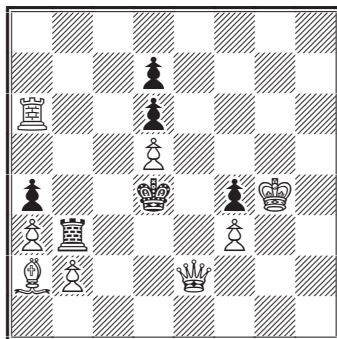
276. A. Ulander

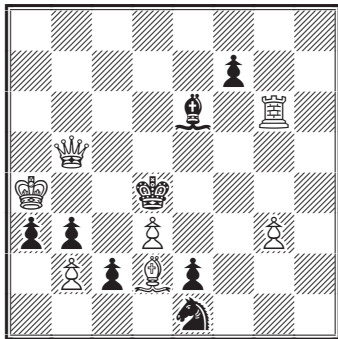
277. A. Ulander

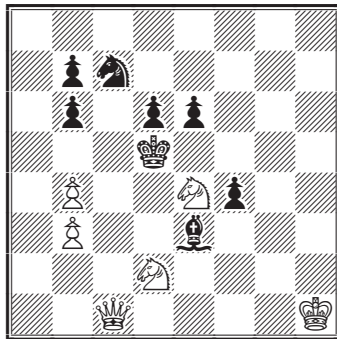
278. A. Ulander

279. A. Ulander

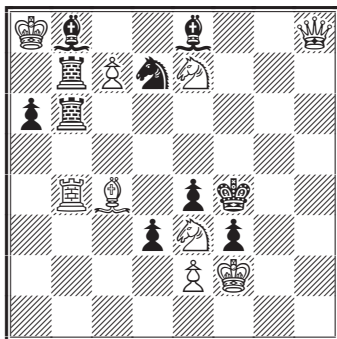

280. A. Ulander

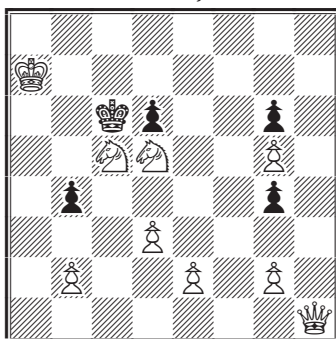
UPPGIFTER i 4 DRAG

281. J. Fridlitzius

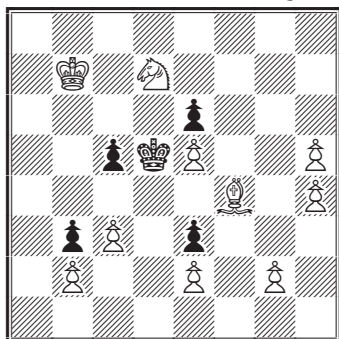
1 pr *Manchester Weekly Times*, 1894

282. F. af Geijerstam

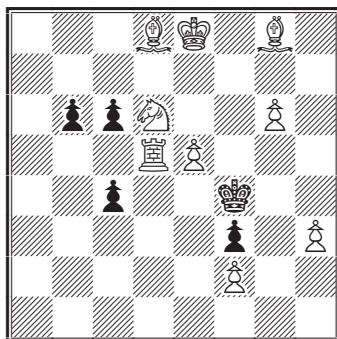

2 pr ex æquo, tyska schackförbundet, 1887

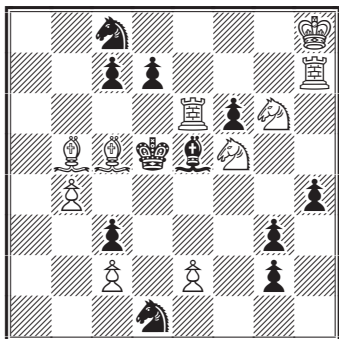
283. L. Ahlbom, Striberg

284. M. Anderson

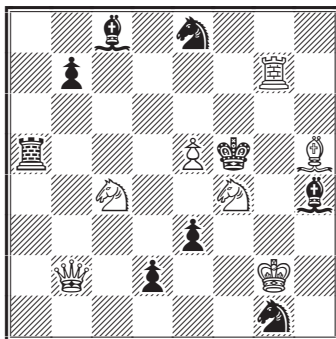

285. A. Arnell

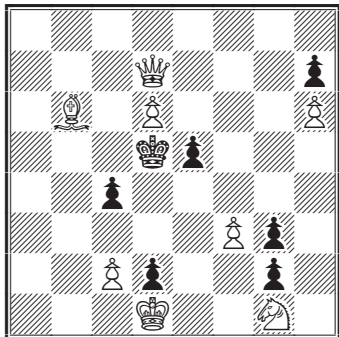
Ur den med 1:sta pris vid
Detroit Free Press's turn.
1878 belönade sändn.

286. A. Arnell

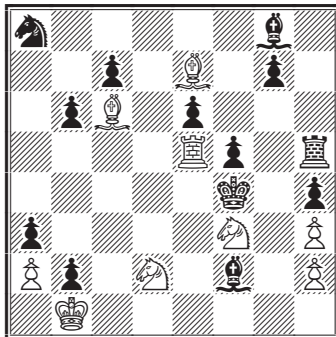

Ur den med 1:sta pris vid
Detroit Free Press's turn.
1878 belönade sändn.

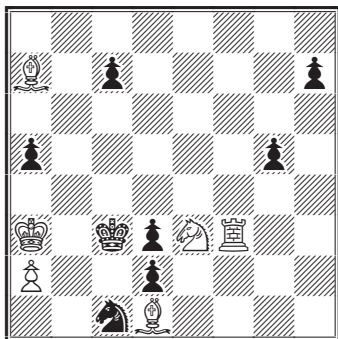
287. A. Arnell

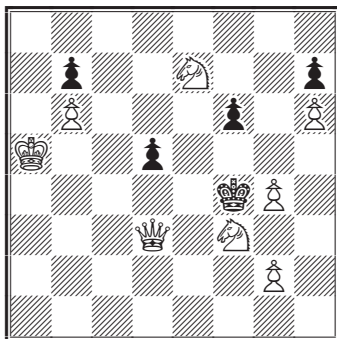
288. A. Arnell

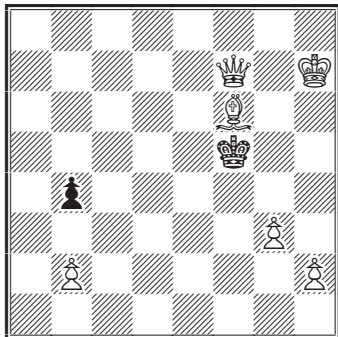
289. A. Arnell

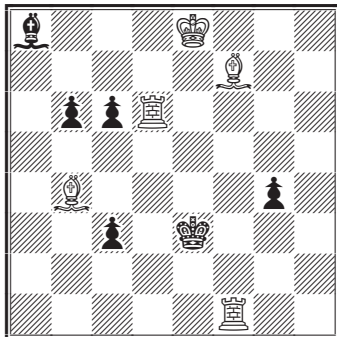
290. A. Arnell

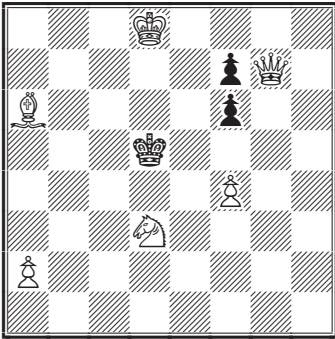
291. E. Bergkvist

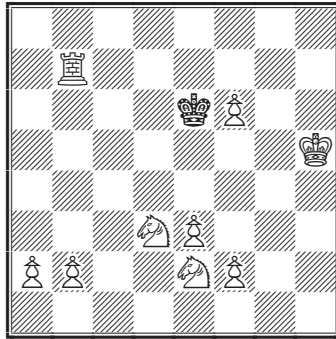
292. O. Brenander

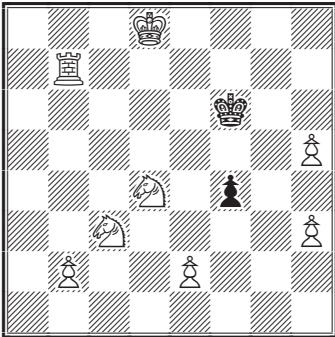
293. O. Brenander

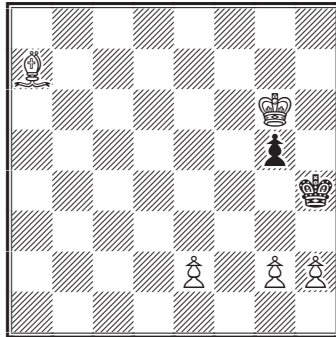
294. O. Brenander

295. O. Brenander

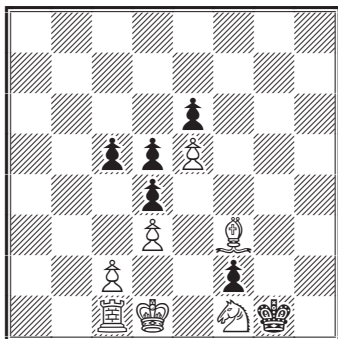

296. O. Brenander

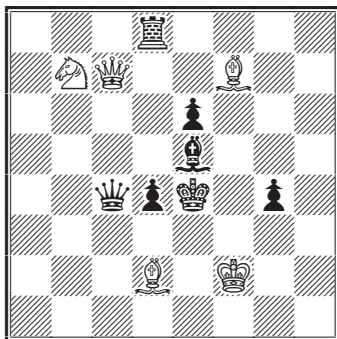

[Vårt Land, 1891]

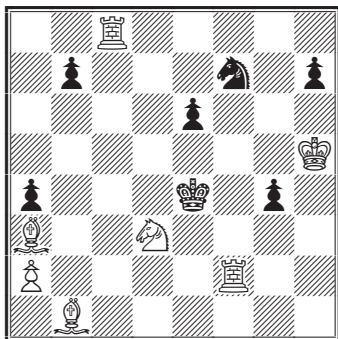
297. O. Brenander

[*Vårt Land*, c. 1895]

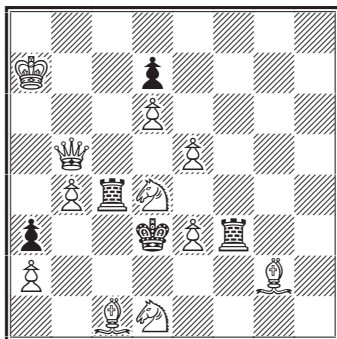
298. H. S. Cederschiöld, Växjö

Illustrerad Magasin, 1854

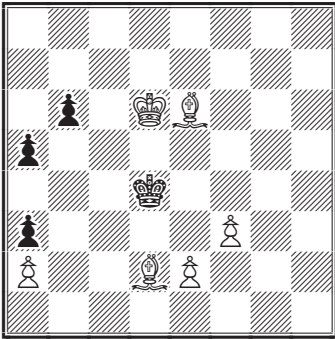
299. H. von Düben

2 pr *Manchester Weekly Times*, 1894

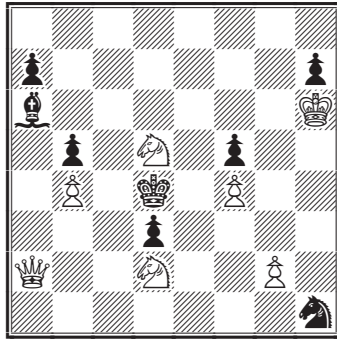
300. H. von Düben

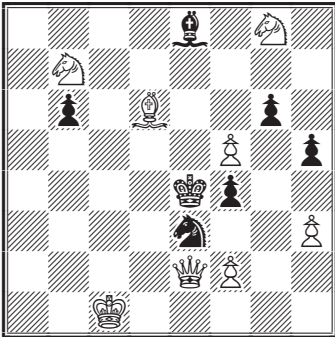
301. H. von Düben

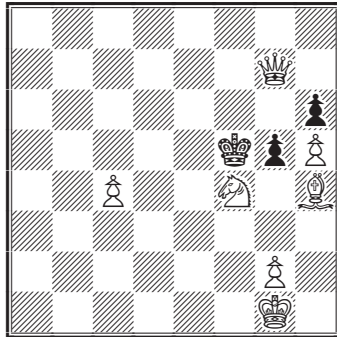
302. H. von Düben

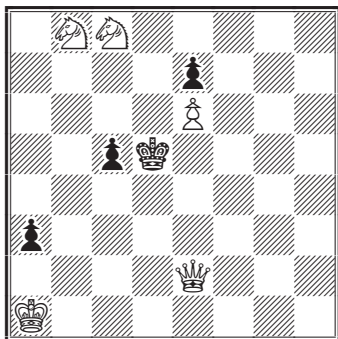
303. J. Fridlitzius

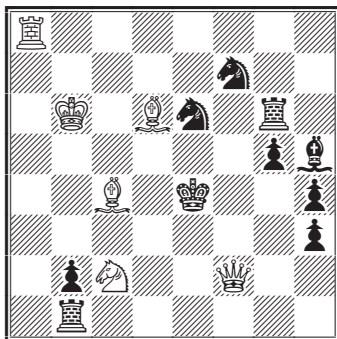
304. J. Fridlitzius

305. Th. Frölander

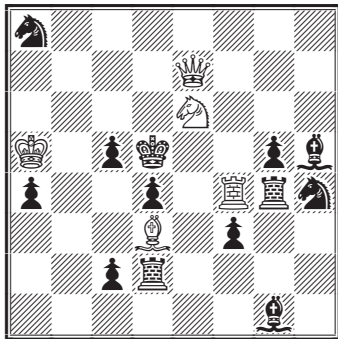

306. F. af Geijerstam

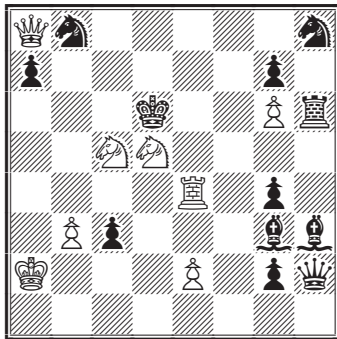

Tillhör förf:s vid
Paristurneringen 1878
prisbelönade sändning

307. F. af Geijerstam

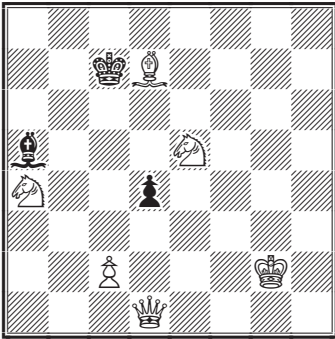

308. F. af Geijerstam

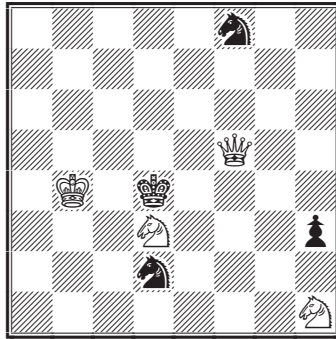

2 pr schackkongressen
i Köln, 1877

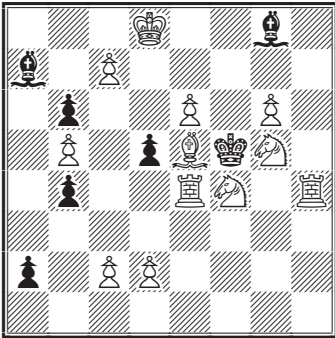
309. F. af Geijerstam

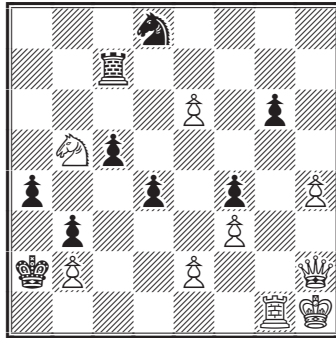
310. F. af Geijerstam

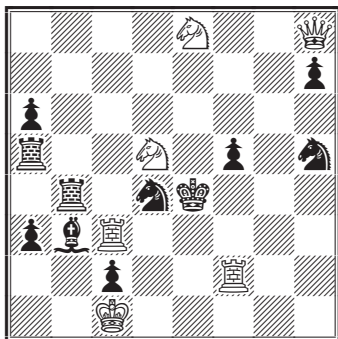
311. F. af Geijerstam

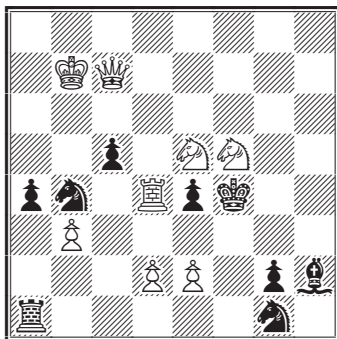
312. F. af Geijerstam

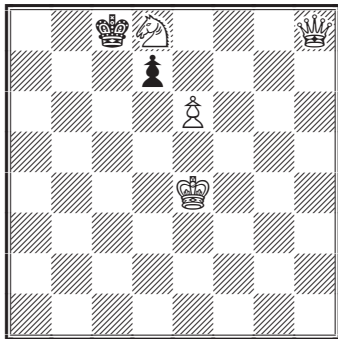
313. F. af Geijerstam

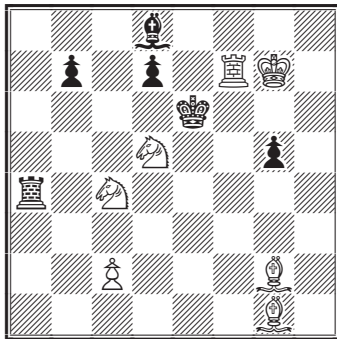
314. F. af Geijerstam

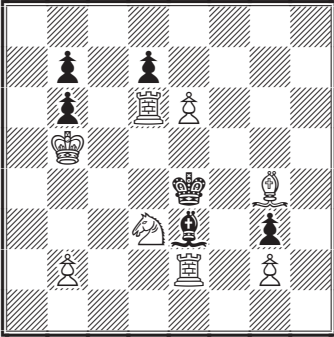
315. F. af Geijerstam

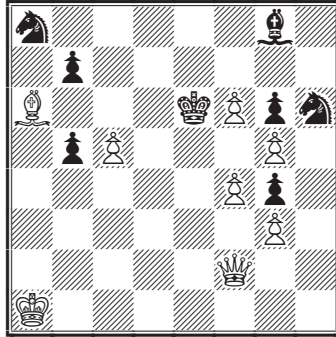
316. J. A. Grenholm

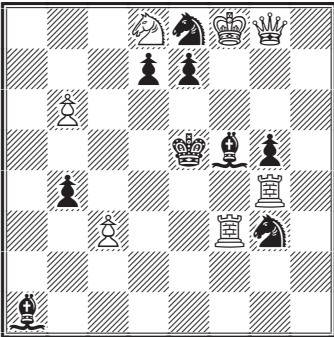
317. A. W. Hafström, Stockholm

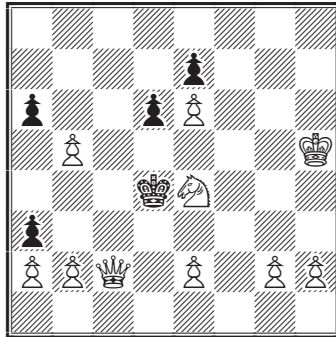
318. E. Hallgren

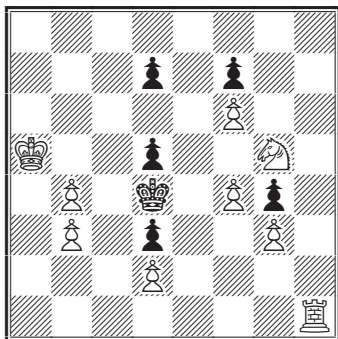
319. E. Hallgren

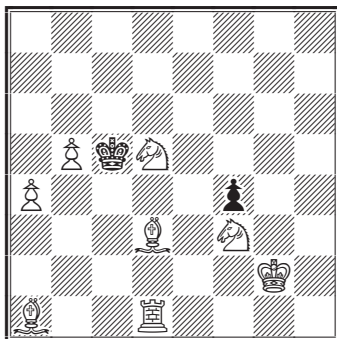
320. E. Hallgren

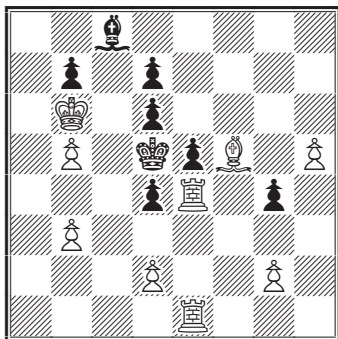
321. J. E. Hansson, Falkenberg

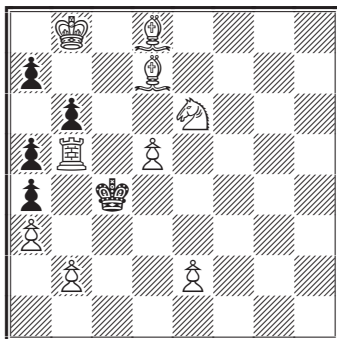
322. H. Jonsson

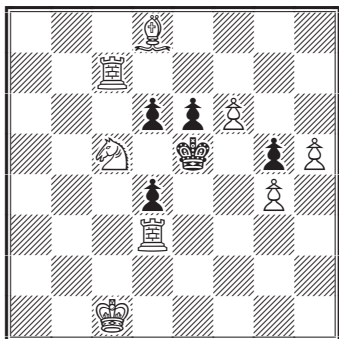
323. C. F. Lemke

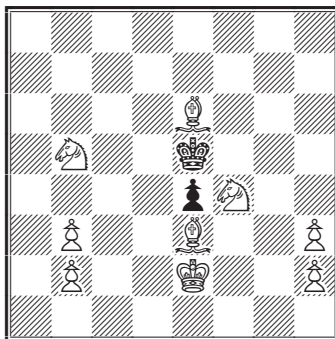
324. C. F. Lemke

325. E. Lindqvist

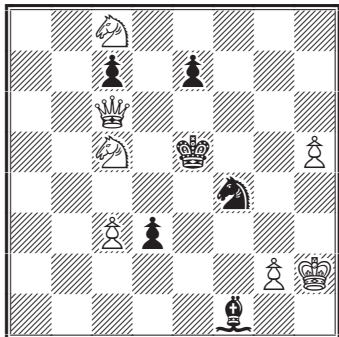

326. A. W. Malmström

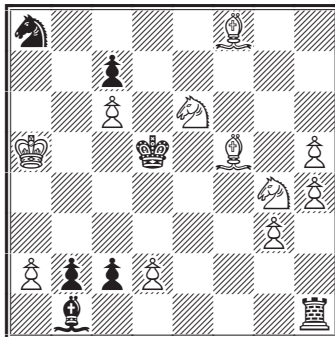

Tillhör den vid British Chess
Associations turn. 1886 med
2:ndra pris belönade sändning

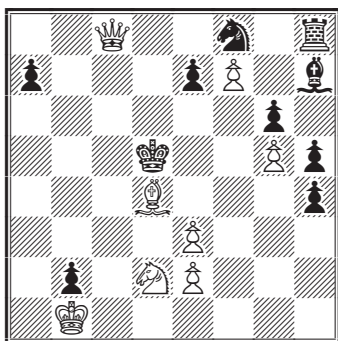
327. A. Norlin

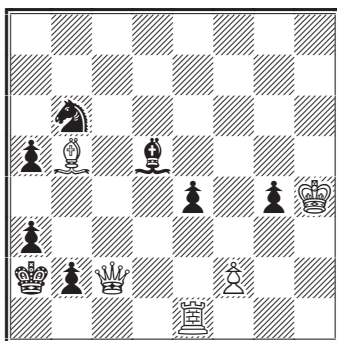
328. J. A. Ros

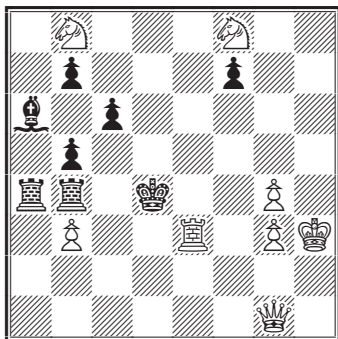
329. J. A. Ros

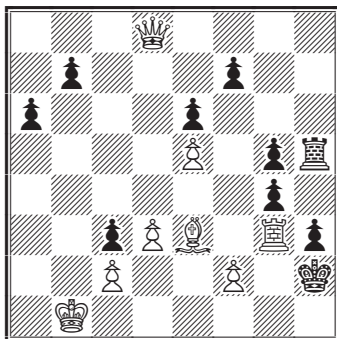
330. J. A. Ros

331. J. A. Ros

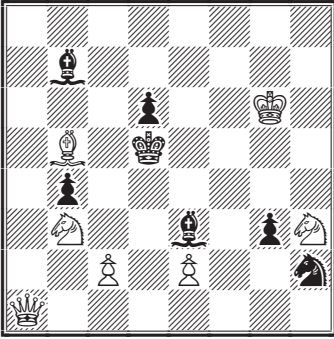

332. J. A. Ros

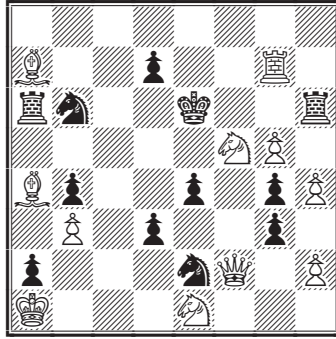

[+]

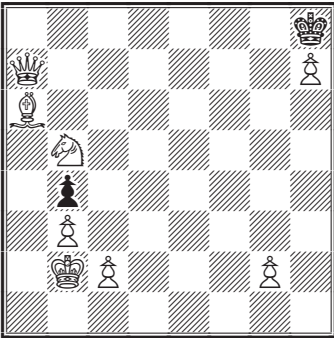
333. J. A. Ros

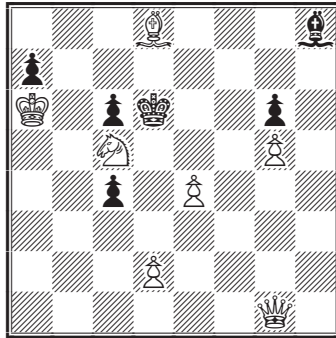
334. R. Sahlberg

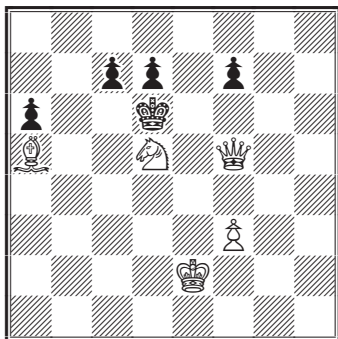
335. R. Sahlberg

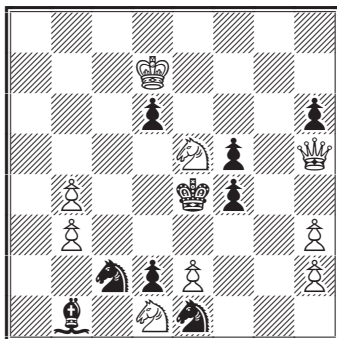
336. C. A. Ternblad

337. C. A. Ternblad

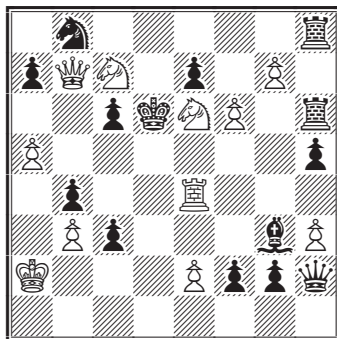

338. A. Ulander

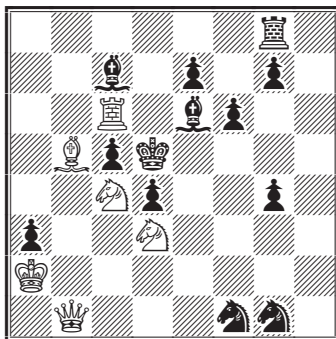
UPPGIFTER i 5 OCH 6 DRAG

339. F. af Geijerstam

Matt i 5 drag [*]

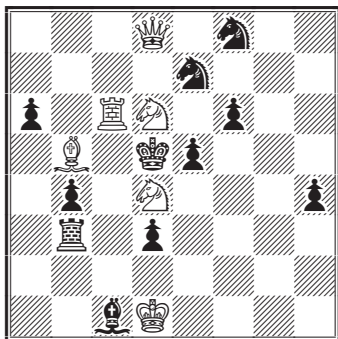
340. F. af Geijerstam

Matt i 5 drag

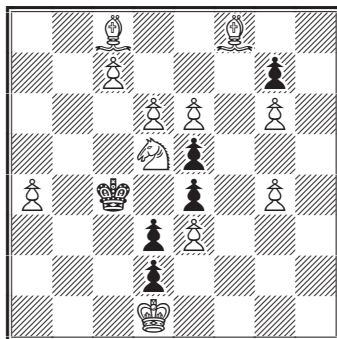
Ur förf:s i Paristurneringen 1878
prisbelönade sändning

341. F. af Geijerstam

Matt i 5 drag

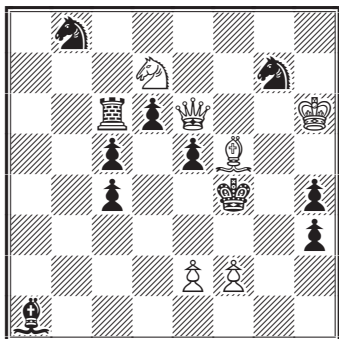
342. F. af Geijerstam

Matt i 5 drag

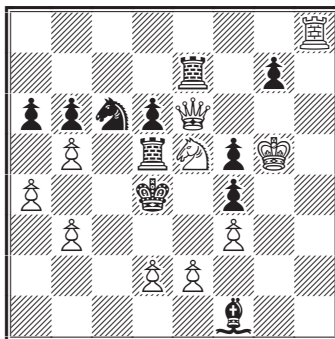
[6273 *Deutsche Schachzeitung*,
Maj 1887]

343. F. af Geijerstam

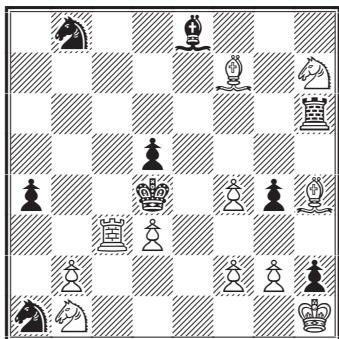
Matt i 5 drag

344. F. af Geijerstam

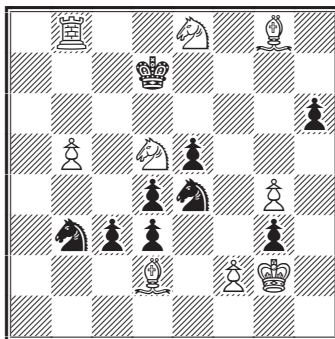
Matt i 5 drag

345. F. af Geijerstam

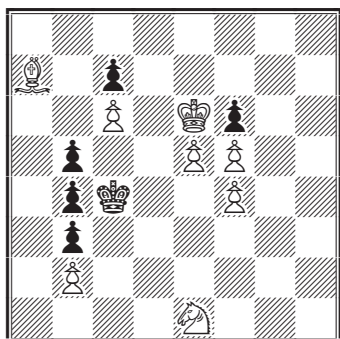
Matt i 5 drag

346. F. af Geijerstam

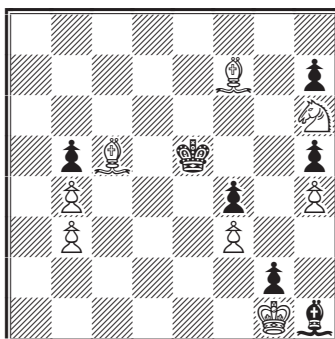
Matt i 5 drag [*]

351. O. Brenander

Matt i 6 drag

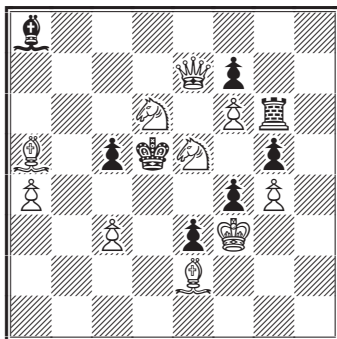
352. J. G. Schultz

Matt i 6 drag

SJÄLFMATTSUPPGIFTER

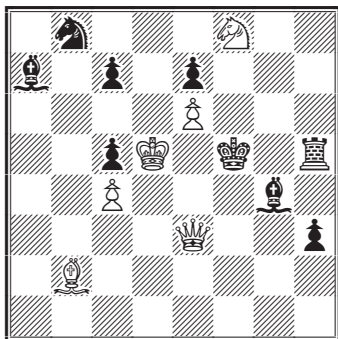
353. A. Norlin

Själfmatt i 4 drag

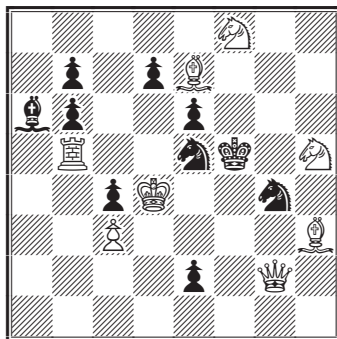
1 pr *Hackney Mercury*, 1891

354. J. A. Ros

Själfmatt i 2 drag

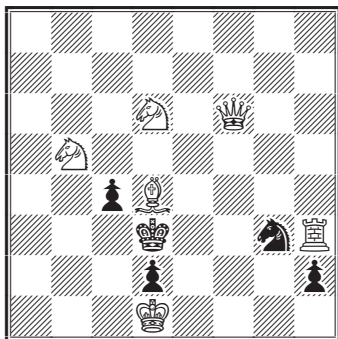
355. J. A. Ros

Själfmatt i 2 drag

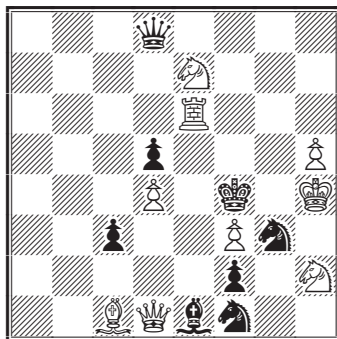
Hedersomnämmande *British
Chess Magazine*, 1890

356. K. Stål

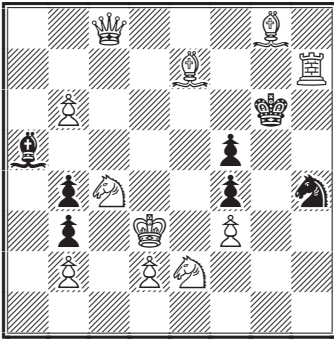
Själfmatt i 2 drag

357. A. Ulander

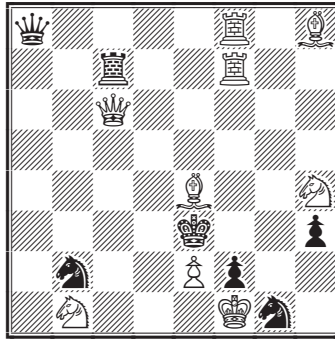
Själfmatt i 2 drag [?]

358. C. R. Lundvall

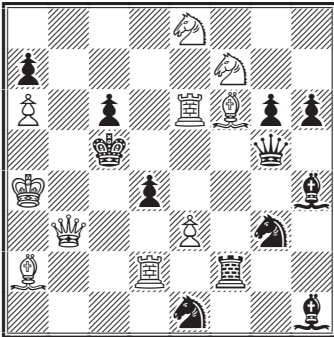
Själfmatt i 3 drag

359. C. F. Wennberg

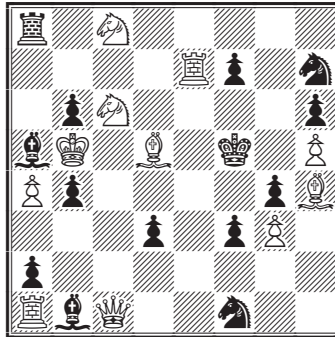
Själfmatt i 3 drag

360. H. von Düben

Själfmatt i 4 drag [*]

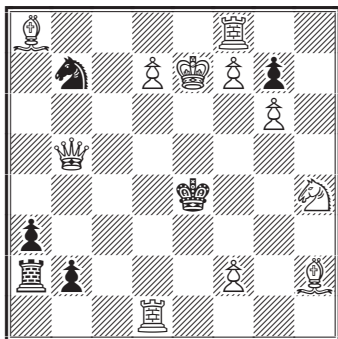
361. H. von Düben

Själfmatt i 4 drag [*]

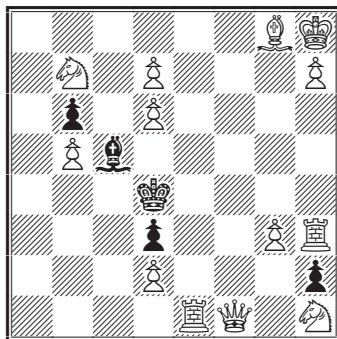
3 pr *Hackney Mercury*, 1891

362. C. R. Lundvall

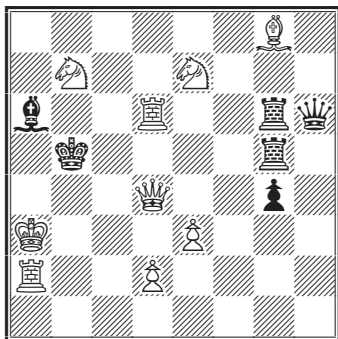
Själfmatt i 4 drag

363. C. R. Lundvall

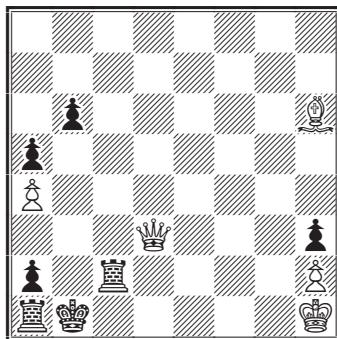
Själfmatt i 4 drag

364. C. F. Lemke

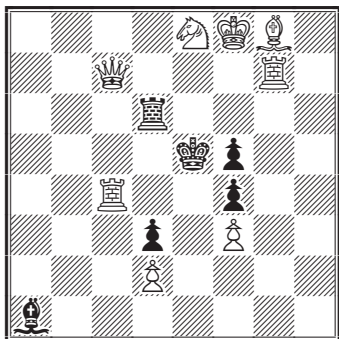
Själfmatt i 4 drag

365. C. F. Wennberg

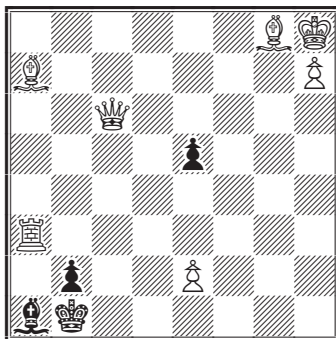
Själfmatt i 4 drag

366. J. A. Ros

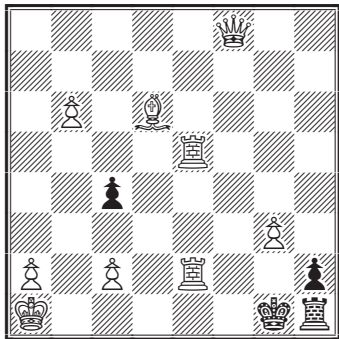
Själfmatt i 5 drag

367. J. A. Ros

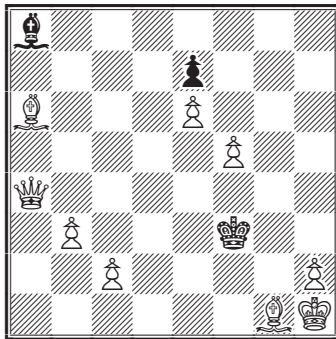
Själfmatt i 5 drag

368. J. A. Ros

Själfmatt i 6 drag

369. A. W. Malmström

Själfmatt i 7 drag [§]

LÖSNINGAR

1. UPPGIFTER I 2 DRAG

1. 1. a4!!

En uppgift af allra högsta rang i konstruktivt hänseende. Mera idealiskt torde denna svårbehandlade och intressanta idé knappt kunna utföras.

2. 1. Lg5

Äfven denna uppgift är i sitt slag ett mästerverk och framställer sin författares begåfning i den mest glänsande dager

3. 1. Lb5

4. 1. Sh5

5. 1. Lg3

6. 1. Da5

7. 1. Lh4

8. 1. Lh1!

9. 1. Td6

10. 1. Tf6

11. 1. Sf6

12. 1. e×f6 en passant

Af ställningen kan här bevisas att svarts sista drag måste ha varit f7-f5. Hvit är således berättigad till

det gjorda draget. För nybörjaren torde det ej sakna sitt intresse att utreda grunderna härtill.

13. 1. Lf8

14. 1. Dc1!

Ett imponerande inledningsdrag. Uppgiften insändes till American Chess Monthlys turnering 1892 som tvär aldrig nått sin afslutning. Utgifvaren, hvilken haft tillfälle genomgå samtliga täflingsalster från denna turnering, anser uppgiften ha varit tämligen själskriven till 1:sta priset, en åsikt, som han vet delas av en af vårt lands främsta kännare och författare inom 2-dragområdet.

15. 1. Le4

[1. ... Tf2! Det finns dock en oavsedd lösning 1. e7.]

16. 1. Qh7

17. 1. Qa1

18. 1. Tg4

19. 1. Db1

20. 1. Sc3

21. 1. Dd2
 22. 1. Dg1
 23. 1. Se4
 24. 1. Lg1 [1. Sb2! 1. De5†!]
 25. 1. Dd1
 26. 1. Da7 [1. Lxd5†!]
 27. 1. Db1
 28. 1. Le3
 29. 1. Db1
 30. 1. Df8
 31. 1. Da1
 32. 1. Dh8
 33. 1. Kc2
 34. 1. Da7
 35. 1. Te6
 36. 1. Dh6
 37. 1. Lb8
 38. 1. Lb2
 39. 1. Lg7
 Ett storartadt variantnät!
 40. 1. Se4
 41. 1. Sg4
 42. 1. Ld2
 43. 1. Lb8
 44. 1. Lf2 [1. Kd1! 1. Kd2!]
 45. 1. Dc3
 46. 1. Se4
 47. 1. Kh3
 48. 1. Dd8
 49. 1. Da8
 50. 1. Dh8
 51. 1. Lb8
 52. 1. Ta5
 53. 1. Tf6
 54. 1. Dh7
 55. 1. Sxc6
 56. 1. Sc7
 57. 1. Lb1
 58. 1. Te5
59. 1. De1
 60. 1. Qxd7
 61. 1. De3
 62. 1. Db1
 63. 1. Lf1
 64. 1. Dd8
 65. 1. Df2
 66. 1. Tf4
 67. 1. Txd5
 68. 1. Lh8
 69. 1. Tg8!
 70. 1. Tc7
 71. 1. Dc8
 72. 1. Df5
 73. 1. Se5
 74. 1. La7
 75. 1. Sg5
 76. 1. Dc1
 77. 1. Sxd6
 78. 1. Dg6!
 79. 1. Dh2
 80. 1. Lg1
 81. 1. Db1
 82. 1. Sd2
 83. 1. Da6
 84. 1. d4
 85. 1. Ld1!
 86. 1. Te7
 87. 1. Dc3
 88. 1. Se7
 89. 1. Db7
 90. 1. Da8
 En skarp och förträfflig idé!
 91. 1. Sc6
 92. 1. Sxf6
 Mycket lyckad; hvad som sagts
 om N:o 90 gäller äfven här
 93. 1. Sd3
 94. 1. Dg8

95. 1. Kb3
96. 1. e4
97. 1. Lc2

98. 1. Sf5
99. 1. Dg8
100. 1. Dc1!

2. UPPGIFTER I 3 DRAG

101. 1. Dh8!!, Th×h8 2. Sd7
1. ... Tg×h8 2. S×g4
Det hotar 2. D×h7† 2. Sd7 o.s.v.
Ett monumentalt, alltigenom
med mästarhand genomfördt verk.
Hvad särskilt beträffar inlednings-
draget, torde detta i briljanthet
näppeligen kunna överträffas och
hör förvisso till problemkonstens
yppersta.

102. 1. Tf3, S×c4 2. Td3†
1. ... L×c4 2. c3†
1. ... L×f3 2. Da1†
1. ... ~ 2. Dh4†
En typisk representant för det
moderna schackproblemet med
dess sträfvän att förena ett flertal
eleganta vändningar till ett konst-
närligt helt. Det särdeles anslående
inledningsdraget, det fina hotspelet
och de artistiskt utmejslade varian-
terna bilda en ensemble av härlig
harmonier.

103. 1. Dh3, Kb5/Kd5 2. Sc3†
1. ... S×h3 2. Sc3
1. ... e4 2. Dc3†
104. 1. Se6, S×d5 2. De5†
1. ... K×d5 2. L×c4†
1. ... e4 2. Dc3†
105. 1. Kc2, L×f5/g×f5 2. Dd1†

1. ... Ke6 2. Db3†
1. ... Kc6 2. Sd8†
1. ... ~ 2. Db3†
106. 1. Sa4, K×e4! 2. Dd3†
1. ... ~ 2. D×a5†/Df3
107. 1. Bg8, Bd6! 2. Sa5
1. ... Bc5 2. Rd5†
1. ... L~ 2. B×L/K×xL
108. 1. Dc2, K×d7 2. Td8†
1. ... e×d6 2. Te8†
1. ... b5 2. S×b5
109. 1. Sb4, Ke5 2. Sc6†
1. ... Ke3 2. Lb6†
1. ... f6 2. Sc2
110. 1. Sf7, Kd5 2. Df3†
1. ... Sf5 2. Dg2†
1. ... ~ 2. Sg5†
111. 1. Dh1, Kc6 2. D×d5†
1. ... Kb4 2. Da1
1. ... d4 2. Da8
1. ... ~ 2. D(×)d5(†)
[1. De8+]
112. 1. Se7, f2 2. De2†
1. ... Ke5 2. De3†
1. ~ a2 2. Sgf5
113. 1. Kb7, Lg2/f5 2. Sb5
1. ... c4 2. Df5†
1. ... Ke6 2. De4†
114. 1. De6, f3 2. Sf2
1. ... Kh4 2. Se5

1. ... h×g4 2. Dg6†
- 115.** 1. Sd6, d×e6 2. Dd2†
1. ... S×b2 2. D×b2†
1. ... c×d6 2. Dc4†
1. ... Ke5 2. Sf7†
1. ... L×b5 2. De4†
1. ... ~ 2. Dc4†
- 116.** 1. Sc2, Kd5/Kf5 2. Se3†
1. ... Se6 2. Sd2†
1. ... S~/~ 2. Sc5†
- En liten pärla i äkta böhmisk stil med högeleganta symmetriska dubbelvändningar!
[1. Sc5†]
- 117.** 1. Sc7, ~ 2. Dd5†
1. ... Kd6/Kd4 2. Df4†
1. ... Kc4 2. Dd3†
- 118.** 1. Dg2, K×f4 2. Dh2†
1. ... K×d4 2. Db2†
1. ... Kf6 2. Sh5†
1. ... ~ 2. De4†
- 119.** 1. Da8, ~ 2. Dg8(†)
1. ... e5 2. De4†
1. ... d3 2. e4†
- 120.** 1. Sb7, Sc4/~ 2. De4†
1. ... T×b6/Tb4/Ta2 2. Sa5†
1. ... Kb5 2. Dd7†
1. ... Kd5 2. Dd6†
- 121.** 1. Sb5, Ke5 2. Td5†
1. ... ~ 2. Td3
- 122.** 1. e3, Kf3 2. Dg1
1. ... K×d5 2. Dg8†
1. ... f4 2. Sd2†
- 123.** 1. Se5, a5 2. S×b5
1. ... Ld7 2. S×d7
1. ... L×e2 2. S×e2
1. ... Lc6 2. Kf3
1. ... La4 2. L×a4
1. ... Lc4/Le8 2. S(×)c4
1. ... Ld3 2. e×d3
- 124.** 1. Qc2, K×e5 2. Sg6†
1. ... Ke3 2. Lc1†
1. ... e×f6 2. Lc5†
- 125.** 1. Tb6, K×e4 2. Td6
1. ... K×c4 2. La7
- Förf. anger själv denna uppgift såsom utarbetad "efter en idé af Martindale". (Betr. denna se t.ex. Dufresne, Schachaufgaben, III sid. 93.) Det förtjänar emellertid framhållas att D:r B:s bearbetning däri står öfver Martindales, att han lyckats framställa båda de analoga vändningarna mattrent och därigenom gifvit denna klassiska idé en fullt ren och acceptabel form.
- 126.** 1. c4, b×c4 2. Da4
1. ... b4 2. Dc2
- 127.** 1. Sc8, Lg7/LB7 2. Sc7†
1. ... ~ 2. De2(†)
- 128.** 1. Sb2, S×b2! 2. Sf4
1. ... f4 2. Sc4†
- 129.** 1. Sf3, Sc5! 2. Dd6†
1. ... Sa4~ 2. Lb7†
1. ... K×e4 2. D×b4†
1. ... ~ 2. D×e8
- 130.** 1. Dc8!, L×c8 2. d4†
1. ... K×d6 2. Dc7†
1. ... Kf4 2. Dc4†
1. ... Sd1 2. Sd3†
1. ... T×c3 2. D×c3†
1. ... ~ 2. De6†
- Högst briljant och elegant!
- 131.** 1. Tc7, K×d3 2. De1
1. ... Kf5 2. Dh4
- Originel! *Samma* springare sätter matten alla 4 gångerna, men

alltid på *olika* fält!

132. 1. f5!, K×e5 2. Dd6†
 1. ... K×f5 2. Df3†
 1. ... S×c7/~ 2. Df3†

Det pikanta och svårfunna
 inledningsdraget i förening med
 omväxlande och eleganta mattvänd-
 ningar tillförsäkrar denna uppgift ett
 högt värde.

133. 1. Sd3, Kd5 2. De6†
 1. ... K×d3 2. Dg3†
 1. ... L×d3 2. De6†
 1. ... c4 2. Sc5†
 1. ... ~ 2. Sf2†
 1. Dg1 strandar på Lf1!

134. 1. Db2, Kf4 2. Sg3!
 1. ... Kd5 2. Dd4†
 1. ... d2 2. D×d2
 1. ... ~ 2. Sd6†

135. 1. Sf7, Ke4! 2. Sde5†
 1. ... Sc6 2. Lb3†
 1. ... ~ 2. Sb4(†)

136. 1. Sg8, Kf5 2. Se7†
 1. ... Ke4/~ 2. Qe2†
 137. 1. Sd8, K×d5 2. Se6
 1. ... K×f5 2. Se7†
 1. ... h4 2. Sf7†

Ett litet helgjutet mästestycke
 af beundrandsvärd utarbetning!

138. 1. Lc4, e6 2. Ld3
 1. ... f5 2. Ld5
 1. ... K×c4 2. D×d2
 1. ... K×e5 2. Sc6†
 1. ... ~ 2. Q×d2†

Också ett mästerverk!

139. 1. Da6, Ta×a6 2. Sd2
 1. ... Rb×a6 2. S×b4
 1. ... K×d5 2. Dd3†
 1. ... K×e4 2. Dc4†

Högeleganta symmetriska
 dubbelvändningar; jfr. n:o 101.

140. 1. Kd4!, c3†/Tb4 2. Ke5
 1. ... Lc3†/Lb4 2. K×e4
 1. ... e3 2. Se6†

Denna uppgift är visserligen
 ej strängt genomförd enligt alla den
 moderna problemteknikens ford-
 ringar, men den innehåller en så
 skarp och originel idé, att den med
 allt skäl bör räddas från glömskan
 (för öfrigt en af förf:s äldre uppgif-
 ter). Det ges understundom fall,
 då en problemist *måste* göra sitt
 val mellan tvänne onda: antingen
 uppoffra just själva kvintessensen i
 tankens egentliga skärpa eller bryta
 not den ena eller andra formella
 konstlagen t. ex. mattrenhet eller
 ekonomi. Det är intet tvivel under-
 kastadt, att, om idén i sig själf har till-
 räcklig pondus, den bör gå före den
 formella korrektheten. Det är utif-
 varens fullkomliga öfvertygelse, att
 här föreligger ett dylikt *motiveradt*
 undantagsfall.

141. 1. Te2, c3 2. Te5†
 1. ... K×d4 2. Td2†
 1. ... ~ 2. Sf3

142. 1. Lb2, f×g3 2. Tf4†
 1. ... f×e3 2. Tg4†
 1. ... K×f5 2. e4†

Ett syskonpar fint genomförda
 temauppgifter.

143. 1. Sd8, Sd6 2. Sde6†
 1. ... Sf6 2. Sfe6†
 1. ... Ke5 2. Sd7†
 1. ... c5 2. Sc6† [≠!]
 1. ... ~ 2. Sd7

144. 1. Sg5, Ke5 2. Dc3†
 1. ... Kd5 2. e4†
 1. ... Se6 2. Sf3†
145. 1. Sc5, T×c5 2. Te6
 1. ... L×c5 2. T×e4
146. 1. Sd4, K×c4 2. Db5†
 1. ... Sc3 2. Dd6†
 1. ... e3 2. Qc6†
 1. ... ~ 2. e3
 [1. Sbd2!]
147. 1. Td6, L×d6 2. De2†
 1. ... L×d3 2. Te6†
148. 1. Sd6, e×d6 2. La1
 1. ... K×d4 2. Sb5†
 1. ... K×d6/~ 2. Bc5(†)
149. 1. Kh4, T×f6 2. Dd5†
 1. ... Sc7 2. Dd6†
 1. ... Dd4 2. Sd7†
 1. ... T×e8 2. S×e8†
 1. ... ~ 2. Sg6†
 Ett alltigenom förstklassigt
 arbete med eleganta mattställningar,
 af hvilka särskildt den i var. 1. ... Dd4
 fångslar genom sin pikanta origi-
 nalitet.
150. 1. Da8, Kb5 2. Da4†
 1. ... K×d5 2. Sa7†
 1. ... a2 2. D×a2†
 1. ... c×d2 2. Se5†
 1. ... d×c6 2. Da6†
 1. ... d6 2. Da4†
 1. ... L×d2 2. Sc7
 1. ... L~ 2. S×c3
151. 1. Sd6, e×d5 2. De4†
 1. ... b×c5 2. Db2†
 1. ... c×d5 2. Dg1†
 1. ... K×c5 2. Sc4†
 1. ... Ke3 2. Dd1
 1. ... Lc4 2. S×c4
152. 1. Df1, c2 2. Dc4
 1. ... Ke4 2. De2†
 1. ... Kg4 2. Dh3†
 1. ... h5 2. Seg5†
 1. ... Kg6 2. Dd3†
 Ett litet mästerverk!
153. 1. Sc3, f×e2/Tf1 2. Dc6
 1. ... L×c3 2. D×f3
 1. ... Sb4 2. L×f6†
 1. ... ~ 2. Sb5†
 1. ... S×c3 2. e3†
 1. ... K×c3 2. D×f3†
154. 1. S×e4, f×e4 2. Lg3
 1. ... T×h1 2. Db5†
 1. ... Le8 2. Da2†
 1. ... c×d2 2. Sf6†
 1. ... f4 2. d4
 1. ... Sc6 2. D×c6†
155. 1. Ld5, K×d5 2. Se3†
 1. ... K×f5 2. Le4†
 1. ... Sd3 2. Sc6†
 1. ... g×f3 2. S×e7
 1. ... e6 2. f4†
156. 1. Dg8, b4 2. Sc4†
 1. ... h4 2. Sg4†
 1. ... Kd4/Lg3 2. Dd8†
 1. ... Lg1 2. Db8†
 1. ... Kf4 2. Kf6
157. 1. Sc8, Th6 2. Sc6
 1. ... c×d4 2. Kb5
 1. ... Kc4 2. Sb5†
 1. ... c4 2. Tf4†
 1. ... Sd7 2. Se7†
 1. ... Sc6/~ 2. Sb6†
158. 1. Qf1, Lc1/Ld2/Le3/Lg5 2. Sb5†
 1. ... Sg~ 2. Sf5†
 1. ... Sa~ 2. S×c2†
 1. ... d×e6 2. Sc6†

1. ... ~ 2. De2†
- 167.** 1. Le2, K×e4 2. Ld3†
1. ... d×e4 2. Da7†
1. ... d×e5 2. Le3†
1. ... g×f4 2. Sf3†
1. ... Sh4 2. S×g5
1. ... g4/Sb~ 2. D×g6
Denna jämte föregående upp-
gift dokumentera i själfva verket
långt bättre än N:o 165 förf:s verkliga
talang.
- 168.** 1. Lc4, Kc5 2. Db6†
1. ... K×e5 2. Df6†
1. ... Ke3/Ta2 2. Db6†
1. ... T×c4/~ 2. Dd6†
- 169.** 1. Df2, K×g5 2. Dh4†
1. ... K×g6 2. Ld1
1. ... K×e5 2. Db6
1. ... Ke6 2. Lc6
Erbjuder problemgourmanden
ett rent frässeri i konstruktionsläck-
erheter.
- 170.** 1. La2, Ke6 2. Df5†
1. ... S×a2 2. Td4†
1. ... S×e2 2. Df5†
1. ... e6 2. e4†
- 171.** 1. Rb3, S×e2 2. Be4†
1. ... Sd7 2. D×e6†
1. ... c×b3 2. Db5†
1. ... S×c6 2. Tb5†
- 172.** 1. Kd2, f×g6! 2. Sg4
1. ... f5 2. Sf8
1. ... ~ 2. Ke3
- 173.** 1. Sf6, L×e5 2. Dh7!
1. ... L×c4 2. Tf3†
1. ... h×g4 2. Ke1
- 174.** 1. Td3, Tg6 2. Dc1
1. ... a4 2. Tb5†
1. ... e4 2. Td5†
1. ... S~ 2. De6
1. ... ~ 2. Da6
Typisk för mästaren i hans
bästa form; ett sant praktstycke såväl
till idé som utförande.
- 175.** 1. Le3, K×e5 2. Df6†
1. ... Kd5 2. Dc6†
1. ... Tf1 2. D×d3†
1. ... ~ 2. Dc6†
[1. Dc6†]
- 176.** 1. Dg4, Sd5! 2. Dh5
1. ... BLg4 2. S×e4†
- 177.** 1. Dh7, d×c4 2. Df5†
1. ... K×c4 2. Sb3
1. ... K×d4 2. e3†
1. ... T×c4 2. De7†
1. ... ~ 2. Se6†
- 178.** 1. g3, Sc5 2. Dd4†
1. ... S×g3 2. Df4†
1. ... S×b6 2. Dc3†
1. ... Kf6 2. Sg8†
1. ... L×e7 2. De4†
1. ... g6 2. Sc6†
[1. c3]
- 179.** 1. Da8, g5! 2. T×e6†
1. ... L×e4 2. d4†
1. ... Sf3/Sd3 2. T×d5†
1. ... L×a8 2. f4†
1. ... K×e4 2. T×e6†
- 180.** 1. De3, d×e3 2. Tb5†
1. ... L×b7 2. D×d4†
Annat liknande.
- 181.** 1. Tc5, K×c5 2. Tc3†
1. ... K×e3 2. Tc3†
1. ... ~ 2. Tcc3
- 182.** 1. Kg7, Le2! 2. Td3
1. ... T×b2 2. Kf6
- 183.** 1. Se5, K×e5 2. Sg5†
1. ... S×e5 2. Sc3

1. ... ~ 2. Sd2/Sg5
- 184.** 1. Se3, Sxe4 2. f4†
1. ... Sxc2/~ 2. Se2
- 185.** 1. Sb5, Ld5 2. Te6
1. ... ~ 2. Sd4(†)
- 186.** 1. Lh4, Sbc5 2. Dd4†
1. ... Sac5 2. Dc7†
1. ... Lxe2 2. Lg3†
1. ... Ta4 2. De7†
1. ... Kf4 2. De6
- 187.** 1. Dxd3, Lxd3 2. Lg3†
1. ... Sxc5 2. Dd6†
1. ... Le6† 2. Kg5
1. ... Sxb6 2. Lc3†
- 188.** 1. Sd7, c4! 2. Tf4†
1. ... Kxd5 2. Lf5
1. ... ~ 2. Le6
- 189.** 1. e3, dxe3 2. d4
1. ... Lxc4/Ld3 2. Dd7†
1. ... Kd6 2. Tc6†
1. ... f5 2. Dc6†
1. ... Sf2/ Sg1/ Sg5 2. Txd4†
1. ... ~ 2. exd4
- 190.** 1. Sc7, Sxc7 2. e4!
1. ... Sxd4 2. Txd4
1. ... Sxf4 2. Db4
[1. Dc3]
- 191.** 1. Th6, Dh8/Lxf2 2. Sd3†
1. ... Kxd6 2. Da3†
1. ... Kxf4 2. Lg3†
1. ... Dxe6/Dxa6/Sxa6 2. Sf7†
1. ... Le3† 2. Lxe3
- 192.** 1. Sc5, Kd4 2. Dc7!
1. ... Kd6 2. Dc7†
1. ... Kf4 2. Dd8
1. ... d4 2. Sd7†

Ett med stor skicklighet genomfördt tema. Man beakte inledningsdragets fina sammanhang med idévarianterna!

- 193.** 1. D×g3, Ke4 2. D×f3†
1. ... Sxb2 2. Txb2
1. ... Sc5 2. Td2†
1. ... Sf2 2. Txf2
- 194.** 1. Lf8, bxc4 2. Dd5†
1. ... Kxc4 2. De4†
1. ... Kc5 2. Sc8†
1. ... b4 2. Dh4†
1. ... b6 2. De4†
- 195.** 1. Ld7, Sc3 2. Dd3†
1. ... e1D 2. Dd5†
1. ... c4 2. Lc8
1. ... Sg~ 2. De5†
- 196.** 1. Tf4, g5! 2. Dh7!
1. ... Kd5/Sxe8 2. Da2†
1. ... Sgh5 2. Tf5
- 197.** 1. Se7, Ld4 2. Sc8†
1. ... Lxb6/Lb4/Ke5 2. Sf5
1. ... ~ 2. Df7†
- 198.** 1. h7, c5 2. Df5
1. ... Kc6 2. Df5
1. ... Ke6 2. Dg8†
1. ... ~ 2. Df5†
- 199.** 1. Dd1, Kf4 2. Lc1
1. ... Kd4 2. Df3
1. ... ~ 2. d4†
Originalen och pikant!
- 200.** 1. Sb4, c5 2. Sd5
1. ... Ke5 2. Sxc6†
1. ... Kc5 2. Da3
- 201.** 1. T6f5, Ke6 2. Lf3
1. ... K~ 2. Sc4(†)
- 202.** 1. Tg6, Kd4 2. Kd2
1. ... Kd3 2. Tg3†
1. ... Ke4 2. Td6†

203. 1. Se6, Ke5/Kf5 2. De2(†)

1. ... Sa5 2. Dxa5

1. ... Sd6 2. Kxd6

204. 1. Da4, Kf6 2. Dd7

1. ... d4 2. De8†

1. ... Kd4 2. Dxb4†

205. 1. Dh1, Kd6 2. Dd5†

1. ... Lxe3 2. Sb5†

1. ... Lxb2 2. Dh6

1. ... Kf6 2. Dh6†

1. ... ~ 2. Dh5†

206. 1. Df7, Ke5 2. Df4†

1. ... cxd6/c6 2. Df2†

1. ... Lxe6/g3 2. Sb5†

1. ... Kxc5 2. Dxc7†

207. 1. Kb7, Te1 2. Sxb4

1. ... dxc6 2. Da6

1. ... d6 2. Ld8

1. ... ~ 2. Dxa7†

1. ... a6 2. Db6†

1. ... Lxb2 2. Dxb4†

1. ... b3 2. Dc3†

Ett alltigenom storslaget problem!

208. 1. Ld2, dxe5 2. e4†

1. ... Sb5 2. Sd7

1. ... Sc8 2. Sf3

1. ... Sxc6 2. Sxc6

209. 1. Sd3, Dxd3 2. Dc4†

1. ... Sxd4 2. Dxd4†

1. ... ~ 2. Sb4†

210. 1. Se5, Lxe5 2. Dd6†

1. ... Kd4 2. Lb2†

1. ... ~ 2. Le3†

211. 1. Sh8!, d3 2. Tf8

1. ... Sh6 2. Lxh6

1. ... Sf6 2. Txf6

Om ock ej komponerad enligt alla nutidens fordringar, innehåller

dock denna uppgift en skarp och med mycken talang framställd idé.

212. 1. Sb5, axb5! 2. Dg6

1. ... Kxc4 2. De4†

1. ... Kc6 2. De4†

1. ... Txe7 2. Dd3†

1. ... Tg8† 2. Dxg8†

1. ... ~ 2. De4†

213. 1. Dc1, Le2 2. Dg1

1. ... d5 2. Sg4

1. ... Ld3 2. Sxd3

1. ... Ke5 2. Da1†

Såväl denna uppgift som dess kamrat i 4-dragsafdeln. (n:o 325) motsvara ju ej nutidens anspråk på prisproblem och äro f. ö. tämligen typiska för engelsk smak och stil. De äro är upptagna i sin egenskap af pristagare i en rätt betydande internationell turnering.

214. 1. Dg2, Tb6! 2. Dd5†

1. ... e6 2. Lf8†

1. ... Kxd4 2. Sd7†

1. ... S~ 2. Dd5†

1. ... exf6 2. Dc6†

215. 1. Ta2, Sxf2 2. Te2†

1. ... Sg3 2. Ta1†

216. 1. Lf3, Kxg3 2. Dh8

1. ... fxg3 2. Dd8†

217. 1. Se4, Lg8! 2. Tf7

1. ... Kd7 2. Tf7†

1. ... Se6 2. dxe6

218. 1. Sb4, Kd6 2. Dxc7†

1. ... Txe6 2. Dxf4†

1. ... Kxd4 2. Sc6†

219. 1. Dg8, Sc6 2. Sg5†

1. ... Se4 2. Sd8†

1. ... f1D/dxc2 2. Sd6†

1. ... Ta~/bxa4 2. Se5†

1. ... Sf5	2. L×g2†	1. ... f×e3	2. Lg3†
1. ... Sg~	2. D×g2†	1. ... ~	2. S4f6†
1. ... Sb~	2. D×a8†	227. 1. Ka3, Le5	2. Sc5†
1. ... Kc6	2. Dc8†	1. ... c5	2. Sg5†
1. ... Ke4	2. Dg4†	1. ... L×d4	2. Sg5†
1. ... ~	2. Se5†	1. ... Kd5	2. Dd7†

Ett förstklassigt problem både

till idé och utförande!

220. 1. De7, Kc3	2. Dc7†
1. ... d×e5	2. Da7†
1. ... K×e5	2. Dg7†
1. ... d5	2. Db4†
1. ... Th4	2. D×h4†
1. ... ~	2. D×d6†

221. 1. Db4, c×d4	2. Dd6†
1. ... Sb8	2. L×b8†
1. ... S×d4	2. D×c5†
1. ... K×d4 m.fl.	2. De1(†)
1. ... Sc1/Sd2	2. Lb8†

222. 1. Sd4, b×a6	2. c4†
1. ... K×d4	2. Da1†
1. ... K×e5	2. Dh8†
1. ... B×c2/~	2. L×b7†

En högelegant skapelse.

223. 1. Sh5, Ld5/d5	2. Lf5†
1. ... Be6	2. Lf3†
1. ... ~	2. Lf4
1. ... d6	2. Sf6†

Särdeles täck och pikant.

224. 1. Dh5, Sb3/Lb3	2. Df3†
1. ... Sb7	2. Df7†
1. ... Lb1	2. Ld3†
1. ... Kc4	2. De2†

225. 1. Lb3, Kf5	2. De4†
1. ... Kd7	2. Sb6†
1. ... Kf7	2. Se5†
1. ... f5	2. Dc6†
1. ... ~	2. Sd6†

226. 1. De3, d×e3	2. Lc3†

228. 1. Tb7!, L×b7	2. D×d6
1. ... T×e3	2. D×d6
1. ... Td1	2. D×f3
1. ... S×g3	2. Df6†
1. ... ~	2. Da8

Djupt anlagdt huvudspel med ett inledningsdrag af sällsynt elegans.

229. 1. Tc1, T×c1	2. Kd6
1. ... Tf1	2. Df2
1. ... Kg3	2. T×g6†
1. ... Lf5	2. T×f5
1. ... ~	2. Dh4†

230. 1. Sf3, g×f3!	2. Lf2
1. ... d×e4	2. Sde5†
1. ... K×e4	2. De8†
1. ... Kc4	2. b3†
1. ... Lf4	2. Sc5†
1. ... ~	2. Te3†

[1. Te3†]

231. 1. Db4, K×d7	2. La4†
1. ... b5	2. c×b6 ep
1. ... L×d7	2. Lf3†

Högst original och anslående.

232. 1. g4, K×e5	2. De4†
1. ... Ke3	2. De1†
1. ... Kc3	2. Dc1†
1. ... Sd5	2. De1
1. ... Sf4	2. Dc1
1. ... Se8	2. Se6†
1. ... ~	2. Dd3†

1. ... Kc5 2. Se6† 1. ... ~ 2. Sd3†
1. ... ~ 2. Dxd4!
- 248.** 1. De1, b5! 2. Db4! Anmärkningen vid n:o 253 gäller även här.
1. ... Txe4 2. Dxe4† **256.** 1. Le3, Td3/Sf3 2. De4†
1. ... Sc4/~ 2. Sf6† 1. ... Sb5/Kxc6 2. Dc4†
- 249.** 1. Sd2, exd2! 2. Dc3† 1. ... Sxc6 2. Sc7††
1. ... e2 2. Lb6† 1. ... Lxe7 2. Sd8†
1. ... g4(~) 2. De2 1. ... Txe3/~ 2. Dd4†
1. ... Kc3/Kc5 2. Dxe3† **257.** 1. Tf8, gxh1D 2. Dd1†
1. ... exf6 2. Dxf6† 1. ... L- 2. Lc4†
1. ... c3 2. De4† 1. ... Sf3 2. Lc4†
- 250.** 1. Sd5, Kxf5 2. Se7† 1. ... Sc2/c2 2. Db5†
1. ... Kd3 2. De3† 1. ... b3 2. Lxb3
1. ... Te6 2. Tf4† **258.** 1. Sc7, Le7/Lg7 2. Lf4†
1. ... ~ 2. De3† 1. ... ~ 2. Sb5(†)
- 251.** 1. Sg6, Kxd4 2. Lc3† **259.** 1. Lb6, d6 2. Le3
1. ... cxd4 2. Se5† 1. ... Kxd5 2. Lf7†
1. ... Kd3/~ 2. Se5† 1. ... Kd3 2. Le2†
- 252.** 1. c6, Kb5/Kd5 2. Tf5† **260.** 1. Dh5, e5 2. Lg1
1. ... g4 2. Tf5 1. ... Kd4 2. Df3
- 253.** 1. Le3, Sxg6 2. Dd7† **261.** 1. Kf7, Dxb3† 2. Sc4†
1. ... Sxc4 2. Sxe4 1. ... Dxc3 2. Sc6†
1. ... Txe3 2. Sh7 1. ... Sf5/Sg6 2. Sf3†
1. ... Lxf6 2. Dc8† Annat kortare.
1. ... Sd3 2. De8† **262.** 1. Sd3, exd3! 2. Df2
1. ... ~ 2. Db6† 1. ... Txd3 2. Da4
- En innehållsrik, med mästerskap genomförd uppgift. 1. ... cxd3 2. Dc8
- 254.** 1. Te3, Txd1! 2. Dc2† **263.** 1. Df6, Lxf6 2. Sb6†
1. ... Kxe3 2. Sf3† 1. ... Sf5 2. Dxe6†
1. ... Tc1 2. Sf3† 1. ... b3 2. Sd1
1. ... Kc1 2. Dc3† 1. ... g3/Sf4 2. Df4
- 255.** 1. La3, Txf6! 2. Dd4† 1. ... Sg2/Sg6 2. D(×)g6
1. ... Tg5 2. Df4† 1. ... Lc7 2. D×h4
1. ... Txa3 2. Dxc5† **264.** 1. Sf4, Sd3! 2. Dd8
1. ... Lxd6 2. Lb2† 1. ... Sc4 2. Se6†
1. ... Se6 2. Sf7† 1. ... Kd4 2. D×g7†
1. ... Se3 2. Dxe3† 1. ... Sa4 2. Df8†
1. ... c4 2. Df5† 1. ... Se3 2. d×e3
1. ... ~ 2. Da8

En utmärkt uppgift med mångsidiga, originella och väl utförda vändningar.

- 265.** 1. c7, f4! 2. Td4†
 1. ... Ld3 2. Txc5†
 1. ... a5 2. Sb6†
 1. ... S- 2. D(x)f6
 1. ... ~ 2. D(x)a6
- 266.** 1. Kf3, Lxb5 2. Kf4
 1. ... cxb5 2. Lb4
 1. ... Kc5 2. Dg1†
 1. ... Kxe5 2. Dh2†
- 267.** 1. Dd6, Lxf2 2. c3†
 1. ... Ld2 2. Lxe5†
 1. ... Lc3 2. Txd5†
 1. ... Lb4 2. Dxe5†
 1. ... La5 2. Tf3
 1. ... Ke3 2. Lxh6†
 1. ... Sf5 2. Sxf5†
 1. ... ~ 2. Db6
- 268.** 1. Sg6, Td4/Tdd5 2. Sb8†
 1. ... Td8/Td7 2. Sb4†
 1. ... Txc6 2. Dxc6†
 1. ... Te4 2. Sxf8†
 1. ... Kd5 2. Dxb5†
 1. ... Kd7 2. Db7†
 1. ... Kxf7 2. Sgxe5†
 1. ... ~ 2. Sxf4†
- 269.** 1. Sd4, Sd6 2. Sc6†
 1. ... Sxe7 2. Sf3†
 1. ... Sg7 2. Lh2†
 1. ... Sh4 2. Dxb4
 1. ... Sg3 2. De6†
 1. ... Se3 2. Dg7†
 1. ... Sxd4 2. Lxd4†
 1. ... ~ 2. Sxf5(†)

Om också i strid med viktiga, numera allmänt antagna konstruktionsprinciper, vittna dock

prisproblemen 267–269 äfven de om förf:s eminenta begåfning. Särskilt ådagalägga de en väldig variantrikedom och en högst betydande förmåga i fråga om varianternas kombinerings. En förf:s älsklingsidé, den att åstadkomma ett maximum av varianter medelst en enda svart pjes' rörelser, kommer på ett lyckligt sätt till utförande i n:o 267 och 269. I den förra uppgiften bildas genom löparen 5 var., i den senare med springaren ej mindre än 7. Hade S kunnat föras äfven till h6, vore idealet uppnådt. Att emellertid förf., i synnerhet under sista perioden af sin verksamhet skapat talrika alster, utmärkta äfven för formens och stilens renhet, därpå lämna öfriga i samlingen intagna uppgifter, framför andra n:o 264, slående bevis.

- 270.** 1. e4, Kxc5/Kc6 2. e5(†)
 1. ... Ke5 2. Dc3†
 1. ... ~ 2. Db6†
- 271.** 1. Sc2, fxe4 2. Se7†
 1. ... Kxe4 2. DQd8
 1. ... ~ 2. Dd7†/De6†
- 272.** 1. Dd6†, Txd6 2. Sc3†

Är upptagen i samlingen såsom en representant för den svenska problemkonstens allra äldsta tid och har därigenom sitt historiska intresse. Mellan denna uppgift (1848) och »Parva sed apta mihi», Fridlizii mäterliga Petersburgproblem (1898), ligger en tidsrymd af jämt 50 år, hvilken inom sig innesluter vår problemkonsts hela utveckling. Ett jämförande studium af dessa

- båda uppgifter kan sålunda lämna en förträfflig illustration till hur den svenska problemkonsten från ett oansenligt frö vuxit upp till ett härligt träd med praktfulla blommor och saftiga frukter.
- 273.** 1. Kd8!, T×e2! 2. Sd2
 1. ... Tc1 2. Sc5
 1. ... c5 2. Sd6
- Långsökta och fint uttänkt 1:sta drag!
- 274.** 1. Dc6, L×c6 2. Sd3†
 1. ... L×f2 2. D×e4†
 1. ... K×f4 2. D×e4†
 1. ... L×c5 2. T×e4†
 1. ... Lh7 m.fl. 2. h×g3
- 275.** 1. Ta1, b2! 2. Db1!
 1. ... ~ 2. Ta4†
- Skarp och förträfflig idé!
- 276.** 1. Sf5, Kc6 2. Da6†
1. ... K×e4 2. De2†
 1. ... g×f5 2. Td4†
 1. ... h×g2, ~ 2. Se7†
277. 1. Da1, Lc5! 2. D×d4†
 1. ... Ld6 2. Dg1
 1. ... Le7 2. L×e7
 1. ... Kd6 2. D×d4†
 1. ... Kf4 2. Lc7†
278. 1. Tb6, Kc5/K×d5 2. Tb5†
 1. ... T×b6 2. De4†
 1. ... Tb5 2. Dd2†
 1. ... Te3 2. Dc4†
 1. ... T×b2 2. T×b2
279. 1. Df5, L×f5 2. Td6†
 1. ... f×g6 2. D×e6
 1. ... Ld5 2. Td6
 1. ... Ld7† 2. D×d7†
 1. ... ~ 2. Tg4†
280. 1. Sf3, L×c1 2. Sf6†
 1. ... K×e4 2. Dc2†

3. UPPGIFTER I 4 DRAG

- 281.** 1. Le6, R×e6 2. T×e4†, K×e4 3. Dh4†
 2. ... T×e4 3. Dh6†
 1. ... T×b4 2. Lf7!, L×f7! 3. Dh6†
 1. ... Lg6 2. Sg4, T×e6 3. Dh6†
 1. ... d×e2 2. Dh6†, Ke5 3. Sc4†
 1. ... Tb5 2. Dh6†, Ke5 3. Lf7

Det hotar 2. Dh6† resp. Se7-f5 o.s.v.

Original, elegant, omfångsrik, omväxlande och svår: ett genomgående förstklassigt problem!

- 282.** 1. Dh8, g3/b3 2. Se6, Kd7 3. Dc8†
 2. ... K×d5 3. e4†
 2. ... Kb5 3. Db8†
 2. ... b3/g3 3. Sec7
 1. ... K×c5 2. Dc8†, K~ 3. Dc4†
 1. ... K×d5 2. Kb6, d×c5! 3. Df6
 1. ... d×c5 2. Df6†, Kd7! 3. Kb7
 1. ... Kb5 2. Dc8, ~ 3. Da6†

- 283.** 1. Lg3, c4 2. Lh2, Ke4 3. Sf6†
 1. ... Kc4 2. Sb6†, Kb5 3. c4†
 1. ... Ke4 2. Sf6†, Kf5 3. Bh2
- 284.** 1. Tc5, bxc5! 2. Lxc4, Kxe5 3. Lg5
- 285.** 1. Kg8, dxe6! 2. Th5, exf5! 3. e4†
 1. ... d6 2. T×h4, Se7† 3. Kf7
 1. ... g1D 2. T×d7†, Sd6! 3. Sfe7†
 1. ... Kxe6 2. Sg7+, Kd5 3. e4†
 [1. ... Kxe6 2. e4!]
 1. ... Ke4 2. Ld3†, Kd5 3. e4†
- 286.** 1. Dd4, Sxg7! 2. Sh3, Sxh5! 3. Dg4†
 2. ... d1D 3. Df4†
 2. ... Ke6 3. Dd6†
- 287.** 1. La7, c3 2. Le3, e4 3. fxe4†
 2. ... Kc4 3. Db7
 1. ... e4 2. fxe4†, Kxe4 3. De6†
 2. ... Ke5 3. Le3
- 288.** 1. Sb3, ~ 2. Sbd4, Lxd4! 3. Se1
- 289.** 1. Tf5, c5! 2. Txc5†, Kd4 3. Lf3
 1. ... Sb3 2. axb3, c6! 3. Sc2
 1. ... Se2 2. Txa5, ~ 3. Ta4
- Annat liknande.
- 290.** 1. Sg5, fxg5 2. Sc8!, Ke5! 3. g3
 1. ... Kxg5 2. Dd4, Kh4 3. Df4
 1. ... Ke5 2. De3†, Kd6 3. De6†
 Det hotar 2. Sf7
- 291.** 1. Kg7, Kg4 2. Dh5†, Kxh5 3. h3
 1. ... Ke4 2. Db3, Kf5 3. Dc4
 1. ... b3 2. h3, Ke4 3. Dxb3
- 292.** 1. La3, Ke4 2. Lc1, Ke5 3. Lf4†
 2. ... ~ 3. Lg6†
 1. ... b5 2. Lg6, Ke2 3. Ld3†
 2. ... ~ 3. Lc1†
 1. ... Ke2 2. Lc4†, Ke3 3. Te6†
- En verklig perla! Genom sin konstnärligt utförda symmetri och sin fulländat sköna form öfver hufvud erinrar den osökt om böhmarnas mest typiska och förtjusande alster. — jfr n:o 116!
- 293.** 1. Dg3, Ke4 2. Sb4, Kf5 3. Ld3†
 2. ... Kd4 3. Df2†

1. ... Kd4	2. f5, Kc3/Kd5	3. De3
	2. f5, Ke4	3. Df4†
1. ... Ke6	2. f5†, K×f5	3. Lc4
1. ... ~	2. De3 o.s.v.	
294. 1. Sb4, Kd6	2. Sg3, Ke5/Ke6	3. Te7†
	2. ... Kc5	3. Se4†
1. ... Ke5	2. Tb6, K-	3. Sd4†
1. ... K×f6	2. Sd4, Ke5	3. Rb6
295. 1. Sf3, Ke6	2. Se4, K-	3. Tb5†
1. ... Kf5	2. Te7, Kf6	3. Kd7
296. 1. Lg1!, Kg4	2. e3, Kh4	3. Lf2†
1. ... g4	2. Le3, g3	3. Lg5†
297. 1. Ta1, c4	2. Kc1, c3!	3. Kb1
	4. Ka2‡	

Två högst pikanta små idéer af epigrammatisk skärpa, någonting à la Galitzky eller A. M. Dahl.

- 298.** 1. Lg6†, Kd5 2. Le4†, K×e4 3. Dh7†
- En pendant till n:o 272. Uppgiften är af specielt historiskt intresse i sin egenskap af det första svenska original, som förekommer i svenskt tryck. (Illustreradt Magazin 1854). Författaren, rektor Cederschiöld, förtjänar särskildt ihågkommas äfven såsom J. G. Schultz' lärare i schackkonsten.

299. 1. Tc5, b6	2. Lb2, b×c5	3. Se5†
1. ... g3	2. Lc1, g×f2	3. Sf4†
Annat lätt.		
300. 1. Lh1!, Tf8	2. La8!!, T×a8†	3. K×a8
Ett praktstycke af aristokratisk finhet!		
301. 1. Lf5, Kc4	2. Ld3†, Kd4	3. Lb5
1. ... ~	2. Lh3, ~	3. Lf1
302. 1. Da5, K×d5	2. Dd8†, Kc6	3. Sb3
	2. ... Ke6	3. Sf3
1. ... S-	2. Dc7, S-(†)	3. Kg7
1. ... La6~	2. Db5	
303. 1. La3, Lb5	2. Sd6†, Kd4/Ke5	3. Db2†
	2. ... Kd5	3. D×b5†
1. ... g×f5	2. Sf6†, Ke5	3. Db2†
1. ... f3	2. D×e3†, Kd5	3. Se7†
1. ... Ke5	2. Lb2†, K×f5	3. Dd3†
	2. ... K-	3. Se7†

	1. ... Kxf5	2. Dd3†, Ke5	3. Lb2†
		2. ... Ke6	3. Sd8†
	1. ... ~	2. Se7†, ~	3. f3† resp. Lb2
304.	1. Lf2, Kxf4	2. Dg6, g4	3. De6
		2. ... Kg4	3. De4†
		2. ... Ke5	3. g4
	1. ... gxf4	2. De7, f3	3. gxf3
		2. ... Kg4	3. De4
	1. ... Ke4	2. Dd7, Kxf4	3. Dd5
	En med stor skicklighet utarbetad uppgift.		
305.	1. Sa7, Kd6	2. Sa6, Kd5!	3. Sc7†
	1. ... Kd4	2. Sbc6†, K~	3. Ka2
	1. ... c4	2. Sbc6 o.s.v.	
306.	1. Te8, Sxd6!	2. Ld5†, Kxd5/Ke5	3. Dd4†
		2. ... Kd3	3. De3†
	1. ... Te1	2. Dd4†, Kf5!	3. Ld3†
	1. ... Sfd8	2. De3†, Kf5	3. De5†
	1. ... Lg4/~	2. Txe6†, Lxe6	3. De3†
307.	1. Sxc5, Txd3	2. Se4, Txf4	3. Dd6†
		2. ... Tc3	3. Dd7†
	1. ... Txf4	2. De6†, Kxc5	3. Lb5
	1. ... Sb6	2. De6†, Kxc5	3. Tf6
	1. ... Sc7	2. Sb7, Txd3	3. Dc5†
	1. ... Te2	2. Se4 o.s.v.	
	Det hotar 2. Le4+/De6+ o.s.v.		
308.	1. Db7, Le5!	2. Td4, Kxc5	3. Sf6
		2. ... Lxd4	3. Dc7†
		2. ... Sa6	3. Se4†
	1. ... Kxc5	2. Se7, Kd6!	3. Sf5†
	1. ... Sc6	2. Te6† o.s.v.	
	Det hotar 2. Se7 / Te6+		
	Djupt anlagd, svår och elegant.		
309.	1. Lh3, Kd6	2. Dg4, Kxe5	3. Df5†
		2. ... Kd5/Ke7	3. De6†
		2. ... Kc7	3. Dc8†
		2. ... ~	3. Sc6
	På andra drag följer ock 2. Dg4 o.s.v.		
310.	1. Sg3, Sd7!	2. Sf4, Se5	3. De4†
		2. ... h2	3. De6
		2. ... Ke3	3. Sd5†

1. ... Ke3 2. De5†, Kf3 3. Df4†
 2. ... Se4 3. D×e4†
- Mästerligt konstruerad.
- 311.** 1. Sf3, d×e4 2. Sd5, e×f3! 3. Th5†
 1. ... K×e4 2. Sd4, K×e5 3. Ke7
 1. ... a1D 2. S×d5, D×e5 3. T×e5†
 1. ... Lb8 2. Sd4†, Kg5! 3. Sh3†
- 312.** 1. Kg2, K×b2 2. D×f4, Ka2 3. Dc1
 1. ... a3 2. Rh1!, a×b2 3. Dg1
 1. ... ~ 2. Dh1, ~ 3. Tai(†)
- 313.** 1. Df6, T×d5 2. Tf4†, S×f4 3. De5†
 2. ... K×f4 3. Dh4†
 1. ... Tb7 2. D×d4†, K×d4 3. Td2†
- Annat kortare eller lätt; det hotar 2. De7+
- 314.** 1. Df7, K×e5 2. Se7, K×d4 3. Dd5†
 2. ... c×d4 3. Df5†
 2. ... ~ 3. Sc6†/Sg6†
 1. ... c×d4 2. Sd6†, K~ 3. S×e4†
- Det hotar 2. e3†/Sd6†
- 315.** 1. Dd4, Kc7! 2. e×d7, K×d8! 3. Dd5
 1. ... d×e6 2. Dd6, e5 3. De7
 1. ... d5† 2. D×d5, Kc7 3. Dc6†
 1. ... d6 2. Dg7 o.s.v.
- 316.** 1. Sb4, T×b4! 2. Ld5†, K×d5 3. Tf5†
 1. ... Lf6† 2. T×f6†, Ke7 3. Sd5†
- 317.** 1. Te1, d×e6 2. Td8, e5 3. Ld7
- 318.** 1. Dd2, Sf5 2. L×b5, Sb6 3. Dd7†
 1. ... Sf7 2. L×b7, Sb6 3. Dd5†
- Det hotar 2. Dd6† o.s.v.
- 319.** 1. c4, Ld4 2. Te4†, L×e4 3. De6†
 1. ... Sf6 2. T×f5†, S×f5 3. De6†
 1. ... Kf6 2. Df7†, Ke5 3. D×e7†
 1. ... ~ 2. K×e7 o.s.v.
- 320.** 1. Kg6, d5 2. Sf2, a×b2/Ke5 3. Sg4(†)
 1. ... Ke5 2. Sg5, a×b5 3. Dc3† [3. De4#!]
 1. ... ~ 2. Kf5 o.s.v.
- 321.** 1. Th6, d6 2. Tg6, f×g6 3. b5
- 322.** 1. Lg7, K×d5 2. Lf8, Ke6 3. Lg6
 1. ... Kd6 2. Lf5, Kc5 3. Td4

Genom idéns frändskap besläktad med föregående, men enklare och lättare.

345. 1. Sa3, Lc6 2. Ld8, Sd7! 3. Sg5, Td6! 4. Le6
 1. ... Ld7 2. Ld8, Td6 3. Lc7! o.s.v.
 2. ... Ta6 3. Le7! o.s.v.
 1. ... Sa6 2. Lxe8, Sc7 3. Le7 o.s.v.
346. 1. f4, cxd2! 2. f5, Sbc5! 3. f6, Sa4! 4. f7 5. f8S†
 [1. Lxh6!]
347. 1. Le4, La7! 2. f3, Lb6 3. Sc5†, Lxc5 4. Lb1
 [1. Lc6!]
348. 1. c5, b3 2. Ka7, ~ 3. Lh2, gxh2! 4. g4
 1. ... a3 2. Kb8, ~ 3. Lh2, gxh2 4. g4
 [1. Kb8! 1. Kb7!]

Torde — i all sin anspråkslöshet för öfrigt — kunna göra anspråk på en viss originalitet.

349. 1. Lb1, d6 2. Sh6, Ke5! 3. Sg4†, Kd5 4. e4†
350. 1. La5, Txa5! 2. Lg2, c3! 3. Sd3†, ~ 4. f4†
351. 1. Lg1, fxe5 2. f6, exf4! 3. f7, f3 4. f8T, f2 5. Txf2
352. 1. Lg8, Kf6 2. Ld5, Ke5! 3. Lf7, Kf6 4. Ld6, Kg7 5. Le7

5. SJÄLFMATTSUPPGIFTER

353. 1. Se8, c4! 2. Sxg6, Lc6! 3. Sxf4†, gx f4 4. De5†
 2. ... Lb7 3. Dc5†, Ke6† 4. Dc6†
 2. ... fxg6 3. De4†, Kc5 4. Db7
 2. ... Kc6 3. Dd7†, Kc5 4. Db7
 [?]
 1. ... Lc6 2. Dxf7†, Kxe5† 3. Dd5†, Kxd5! 4. c4†
 1. ... ~ 2. c4†, Kd4† 3. Sc6†, ~ 4. De4†/Dd6†

Denna uppgift är ett mästerverk af allra högsta rang och väl förtjänt af ett ingående studium. Endast i sällsynta undantagsfall torde det lyckas en förf. att till ett harmoniskt helt sammansmälta så många och olikartade vändningar. Innehållet utmärker sig lika mycket för elegans som för svårighet och djup. Effekten förhöjes ytterligare af den otvungna och naturliga ställningen, fri från de i detta slags uppgifter så ofta förekommande spärrningarna, hvilken framställer förf:s konstruktiva förmåga i den mest lysande dager.

